

ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Београд, 19. јул 2006.

www.slglasnik.com

Година LXII – број 62

Цена овог броја је 250 динара. Годишња претплата је 20.000 динара

САДРЖАЈ

Закони

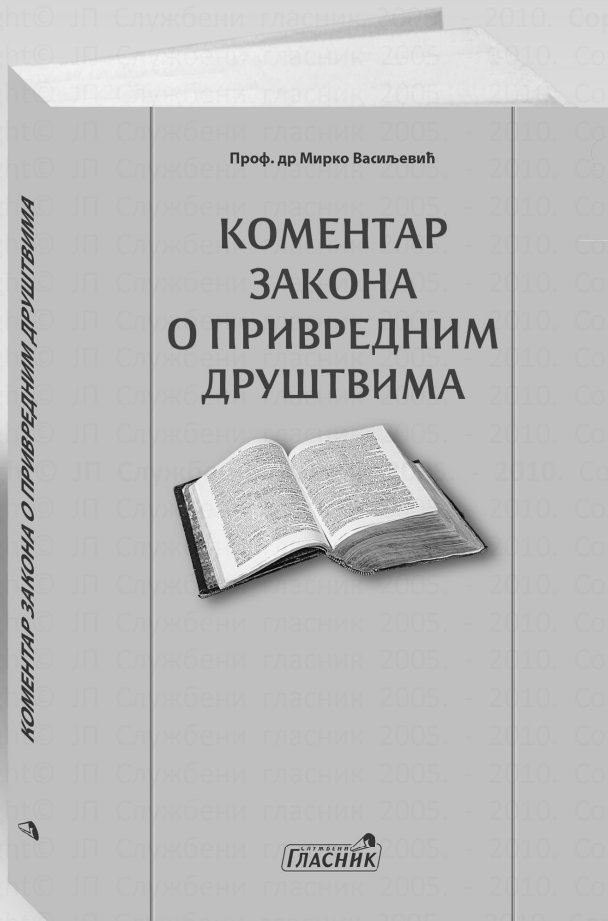
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана	3
Закон о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање	9
Закон о изменама и допунама Закона о уџбеницима и другим наставним средствима	11
Закон о изменама Закона о радиодифузији	12
Закон о платама државних службеника и намештеника	12
Закон о личној карти	19
Закон о пољопривредном земљишту	22
Закон о органској производњи и органским производима	39
Закон о финансирању локалне самоуправе	45
Закон о слободним зонама	52
Закон о девизном пословању	57
Закон о допуни Закона о платном промету	70
Закон о допунама Закона о превозу у друмском саобраћају	70
Закон о ратификацији Уговора о оснивању Енергетске заједнице између Европске заједнице и Републике Албаније, Републике Бугарске, Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Црне Горе, Румуније, Републике Србије и Привремене Мисије Уједињених нација на Косову у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности Уједињених нација	71
Закон о давању гаранције Републике Србије немачкој финансијској организацији KfW по задужењу ЈП „Електропривреда Србије” (рехабилитација Хидроелектране Бајина Башта)	93
Закон о престанку важења Закона о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство”	93

Одлуке

Одлука о организацији и раду Службе Народне скупштине Републике Србије	94
Одлука о избору члана Савета Народне банке Србије	96
Одлука о избору члана Националног савета за високо образовање	96
Исправка Одлуке о избору судија	96

у издању ГЛАСНИКА

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

ИЗЛАЗИ У ОКТОБРУ

**30%
ПОПУСТ**

Проф. др Мирко Васиљевић
**КОМЕНТАР ЗАКОНА
О ПРИВРЕДНИМ
ДРУШТВИМА**

Формат: 17 x 24 cm,
око 800 стр., тврд повез,
ћирилица, 2006. год.
Шифра: 101517
Цена: 3.780,00 дин.
Цена са попустом:
2.646,00 дин.

Клуб, књижара, галерија „Гласник“ поред сојствених издања проширила је понуду на издања свих издавача који се баве издавањем правне и законодавне лијераиуре, али и на сва друга издања: друштвена, хуманистичка, лексикографију.
Кнеза Милоша 16, Шел: 2642-872

НАРУЏБЕНИЦА

Име и презиме (назив фирме)

Адреса, телефон, e-mail

Наручујем књиге:

Шифра комада

Шифра комада

Шифра комада

Шифра комада

Шифра комада

Укупан износ

дин.

М.П.

Потпис

ЗАКОНИ

1827

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 45
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана

Члан 1.

У Закону о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02 и 135/04), у члану 9. став 1. тачка 8) реч: „изосталу” замењује се речју: „изгубљену”.

У тачки 9) број: „30.000” замењује се бројем: „35.000”.

У тачки 12) број: „4.500” замењује се бројем: „6.000”.

У тачки 13) број: „4.500” замењује се бројем: „5.000”.

У тачки 17) после речи: „инвалидна” додају се речи: „које се остварују по основу права из обавезног пензијског и инвалидског осигурања, односно војног осигурања”.

У тачки 18) речи: „до износа двоструке просечне месечне зараде по запосленом исплаћене у Републици према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике” замењују се речима: „до износа који је као најнижи утврђен законом којим се уређује рад”.

У тачки 20) речи: „Одлуком о утврђивању Социјалног програма за запослене којима престаје радни однос у процесу реструктурирања предузећа и припреме за приватизацију, стечаја и ликвидације (‘Службени гласник РС’, број 12/2002)” замењују се речима: „Одлуком о утврђивању Програма за решавање вишка запослених у процесу рационализације, реструктурирања и припреме за приватизацију (‘Службени гласник РС’, број 64/05)”.

У тачки 22) речи: „и Црне Горе” бришу се.

У тачки 24) речи: „, као и ПДВ надокнаде у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, које” замењују се речју: „који”, а тачка на крају замењује се тачком и запетом и додају се тач. 25) и 26), које гласе:

„25) ПДВ надокнаде, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, која се исплаћује лицима која су обвезници пореза на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход, сагласно закону којим се уређује порез на додату вредност;

26) награда ученицима и студентима оствареним за постигнуте резултате током школовања и образовања, као и освојених на такмичењима у оквиру образовног система.”

Члан 2.

После члана 9. додаје се члан 9а, који гласи:

„Члан 9а

Не плаћа се порез на доходак грађана на новчано примање по основу накнаде из купопродајне цене остварене продајом капитала у поступку приватизације друштвеног и државног капитала, које се исплаћује физичком лицу у складу са законом у износу до 200 евра у динарској противвредности за сваку пуну годину радног стажа у субјекту приватизације.”

Члан 3.

После члана 12. додају се наслов и члан 12а, који гласе:

„Усклађивање динарских износа

Члан 12а

Динарски износи из члана 9. став 1. тач. 9), 12) и 13), члана 15а став 2, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 4), 5), 6) и 7), члана 21а, члана 83. став 5. тачка 1) и члана 101а ст. 1, 3, 4. и 5. овог закона усклађују се годишње стопом раста цена на мало у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Усклађене динарске износе из става 1. овог члана објављује Влада.

Усклађени динарски износи из става 1. овог члана примењују се од првог дана наредног месеца по објављивању тих износа.”

Члан 4.

Члан 146 мења се и гласи:
„Зарадом, у смислу чл. 13. и 14. овог закона, сматрају се и премије свих видова добровољног осигурања, као и пензијски допринос у добро-

вољни пензијски фонд, које послодавац плаћа, односно уплаћује за запослене – осигуранике укључене у добровољно осигурање, односно за запослене – чланове добровољног пензијског фонда, у складу са законом који уређује добровољно осигурање, односно добровољне пензијске фондове и пензијске планове.

Изузетно од става 1. овог члана, зарадом у смислу чл. 13. и 14. овог закона не сматра се:

1) премија коју послодавац плаћа за све запослене код колективног осигурања од последица незгоде, укључујући осигурање од повреда на раду и професионалних обољења и колективног осигурања за случај тежих болести и хируршких интервенција;

2) премија за добровољно додатно пензијско осигурање, односно пензијски допринос у добровољни пензијски фонд, које послодавац плаћа за запослене – осигуранике укључене у добровољно осигурање, односно за запослене – чланове добровољног пензијског фонда, до износа који је ослобођен од плаћања доприноса сагласно закону који уређује обавезно социјално осигурање.”

Члан 5.

После члана 15. додаје се наслов изнад члана и члан 15а, који гласе:

„Пореска основица

Члан 15а

Основицу пореза на зараде из чл. 13. до 146 овог закона чини исплаћена, односно остварена зарада.

Основицу пореза на зараде за запослене у смислу закона који уређује рад, чини зарада из члана 13. став 1. и чл. 14. до 146 овог закона, умањена за износ од 5.000 динара месечно.”

Члан 6.

Члан 16. мења се и гласи:

„Зарада из чл. 13. до 146 овог закона опорезује се по стопи од 12%.”

Члан 7.

У члану 18. став 1. тачка 1) број: „1.200” замењује се бројем: „2.000”.

У тачки 2) број: „1.000” замењује се бројем: „1.200”.

У тачки 4) број: „3.000” замењује се бројем: „3.500”.

У тачки 5) број: „15.000” замењује се бројем: „20.000”.

У тачки 6) број: „3.000” замењује се бројем: „5.000”.

У тачки 6) на крају тачка се замењује тачком и запетом и додаје тачка 7), која гласи:

„7) јубиларне награде запосленима, у складу са законом који уређује рад – до 10.000 динара годишње.”

Члан 8.

У члану 21а додаје се став 2, који гласи:

„Не плаћа се порез на зараде на пензијски допринос у добровољни пензијски фонд који по-

слодавац обуставља и плаћа из зараде запосленог – члана добровољног пензијског фонда, у складу са законом који уређује добровољне пензијске фондове и пензијске планове, укупно највише до 3.000 динара месечно.”

Члан 9.

У наслову изнад члана 21б речи: „нових радника” замењују се речима: „нових лица и лица са инвалидитетом”.

После члана 21б додаје се нови члан 21в, који гласи:

„Члан 21в

Послодавац који запосли лице које се, у смислу закона којим се уређује рад, сматра приправником, које је на дан закључења уговора о раду млађе од 30 година и које је код Националне службе за запошљавање пријављено као незапослено лице, ослобађа се обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде новозапосленог лица, за период од три године од дана заснивања радног односа тог лица.

Послодавац који запосли на неодређено време лице које је на дан закључења уговора о раду млађе од 30 година и које је пријављено као незапослено лице код Националне службе за запошљавање најмање три месеца без прекида пре заснивања радног односа, ослобађа се обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде новозапосленог лица, за период од две године од дана заснивања радног односа тог лица.

Новозапосленим лицем, у смислу ст. 1. и 2. овог члана, сматра се лице са којим је послодавац закључио уговор о раду у складу са законом који уређује рад и које је пријавио на обавезно социјално осигурање код надлежних организација за обавезно социјално осигурање.

Новозапосленим лицем из става 2. овог члана неће се сматрати лице које је пре заснивања радног односа било запослено код послодавца који је оснивач или повезано лице са послодавцем код кога заснива радни однос, независно од тога да ли је постојао порекид радног односа.

Пореску олакшицу из ст. 1. и 2. овог члана може остварити послодавац ако се заснивањем радног односа са новозапосленим лицем повећава број запослених код послодавца у односу на број запослених на дан 1. септембра 2006. године.

Ако у току коришћења пореске олакшице за новозапослена лица, као и у наредном периоду од три године за лица из става 1. овог члана, односно две године за лица из става 2. овог члана, после истека олакшице, послодавац смањи број запослених у односу на број запослених на дан 1. септембра 2006. године, увећан за новозапослена лица за која остварује пореску олакшицу, губи право на олакшицу, при чему, у случају када је олакшица остварена за више новозапослених лица, прво губи олакшицу за оног новозапосленог са којим је раније засновао радни однос.

Послодавац је дужан да плати порез који би иначе платио да није користио пореску олакшицу, валоризован применом стопе раста цена на мало према подацима републичког органа за послове

статистике, у року од 30 дана од дана смањења броја запослених у смислу става 6. овог члана.

Ако новозапосленом лицу престане радни однос у току трајања пореске олакшице, као и у наредном периоду из става 6. овог члана, послодавац који уместо њега, у року од највише 15 дана по престанку радног односа, запосли друго лице, под условом да се не смањује број запослених у смислу става 6. овог члана, наставља да користи пореску олакшицу по основу запослења другог новозапосленог лица у обиму права утврђеног за претходно новозапослено лице. Укупан период коришћења олакшице из овог става умањује се за време за које је новозапослено лице, коме је престао радни однос, радило код послодавца.

Ако приправнику из става 1. овог члана престане радни однос у току трајања олакшице, послодавац наставља да користи олакшицу до истека рока из става 1. овог члана уколико запосли другог новог приправника.

Ако лицу из става 2. овог члана престане радни однос у току трајања олакшице, послодавац наставља да користи олакшицу до истека рока из тог става, уколико запосли друго лице млађе од 30 година.

Пореску олакшицу из овог члана не могу остваривати државни органи и организације, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници.

Начин и поступак примене одредаба овог члана ближе уређује министар финансија.”

Члан 10.

После члана 21в додају се чл. 21г и 21д, који гласе:

„Члан 21г

Послодавац који на неодређено време запосли лице са инвалидитетом у складу са законом који уређује спречавање дискриминације лица са инвалидитетом, за које одговарајућом правно-медицински валидном документацијом докаже инвалидност, ослобађа се обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде тог лица, за период од три године од дана заснивања радног односа.

Новозапосленим лицем са инвалидитетом из става 1. овог члана сматра се лице са којим је послодавац закључио уговор о раду у складу са законом који уређује рад и које је пријавио на обавезно социјално осигурање код надлежних организација за обавезно социјално осигурање.

Новозапосленим лицем са инвалидитетом из става 1. овог члана неће се сматрати лице које је пре заснивања радног односа било запослено код послодавца који је оснивач или повезано лице са послодавцем код кога заснива радни однос, независно од тога да ли је постојао прекид радног односа.

Пореску олакшицу из овог члана не могу остваривати државни органи и организације, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници.

Начин и поступак примене одредаба овог члана ближе уређује министар финансија.

Члан 21д

Послодавац који запосли лице које је на дан закључивања уговора о раду старије од 45 година и које код Националне службе за запошљавање има статус корисника новчане накнаде за време незапослености или је код те службе пријављено као незапослено лице најмање шест месеци без прекида, ослобађа се обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде тог новозапосленог лица.

Право пореског ослобођења у складу са ставом 1. овог члана послодавац остварује у периоду од две године од дана заснивања радног односа запосленог.

Ако запосленом из става 1. овог члана престане радни однос у току трајања олакшице, као и у наредном периоду од три године после истека олакшице из става 2. овог члана, послодавац губи право на олакшицу и дужан је да плати порез који би иначе платио да није користио пореско ослобођење, валоризован применом стопе раста цена на мало према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, у року од 30 дана од престанка радног односа запосленог.

Одредба става 3. овог члана не примењује се у случају престанка радног односа смрћу запосленог или из других разлога независно од воље запосленог и воље послодавца, у смислу одредаба закона који уређује рад.

Изузетно од одредбе става 3. овог члана, послодавац наставља да користи олакшицу за преостало време коришћења олакшице, уколико запосленом престане радни однос отказом уговора о раду од стране запосленог, а послодавац уместо њега у року од највише 15 дана од дана престанка радног односа запосли друго лице из става 1. овог члана.

Пореску олакшицу из овог члана не могу остваривати државни органи и организације, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници.

Начин и поступак примене одредаба овог члана уређује министар надлежан за послове финансија.”

Члан 11.

У члану 31. став 2. речи: „производњом лозно-воћних и других садница и калемова,” бришу се.

Члан 12.

У члану 40. став 2. тачка 4) број: „2.000.000” замењује се бројем: „3.000.000”.

Члан 13.

У члану 61. став 1. тачка 4) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје тачка 5), која гласи:

„5) примање члана отвореног инвестиционог фонда по основу права на сразмерни део прихода од инвестиционе јединице тог фонда.”

Члан 14.

У члану 63. став 2. број: „4)” замењује се бројем: „5)”, а после речи: „друштва” додају се запета и речи: „као и примање по основу права чла-

на отвореног инвестиционог фонда на сразмерни део прихода од инвестиционе јединице”.

Став 3. мења се и гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, опорезиви приход од капитала по основу дивиденди и удела у добити, односно по основу права на сразмеран део прихода инвестиционе јединице, из члана 61. став 1. тач. 2) и 5) овог закона, за резидента Републике чини 50% бруто дивиденди или удела у добити исплаћених (расподељених) обвезнику, односно прихода од инвестиционе јединице по основу сразмерног дела.”

Члан 15.

У члану 65. тачка 1) реч: „штедње” замењује се речима: „штедних и других депозита (орочених или по виђењу)”.

Члан 16.

У члану 72. став 1. тачка 4) тачка на крају замењује се тачком из запетом и додају тач. 5), 6) и 7), које гласе:

„5) инвестиционе јединице откупљене од стране отвореног инвестиционог фонда, сагласно закону који уређује инвестиционе фондове;

6) инвестиционе јединице добровољног пензијског фонда;

7) акумулираних средстава по основу програмиране исплате са рачуна члана добровољног пензијског фонда.”

После става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

„Капиталним добитком сматра се онај приход који обвезник, као члан отвореног, затвореног, односно приватног инвестиционог фонда, оствари као разлику између куповне и откупне цене инвестиционе јединице, акција, односно удела, сагласно закону који уређује инвестиционе фондове.

Капиталним добитком сматра се онај део разлике између акумулираних средстава повучених једнократном исплатом, програмираном исплатом или куповином анuitета из добровољног пензијског фонда и висине уплаћеног пензијског доприноса.”

Досадашњи ст. 3. до 5. постају ст. 5. до 7.

Члан 17.

После члана 72а додаје се члан 72б, који гласи:

„Члан 72б

Пренос рачуна из постојећег у други добровољни пензијски фонд, који изврши фонд по налогу и за рачун члана добровољног пензијског фонда, у складу са законом који уређује добровољне пензијске фондове и пензијске планове, не сматра се капиталним добитком.”

Члан 18.

У члану 73. додају се ст. 4. и 5, који гласе:

„Продајном ценом инвестиционе јединице сматра се откупна цена инвестиционе јединице која се састоји од нето вредности имовине отвореног друштва по инвестиционој јединици на дан подношења захтева члана фонда за откуп

инвестиционих јединица, увећане за накнаду за куповину уколико је друштво за управљање наплаћује, сагласно закону који уређује инвестиционе фондове.

Код повлачења акумулираних средстава из добровољног пензијског фонда, продајном ценом се сматра износ исплаћених акумулираних средстава члану пензијског фонда на име његовог удела у нето имовини пензијског фонда, сагласно закону који уређује добровољне пензијске фондове и пензијске планове.”

Члан 19.

У члану 74. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

„Набавна цена инвестиционе јединице састоји се од нето вредности имовине отвореног фонда по инвестиционој јединици на дан уплате, увећане за накнаду за куповину уколико је друштво за управљање наплаћује, сагласно закону који уређује инвестиционе фондове.

Код повлачења акумулираних средстава из добровољног пензијског фонда, набавном ценом се сматра износ новчаних средстава по основу пензијских доприноса уплаћених у добровољни пензијски фонд, односно износ новчаних средстава уплаћених у добровољни пензијски фонд који одговара проценту средстава повучених програмираном исплатом.”

Досадашњи ст. 2. до 6. постају ст. 4. до 8.

Члан 20.

После члана 79. додаје се члан 79а, који гласи:

„Члан 79а

Повлачење акумулираних средстава по основу удела члана у нето имовини добровољног пензијског фонда која се, по налогу и за рачун члана фонда улаже у куповину анuitета у друштву за осигурање сагласно закону који уређује добровољне пензијске фондове и пензијске планове, ослобађа се пореза на капитални добитак.”

Члан 21.

У члану 83. став 1. речи: „тих игара” замењују се речима: „игара које се сматрају играма на срећу у смислу закона који уређује игре на срећу”.

У ставу 5. тачка 2) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје тачка 3), која гласи:

„3) остварен добитак од игара које се приређују у играчницама (казинима) и на аутоматима.”

Члан 22.

У члану 87. став 1. реч: „четвороструког” замењује се речју: „троструког”.

У ставу 2. реч: „десетоструки” замењује се речју: „петоструки”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, ако обвезник – резидент упућен у иностранство ради обављања послова за резидентно правно лице из члана 17. овог закона, оствари зараду у иностранству у висини мањој од 60% од укупно оствареног дохотка у календарској години у којој се утврђује годишњи порез, примењује се неопорезиви износ из става 1. овог члана.”

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, у тачки 9) речи: „другој држави чланици, односно” бришу се.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, речи: „става 3.” замењују се речима: „става 4.”.

У досадашњем ставу 5, који постаје став 6, речи: „става 3.” замењују се речима: „става 4.”, а речи: „другој држави чланици, односно” бришу се.

Досадашњи став 6. постаје став 7.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 8, речи: „ст. 3. до 6.” замењују се речима: „ст. 4. до 7.”.

Члан 23.

У члану 88. став 1. речи: „став 7.” замењују се речима: „став 8.”.

Члан 24.

Члан 89. мења се и гласи:

„Годишњи порез на доходак грађана плаћа се по стопи:

1) за обвезника из члана 87. став 1. овог закона, који је у календарској години остварио доходак за опорезивање сагласно члану 87. став 8:

– износ до шестоструке просечне годишње зараде – 10%;

– преко шестоструке просечне годишње зараде – 15%.

2) за обвезника из члана 87. став 2. овог закона, који је у календарској години остварио доходак за опорезивање сагласно члану 87. став 8:

– износ до осмоструке просечне годишње зараде – 10%;

– преко осмоструке просечне годишње зараде – 15%.”

Члан 25.

У члану 96. став 2. после речи: „приходе” додају се запета и речи: „односно према боравишту обвезника”.

Члан 26.

После члана 101. додаје се члан 101а, који гласи:

„Члан 101а

Код утврђивања основице пореза на зараде у смислу члана 15а став 2. овог закона, зарада из става 1. тог члана умањује се за 5.000 динара месечно у пуном износу за запосленог који ради са пуним радним временом.

За запосленог који ради са непуним радним временом, умањење из става 1. овог члана је сразмерно радном времену тог запосленог у односу на пуно радно време.

Кад запослени остварује пуно радно време код два или више послодаваца, умањење из става 1. овог члана врши сваки послодавац сразмерно радном времену код послодавца у односу на пуно радно време, с тим што укупно умањење износи 5.000 динара месечно.

Кад запослени остварује радно време преко пуног радног времена код два или више послодаваца, умањење из става 1. овог члана, водећи рачуна о хронолошком редоследу заснивања радног односа, врше они послодавци код којих, збирно посматрано, запослени остварују пуно радно време, сразмерно радном времену код послодавца у односу на пуно радно време, с тим

што укупно умањење износи 5.000 динара месечно. При томе, послодавац код кога је радни однос, према хронолошком редоследу, пресудан за пуно радно време запосленог умањење врши за преостали износ до 5.000 динара месечно.

Кад запослени остварује непуну радно време код два или више послодаваца, сваки послодавац врши умањење сразмерно радном времену код послодавца у односу на укупно радно време, с тим што збир умањења мора бити мањи од 5.000 динара месечно, односно сразмерно укупном радном времену запосленог у односу на пуно радно време.

Начин и поступак обрачунавања пореза на зараде из ст. 1. до 5. овог члана и достављање података Пореској управи ближе уређује министар финансија.”

Члан 27.

У члану 107. став 1. речи: „друге државе чланице, односно” бришу се.

У ставу 4. после речи: „пребивалишта” додају се запета и речи: „односно боравишта”.

Члан 28.

У члану 108а после става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Правна и физичка лица која обављају делатност из става 2. овог члана, а која нису исплатиоци прихода по основу извођења естрадних програма забавне и народне музике и других забавних програма, у случају да ангажују интерпретаторе и друга ангажована лица из става 1. овог члана, дужна су да у року од 48 сати од дана фактичког почетка организовања естрадних програма забавне и народне музике и других забавних програма, поднесу пријаву за упис у регистар из става 1. овог члана.”

Досадашњи став 5. постаје став 6.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 7, речи: „става 5.” замењују се речима: „става 6.”.

Досадашњи ст. 7. и 8. постају ст. 8. и 9.

У досадашњем ставу 9, који постаје став 10, речи: „става 8.” замењују се речима: „става 9.”.

Досадашњи став 10, који постаје став 11, речи: „става 7.” замењују се речима: „става 8.”.

Члан 29.

После члана 108а додају се наслов изнад члана и члан 108б, који гласе:

„Регистар послодаваца

Члан 108б

Пореска управа води Регистар правних и физичких лица, државних органа и организација, органа и организација јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе и других органа и организација у којима се исплаћују зараде, односно плате (у даљем тексту: послодавац).

Новоосновани послодавац дужан је да Пореској управи, према месту свог седишта, поднесе пријаву за упис у регистар из става 1. овог члана, у року од осам дана од дана уписа у одговарајући регистар код надлежног органа.

Садржину пријаве из става 2. овог члана, споразумно ближе уређују министар финансија и министар рада, запошљавања и социјалне политике.”

Члан 30.

У члану 166. став 1. тачка 1), после речи: „став 6,“ додају се речи: „члан 21в став 7, члан 21д став 3,“.

У тачки 3) речи у загради: „ст. 3. и 4“ замењују се речима: „ст. 3, 4. и 5“.

У тачки 4) број у загради: „7“ замењује се бројем: „8“, а тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје тачка 4а), која гласи:

„4а) Пореској управи, према месту свог седишта, не поднесе пријаву за упис у Регистар правних и физичких лица, државних органа и организација, органа и организација јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе и других органа и организација у којима се исплаћују зараде, односно плате, у року од осам дана од дана уписа у одговарајући регистар код надлежног органа (члан 108б став 2).“

Члан 31.

У члану 7. став 1. речи: „у другој држави чланици“ бришу се.

У ставу 3. речи: „у другу државу чланицу или“ бришу се.

У члану 12. став 1. речи: „у другој држави чланици, односно“ и речи: „другој држави чланици, односно“ на оба места, бришу се.

У ставу 2. речи: „држави чланици, односно“ бришу се.

Члан 32.

У члану 20. став 1. тач. 1) и 2) и члану 107а став 1. речи: „и Црне Горе“ у датом падежу бришу се.

У члану 85. став 4. тачка 2) речи: „Србије и Црне Горе,“ бришу се.

Члан 33.

Послодавац који на дан ступања на снагу овог закона исплаћује зараду, односно плату, дужан је да Пореској управи према месту свог седишта, на обрасцу из члана 28. овог закона, поднесе пријаву за упис у регистар из тог члана, најкасније до 30. новембра 2006. године.

Члан 34.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај послодавац – правно лице ако у року из члана 30. овог закона не поднесе пријаву за упис у регистар из тог члана.

За радње из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у државном органу и органу локалне самоуправе новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара.

Члан 35.

Порез на зараде које су остварене закључно за месец новембар 2006. године, обрачунава се и плаћа у складу са прописима који су важили до дана почетка примене овог закона.

Послодавци који су до дана почетка примене овог закона извршили исплату дела зараде за месец децембар 2006. године и платили порез на зараде, а после почетка примене овог закона врше

исплату другог дела или коначну исплату зараде за тај месец, обрачун и плаћање пореза на зараде код коначне исплате врше у складу са овим законом.

Члан 36.

Повластицу из чл. 9. и 10. закона може да оствари послодавац који на дан 1. септембра 2006. године има најмање исти број запослених као и на дан ступања на снагу овог закона.

Члан 37.

За 2006. и 2007. годину не утврђује се и не плаћа порез на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход.

Члан 38.

На утврђивање и плаћање годишњег пореза на доходак грађана остварен у 2006. години примењују се одредбе овог закона.

Члан 39.

Прво усклађивање динарских износа, сагласно члану 3. овог закона, извршиће се у јануару 2008. године.

Изузетно од става 1. овог члана, прво усклађивање динарских износа из члана 5. и члана 26. овог закона, извршиће се у јануару 2007. године, за период од првог дана наредног месеца од дана ступања на снагу овог закона до 31. децембра 2006. године.

Усклађени динарски износи из става 2. овог члана примењују се од првог дана наредног месеца по објављивању тих износа.

Члан 40.

Прописи за извршавање овог закона донеће се најкасније до 31. децембра 2006. године.

Члан 41.

Овај закон примењиваће се од 1. јануара 2007. године, осим члана 1, став 9. у делу који се односи на ПДВ надокнаду, као и одредаба чл. 4. и 8, који ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона и чл. 2, 9. и 10, који ће се примењивати од 1. септембра 2006. године.

Члан 42.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

1828

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 46
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН**о изменама и допунама Закона о доприносима
за обавезно социјално осигурање****Члан 1.**

У Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04 и 61/05), у члану 13. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Основица доприноса за запослене и за послодавце из става 1. овог члана не умањује се за износ од 5.000 динара из члана 15а став 2. Закона о порезу на доходак грађана.”

После досадашњег става 2, који постаје став 3, додаје се став 4, који гласи:

„Основица доприноса за запослене и за послодавце је и пензијски допринос у добровољни пензијски фонд који послодавац плаћа на терет сопствених средстава за запослене – чланове добровољног пензијског фонда, по закону који уређује добровољне пензијске фондове и пензијске планове, изнад износа од 3.000 динара месечно.”

У досадашњем ставу 3, који постаје став 5, речи: „из ст. 1. и 2.” замењују се речима: „из ст. 1. до 4.”.

Члан 2.

У члану 19. речи: „организације за обавезно здравствено осигурање” замењују се речима: „обавезног здравственог осигурања”.

Члан 3.

У члану 25. став 2. реч: „месечну” замењује се речју: „тримесечну”, а после речи: „износа” додају се речи: „помноженим коефицијентом три”.

Члан 4.

После члана 35. додаје се члан 35а, који гласи:

„Члан 35а

У основицу доприноса не урачунава се новчано примање по основу накнаде из купопродајне цене остварене продајом капитала у поступку приватизације друштвеног и државног капитала, које се исплаћује физичком лицу у складу са законом у износу до 200 евра у динарској противвредности за сваку пуну годину радног стажа у субјекту приватизације.”

Члан 5.

У члану 37. став 1. проценат: „40%” замењује се процентом: „35%”.

Члан 6.

У члану 38. став 1. проценат: „40%” замењује се процентом: „35%”.

Члан 7.

У члану 45. ст. 1. и 2. речи: „годину дана” замењују се речима: „шест месеци”.

У ставу 4. број: „60” замењује се бројем: „30”.

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи: „Изузетно од одредбе става 4. овог члана, послодавац наставља да користи олакшицу за преостало време коришћења олакшице, уколико запосленом престане радни однос отказом уговора

о раду од стране запосленог, а послодавац уместо њега у року од највише 15 дана од дана престанка радног односа запосли друго лице из става 1, односно из става 2. овог члана.”

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 6. и 7.

После досадашњег става 6, који постаје став 7, додаје се став 8, који гласи:

„Ослобођење од плаћања доприноса из овог члана не могу остваривати државни органи и организације, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници.”

У досадашњем ставу 7, који постаје став 9, речи: „рада и запошљавања”, замењују се речима: „рада, запошљавања и социјалне политике”.

Члан 8.

После члана 45. додају се чл. 45а и 45б, који гласе:

„Члан 45а

Послодавац који запосли лице које се у смислу закона којим се уређује рад сматра приправником, које је на дан закључења уговора о раду млађе од 30 година и које је код Националне службе за запошљавање пријављено као незапослено лице, ослобађа се обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање који се плаћају на основицу, односно на терет средстава послодавца, за период од три године од дана заснивања радног односа тог лица.

Послодавац који запосли на неодређено време лице које је на дан закључења уговора о раду млађе од 30 година, а које је пријављено као незапослено лице код Националне службе за запошљавање најмање три месеца без прекида пре заснивања радног односа, ослобађа се обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање који се плаћају на основицу, односно на терет средстава послодавца, за период од две године од дана заснивања радног односа тог лица.

Новозапосленим лицем, у смислу ст. 1. и 2. овог члана, сматра се лице са којим је послодавац закључио уговор о раду у складу са законом који уређује рад и које је пријавио на обавезно социјално осигурање код надлежних организација за обавезно социјално осигурање.

Новозапосленим лицем из става 2. овог члана неће се сматрати лице које је пре заснивања радног односа било запослено код послодавца који је оснивач или повезано лице са послодавцем код кога заснива радни однос, независно од тога да ли је постојао прекид радног односа.

Ослобођење од плаћања доприноса из ст. 1. и 2. овог члана може остварити послодавац ако се заснивањем радног односа са новозапосленим лицем повећава број запослених код послодавца у односу на број запослених на дан 1. септембра 2006. године.

Ако у току коришћења олакшице од плаћања доприноса за новозапослена лица, као и у наредном периоду од три године за лица из става 1. овог члана, односно две године за лица из става 2. овог члана, после истека олакшице, послодавац смањи број запослених у односу на број за-

послених на дан 1. септембра 2006. године, увећан за новозапослена лица за која остварује олакшицу од плаћања доприноса, губи право на олакшицу, при чему, у случају када је олакшица остварена за више новозапослених лица, прво губи олакшицу за оног новозапосленог са којим је раније засновао радни однос.

Послодавац је дужан да плати допринос који би иначе платио да није користио олакшицу, валоризован применом стопе раста цена на мало према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, у року од 30 дана од дана смањења броја запослених у смислу става 6. овог члана.

Ако новозапосленом лицу престане радни однос у току трајања олакшице од плаћања доприноса, као и у наредном периоду из става 6. овог члана, послодавац који уместо њега, у року од највише 15 дана по престанку радног односа, запосли друго лице, под условом да се не смањује број запослених у смислу става 6. овог члана, наставља да користи олакшицу по основу запослења другог новозапосленог лица у обиму права утврђеног за претходно новозапослено лице. Укупан период коришћења олакшице из овог става умањује се за време за које је новозапослено лице, коме је престао радни однос, радило код послодавца.

Ако приправнику из става 1. овог члана престане радни однос у току трајања олакшице, послодавац наставља да користи олакшицу за новог приправника до истека рока из става 1. овог члана, уколико запосли другог новог приправника.

Ако лицу из става 2. овог члана престане радни однос у току трајања олакшице, послодавац наставља да користи олакшицу за новозапослено лице млађе од 30 година до истека рока из става 2. овог члана, уколико запосли друго лице млађе од 30 година.

Ослобођење од плаћања доприноса из овог члана не могу остваривати државни органи и организације, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници.

Национална служба за запошљавање плаћа допринос за новозапослена лица за које је послодавац остварио олакшицу у складу са одредбама ст. 1. и 2. овог члана.

Начин и поступак примене одредаба овог члана споразумно уређују министар надлежан за послове финансија, министар надлежан за послове рада, запошљавања и социјалне политике и министар надлежан за послове здравља.

Члан 456

Послодавац који на неодређено време запосли лице са инвалидитетом у складу са законом који уређује спречавање дискриминације лица са инвалидитетом, за које одговарајућом правно-медицински валидном документацијом докаже инвалидност, ослобађа се обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање који се плаћају на основицу, односно на терет средстава послодавца, за период од три године од дана заснивања радног односа тог лица.

Новозапосленим лицем са инвалидитетом из става 1. овог члана сматра се лице са којим је по-

слодавац закључио уговор о раду у складу са законом који уређује рад и које је пријавио на обавезно социјално осигурање код надлежних организација за обавезно социјално осигурање.

Новозапосленим лицем са инвалидитетом из става 1. овог члана неће се сматрати лице које је пре заснивања радног односа било запослено код послодавца који је оснивач или повезано лице са послодавцем код кога заснива радни однос, независно од тога да ли је постојао прекид радног односа.

Ослобођење од плаћања доприноса из овог члана не могу остваривати државни органи и организације, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници.

Национална служба за запошљавање плаћа допринос за новозапослена лица са инвалидитетом за које је послодавац остварио олакшицу у складу са ставом 1. овог члана.

Начин и поступак примене одредаба овог члана споразумно уређују министар надлежан за послове финансија, министар надлежан за послове рада, запошљавања и социјалне политике и министар надлежан за послове здравља."

Члан 9.

У члану 56. речи: „организације за обавезно здравствено осигурање” замењују се речима: „обавезног здравственог осигурања”.

Члан 10.

У члану 58а став 3. мења се и гласи:

„Самостални уметници су дужни да плаћају аконтацију доприноса из члана 25. став 2. овог закона, на основу решења Пореске управе којим се утврђује годишња и тромесечна аконтационна обавеза доприноса.”

У ставу 5. реч: „месечну” брише се.

Члан 11.

Члана 59а мења се и гласи:

„Доприноси из члана 58а овог закона плаћају се у року од 45 дана од дана почетка тромесечја.

До доношења решења о утврђивању аконтације доприноса за текућу годину, самостални уметници дужни су да плаћају аконтацију у висини аконтације утврђене решењем Пореске управе за претходну годину.

Разлику између уплаћених аконтација доприноса и износа коначне обавезе доприноса утврђене за претходну годину решењем Пореске управе, самостални уметници дужни су да плате у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења о утврђивању коначне обавезе.”

Члан 12.

После члана 64. додаје се члан 64а, који гласи:

„Члан 64а

Допринос за пензијско и инвалидско осигурање и допринос за здравствено осигурање за самосталне уметнике из члана 6. тачка 16) овог закона може плаћати јединица локалне самоуправе, јединица територијалне аутономије, Република Србија или установа из области културе

чији је оснивач јединица локалне самоуправе, јединица територијалне аутономије или Република Србија.

Допринос за пензијско и инвалидско осигурање и допринос за здравствено осигурање за свештенике и верске службенике може плаћати јединица локалне самоуправе, јединица територијалне аутономије или Република Србија.”

Члан 13.

После члана 65. додаје се нови члан 65а, који гласи:

„Члан 65а

Динарски износи из члана 13. ст. 3. и 4. овог закона усклађују се годишње стопом раста цена на мало у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Усклађене динарске износе из става 1. овог члана објављује Влада.

Усклађени динарски износи из става 1. овог члана примењују се од првог дана наредног месеца по објављивању тих износа.”

Члан 14.

После члана 72а додаје се члан 72б, који гласи:

„Члан 72б

Новчаном казном од 100.000 динара до 600.000 динара казниће се за прекршај правно лице – послодавац ако не изврши плаћање доприноса које би иначе платио да није користио олакшицу, валоризованих применом стопе раста цена на мало према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, у року од 30 дана од дана престанка радног односа запосленог, односно дана смањења броја запослених (члан 45. став 4. и члан 45а став 7).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу, новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник, новчаном казном од 50.000 до 300.000 динара.”

Члан 15.

Одредба члана 5. овог закона примењиваће се почев од 1. фебруара 2007. године.

Члан 16.

Одредба члана 6. овог закона примењиваће се на обрачун и плаћање доприноса почев за 2007. годину.

Члан 17.

Повластицу из члана 8. овог закона може да оствари послодавац који на дан 1. септембра 2006. године има најмање исти број запослених као и на дан ступања на снагу овог закона.

Члан 18.

Прво усклађивање динарских износа, сагласно члану 13. овог закона, извршиће се у јануару 2008. године.

Члан 19.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 20.

Овај закон примењиваће се од 1. јануара 2007. године, осим члана 1. став 2, који ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона и одредаба чл. 4, 7. и 8, које ће се примењивати од 1. септембра 2006. године.

Члан 21.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1829

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о убеницима и другим наставним средствима

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о убеницима и другим наставним средствима, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 47

У Београду, 19. јула 2006. године

Председник Републике,

Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о убеницима и другим наставним средствима

Члан 1.

У Закону о убеницима и другим наставним средствима („Службени гласник РС”, број 29/93), у члану 1. став 2. мења се и гласи:

„Припремање и издавање убеника и других наставних средстава за предшколску установу, основну и средњу школу јесте делатност од општег интереса коју обавља Јавно предузеће ’Завод за убенике’ (у даљем тексту: Завод).”

Члан 2.

После члана 1. додаје се члан 1а који гласи:

„Члан 1а

Ако се Завод организује као акционарско друштво или друштво са ограниченом одговорношћу, делатност из члана 1. став 2. овог закона Завод обавља под условима и на начин на који делатност од општег интереса, у складу са законом којим се уређује правни положај јавних предузећа и обављање делатности од општег интереса, обављају други облици организовања.”

Члан 3.

Назив поглавља „V. ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗАВОД ЗА УБЕНИКЕ И НАСТАВНА СРЕДСТВА” и чл. 29. до 41. бришу се.

Члан 4.

Права, обавезе, средства, запослене, документацију и предмете Јавног предузећа Завод за уџбенике и наставна средства преузима Јавно предузеће „Завод за уџбенике”, које је основано Одлуком Владе 05 број 023-3215/2006 од 25. маја 2006. године, на начин утврђен том одлуком.

Даном регистрације Јавног предузећа „Завод за уџбенике” у регистар привредних субјеката, брише се из регистра Јавно предузеће Завод за уџбенике и наставна средства.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу 1. септембра 2006. године.

1830

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама Закона о радиодифузији

Проглашава се Закон о изменама Закона о радиодифузији, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 48
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о изменама Закона о радиодифузији

Члан 1.

У Закону о радиодифузији („Службени гласник РС”, бр.42/02, 97/04, 76/05 и 79/05), у члану 92. став 3. број: „18” замењује се бројем: „19”, а реч: „шест” замењује се речју: „седам”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1831

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о платама државних службеника и намештеника

Проглашава се Закон о платама државних службеника и намештеника, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 49
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о платама државних службеника и намештеника

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Садржина закона

Члан 1.

Овим законом уређују се плате, накнаде и друга примања државних службеника и намештеника.

Од чега се састоји плата

Члан 2.

Плата државних службеника и намештеника састоји се од основне плате и додатака на плату. У плату се урачунавају и порези и доприноси који се плаћају из плате.

Почетак права на плату и престанак права на плату

Члан 3.

Државни службеници и намештеници остварују право на плату од дана када ступе на рад.

Државним службеницима и намештеницима престаје право на плату од дана када им престане радни однос.

Исплата плате

Члан 4.

Државни службеници и намештеници имају право на месечну плату.

Плата се исплаћује у текућем месецу за претходни месец.

Заштита права на плату, накнаде и друга примања

Члан 5.

Државни службеник остварује заштиту права на плату, накнаде и друга примања према закону којим се уређује положај државних службеника, а намештеник према општим прописима о раду.

Обезбеђивање средстава

Члан 6.

Средства за плате, накнаде и друга примања државних службеника и намештеника обезбеђују се у буџету Републике Србије.

II. ПЛАТЕ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

1. Основна плата

Како се одређује основна плата

Члан 7.

Основна плата се одређује множењем коефицијента са основицом за обрачун и исплату плата (у даљем тексту: основица).

Основна плата припада државном службенику који ради пуно радно време или радно време које се сматра пуним радним временом.

Државни службеник који не ради пуно радно време има право на основну плату која је сразмерна дужини његовог радног времена.

Основица

Члан 8.

Основица је јединствена и утврђује се за сваку буџетску годину законом о буџету Републике Србије.

Одређивање коефицијената и илајне групе

Члан 9.

Коефицијенти за положаје и извршилачка радна места одређују се тиме што се сваки положај и свако извршилачко радно место сврстава у једну од 13 платних група.

Положаји се сврставају у платне групе од I до V, а извршилачка радна места у платне групе од VI до XIII.

Сврставање положаја у илајне групе

Члан 10.

Положај у министарству, посебној организацији, служби Владе, суду, јавном тужилаштву, Републичком јавном правобранилаштву и положај начелника управног округа сврстава се у платну групу која одговара групи у коју је разврстан Уредбом о разврставању радних места и мерилима за опис радних места државних службеника.

Платна група у коју се сврстава положај у службама Народне скупштине, председника Републике, Уставног суда и службама органа чије чланове бира Народна скупштина одређује се њи-

ховим актима, при чему се полази од општих правила за разврставање радних места и тежи да они буду једнако вредновани као слични положаји у министарствима, службама Владе и судовима.

Државни орган коме Народна скупштина даје сагласност на правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места дужан је да у правилнику одреди платну групу у коју се сврстава сваки положај.

Сврставање извршилачких радних места у илајне групе

Члан 11.

Извршилачко радно место сврстава се у платну групу која одговара звању у које је разврстано.

Платни разреди

Члан 12.

У свакој платној групи у коју су сврстана извршилачка радна места постоји осам платних разреда.

Платни разреди изражавају напредовање на истом извршилачком радном месту под условима који су одређени овим законом.

Коефицијенти

Члан 13.

Коефицијент за положај одређује се према платној групи у којој се налази положај.

Коефицијент за извршилачко радно место одређује се према платном разреду платне групе у којој се налази извршилачко радно место.

Коефицијенти су следећи:

Групе положаја и називи звања	Платна група	Платни разред								
		1	2	3	4	5	6	7	8	
Прва група положаја	I	9,00								
Друга група положаја	II	8,00								
Трећа група положаја	III	7,11								
Четврта група положаја	IV	6,32								
Пета група положаја	V	5,62								
Виши саветник	VI	3,96	4,15	4,36	4,58	4,81	5,05	5,30	5,57	
Самостални саветник	VII	3,16	3,32	3,49	3,66	3,85	4,04	4,24	4,45	
Саветник	VIII	2,53	2,66	2,79	2,93	3,08	3,23	3,39	3,56	
Млађи саветник	IX	2,03	2,13	2,23	2,34	2,46	2,58	2,71	2,85	
Сарадник	X	1,62	1,70	1,79	1,88	1,97	2,07	2,17	2,28	
Млађи сарадник	XI	1,35	1,42	1,49	1,56	1,64	1,72	1,81	1,90	
Референт	XII	1,13	1,18	1,24	1,30	1,37	1,44	1,51	1,58	
Млађи референт	XIII	1,00	1,05	1,10	1,16	1,22	1,28	1,34	1,41	

Решење о коефицијенту

Члан 14.

Коефицијент се одређује решењем.

Решењем о коефицијенту одређује се платна група у којој се налази радно место, број платног разреда и висина коефицијента.

Ко одређује коефицијент

Члан 15.

Коефицијент одређује руководилац државног органа, односно лице или тело које је одређено посебним прописом.

Државном службенику на положају који руководи државним органом коефицијент одређује орган или тело које је надлежно за његово постављење.

Председницима жалбених комисија Владе и правосуђа и саветницима председника Владе и потпредседника Владе који су у радном односу припада коефицијент положаја који одреди Влада.

2. Напредовање државног службеника у виши платни разред

Члан 16.

Државни службеник коме је две године узастопно одређена оцена „нарочито се истиче” напредује за два платна разреда.

За један платни разред напредује државни службеник коме је две године узастопно одређена оцена „истиче се” или оцене „нарочито се истиче” и „истиче се”, без обзира на њихов редослед.

За један платни разред напредује државни службеник коме је три године узастопно одређена оцена „добар” или оцене „истиче се” и „добар”, без обзира на њихов редослед.

3. Одређивање коефицијента државном службенику на извршилачком радном месту

Коефицијент ири најредовању на непосредно више радно место и заснивању радног односа

Члан 17.

Државном службенику који напредује на непосредно више радно место одређује се коефицијент првог платног разреда платне групе у којој се налази његово ново радно место, а ако је он нижи од коефицијента који је државни службеник имао пре напредовања, одређује му се коефицијент који је непосредно виши од коефицијента који је имао пре напредовања.

Државном службенику који тек заснива радни однос одређује се коефицијент првог платног разреда платне групе у којој се радно место налази.

Коефицијент руководиоца унутрашње јединице

Члан 18.

Државном службенику који ступа на радно место руководиоца унутрашње јединице увећава се коефицијент за два платна разреда.

Државном службенику који престане да руководи унутрашњом јединицом коефицијент се смањује за два платна разреда.

Коефицијент државног службеника који је премештен на одговарајуће радно место

Члан 19.

Државном службенику који је трајно или привремено премештен на друго радно место које је у истом звању као радно место с кога је премештен (одговарајуће радно место) одређује се коефицијент који је имао до премештаја.

Тиме се не дирају правила о одређивању коефицијента руководиоцу унутрашње јединице.

Коефицијент државног службеника који је премештен на ниже радно место

Члан 20.

Државном службенику који је због тога што се променило уређење државног органа уз своју сагласност премештен на ниже радно место које одговара његовој стручној спреми одређује се коефицијент платног разреда чији је редни број истоветан редном броју платног разреда платне групе у којој се налази радно место с кога је премештен.

Прве године после премештаја коефицијент државног службеника увећава се за 80% разлике између коефицијента на радном месту с кога је премештен и коефицијента на радном месту на које је премештен, у другој години увећава се за 50% те разлике, а у трећој години за 20% те разлике.

После протекла треће године од премештаја државном службенику престаје право на увећање коефицијента.

Коефицијент државног службеника који је у положају премештен на извршилачко радно место

Члан 21.

Државном службенику који је с положаја премештен на извршилачко радно место због тога што је протекло време на које је постављен или због тога што је поднео оставку или због тога што је положај укинута одређује се коефицијент највишег платног разреда платне групе у којој се налази радно место на које је премештен.

Он има право и на увећање коефицијента према истим правилима као и државни службеник који је уз своју сагласност премештен с вишег радног места на ниже радно место (члан 20. ст. 2. и 3. овог закона).

Коефицијент приправника

Члан 22.

Приправнику се одређује коефицијент који износи 80% коефицијента првог платног разреда платне групе у којој се налази радно место на које би био распоређен после приправничког стажа.

4. Додаци на основну плату државног службеника

Додатак за време њаведено у радном односу

Члан 23.

Државни службеник има право на додатак на основну плату од 0,4% основне плате за сваку навршену годину рада у радном односу (минули рад).

Додатак за рад ноћу

Члан 24.

Државни службеник има право на додатак на основну плату за рад од 22 сата до 6 сати наредног дана (рад ноћу).

Додатак за сваки сат рада ноћу износи 26% вредности радног сата основне плате државног службеника.

Додатак за рад на дан њавника који није радни дан

Члан 25.

Државни службеник има право на додатак на основну плату за рад на дан празника који није радни дан.

Додатак за сваки сат рада на дан празника који није радни дан износи 110% вредности радног сата основне плате државног службеника.

Додатак за додатно оѡтерећење на раду

Члан 26.

Ако по писменом налогу претпостављеног државни службеник ради и послове који нису у опису његовог радног места због тога што је привремено повећан обим послова или ради и послове одсутног државног службеника, има право на додатак за додатно оптерећење.

Додатак за додатно оптерећење од најмање 10 радних дана месечно износи 4% основне плате, односно 5% основне плате ако државни службеник замењује руководиоца унутрашње јединице.

Додатак за додатно оптерећење од најмање 20 радних дана месечно износи 8% основне плате, односно 10% основне плате ако државни службеник замењује руководиоца унутрашње јединице.

Додатак за прековремени рад

Члан 27.

Државни службеник за сваки сат који по налогу претпостављеног ради дуже од пуног радног времена (прековремени рад) има право на сат и по слободно.

Прековремени рад се тромесечно прерачунава у слободне сате, које државни службеник мора да искористи најкасније у року од шест месеци од протекта тромесечја у коме их је остварио.

Изузетно, државном службенику који не може да искористи слободне сате због тога што природа послова радног места чешће захтева тако обиман прековремени рад, може да се исплати додатак за сваки сат прековременог рада, који износи 26% вредности радног сата основне плате државног службеника.

Додатак за ѡприправности

Члан 28.

Државни службеник који ван радног времена мора да буде доступан (у ѡприправности) да би ако устреба извршио неки посао свог радног места, има право на додатак за ѡприправност.

Додатак за сваки сат ѡприправности износи 10% вредности радног сата основне плате државног службеника.

План ѡприправности доноси руководиоца државног органа.

Оѡраничење ѡрава на додатак

Члан 29.

Државни службеник који ради на положају има право само на додатак за време ѡведено у радном односу.

Међусобни однос додатака

Члан 30.

Додатак за рад ноћу, додатак за рад на дан празника који није радни дан и додатак за додатно оптерећење на раду искључују додатак за прековремени рад.

Државном службенику који је за време ѡприправности позван да изврши неки посао свог радног места време ефективног рада по позиву рачуна се као прековремени рад.

Решење о додатику

Члан 31.

Право на додатак и висина додатка на основну плату, изузев додатка за време ѡведено у радном односу, одређује се решењем које доноси руководиоца државног органа, односно лице или тело које је одређено посебним прописом.

Додатак за време ѡведено у радном односу је саставни део решења о коефицијенту.

III. ПРАВО ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА НА НАКНАДУ ПЛАТЕ

Право на накнаду плате у висини основне плате

Члан 32.

Док користи годишњи одмор и плаћено одсуство које му је одобрено према општим прописима о раду или посебном колективном уговору за државне органе, државни службеник има право на накнаду плате која се обрачунава и исплаћује у истом износу као да је радио.

Право на накнаду плате у истом износу као да је радио државни службеник има и ако није радио на дан празника који није радни дан или ако се одазвао на војну вежбу или на позив државног органа.

Државни орган у коме ради државни службеник који се одазвао на војну вежбу или на позив државног органа има право да му орган на чији се позив државни службеник одазвао рефунди-

ра исплаћену накнаду плате, ако законом није друкчије одређено.

Накнада плате државном службенику који не ради због болести или повреде

Члан 33.

Државни службеник који не ради до 30 дана због болести или повреде (привремена спреченост за рад) има право на накнаду плате која износи:

1) 65% основне плате за месец у коме је одсуствовао због болести или повреде ван рада;

2) 100% основне плате за месец у коме је одсуствовао због професионалне болести или повреде на раду.

Накнада плате не може бити нижа од минималне зараде утврђене општим прописима о раду.

Накнада плате нераспоређеном државном службенику

Члан 34.

Док је нераспоређен, државни службеник има право на накнаду плате која износи 65% основне плате за месец који претходи месецу у коме је донесено првостепено решење да је нераспоређен.

Накнада плате државном службенику који је привремено удаљен с рада

Члан 35.

Државни службеник који је удаљен с рада због тога што је против њега покренут дисциплински поступак због теже повреде дужности из радног односа има, док је удаљен с рада, право на накнаду плате која износи 50% основне плате за месец који претходи месецу у коме је донесено првостепено решење о удаљењу.

Државни службеник против кога је дисциплински поступак обустављен или који је ослобођен у дисциплинском поступку има право на разлику између исплаћене накнаде плате и пуног износа основне плате.

Државни службеник коме је одређен притвор има право на накнаду плате према општим прописима о раду, која се исплаћује на терет органа који је одредио притвор.

Накнада плате према посебним прописима

Члан 36.

Државни службеник има право на накнаду плате док је на породилском одсуству или док одсуствује с рада ради неге детета или другога лица, према општим прописима о раду и посебним прописима.

IV. ПРАВО ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА НА НАКНАДУ ТРОШКОВА И НА ДРУГА ПРИМАЊА

Право на накнаду трошкова

Члан 37.

Државни службеник има право на накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак с рада, за

време које је провео на службеном путу у земљи или иностранству, за смештај и исхрану док ради и борави на терену и на накнаду трошкова који су изазвани привременим или трајним премештајем у друго место рада.

Услови за накнаду трошкова, њихова висина и начин на који се остварују прописују се уредбом Владе.

Отпремнина

Члан 38.

Државни службеник коме престане радни однос због протека шест месеци откад је постао нераспоређен има право на отпремнину.

Државни службеник има право на отпремнину и при одласку у пензију.

Висина отпремнине прописује се уредбом Владе.

Друга примања

Члан 39.

Посебним колективним уговором за државне органе могу да се утврде и друга примања државних службеника, према општим прописима о раду.

V. ПЛАТЕ НАМЕШТЕНИКА

1. Основна плата

Како се одређује основна плата

Члан 40.

Основна плата намештеника одређује се множењем коефицијента са основицом.

Основна плата припада намештенику који ради пуно радно време или радно време које се сматра пуним радним временом.

Намештеник који не ради пуно радно време има право на основну плату која је сразмерна дужини његовог радног времена.

Основица

Члан 41.

Основица је јединствена и утврђује се за сваку буџетску годину законом о буџету Републике Србије.

Одређивање коефицијената и платне групе

Члан 42.

Коефицијенти за радна места намештеника одређују се тиме што се свако радно место намештеника сврстава у једну од шест платних група тако да платна група одговара врсти у коју је радно место разврстано у правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у државном органу.

Коефицијенати

Члан 43.

Коефицијент за радно место намештеника одређује се према платној групи у којој се радно место налази.

Коефицијенти су следећи:	
I платна група	2,53
II платна група	2,03
III платна група	1,49
IV платна група	1,06
V платна група	0,88
VI платна група	0,75

Коефицијент руководиоца унутрашње јединице

Члан 44.

Намештенику који ступа на радно место руководиоца унутрашње јединице увећава се коефицијент за 10%.

Намештенику који престане да руководи унутрашњом јединицом одређује се коефицијент платне групе у којој се налази његово радно место.

Коефицијент намештеника који је премештен на друго радно место

Члан 45.

Намештенику који је премештен на друго радно место одређује се коефицијент платне групе у којој се налази радно место на које је премештен.

О промени платне групе и коефицијента доноси се решење које по сили закона замењује одговарајуће одредбе уговора о раду.

Коефицијент приправника

Члан 46.

Приправнику се одређује коефицијент који износи 80% коефицијента платне групе у којој се налази радно место за које је закључио уговор о раду.

2. Додаци на основну плату намештеника

Право на додатке

Члан 47.

Намештеници имају, под истим условима и у истој висини као државни службеници, право на додатак за време проведено у радном односу, додатак за рад ноћу, додатак за рад на дан празника који није радни дан, додатак за прековремени рад и на додатак за приправност.

Додатак за остварене резултате рада

Члан 48.

Намештеник има право на додатак за остварене резултате рада једном у три месеца ако је од јануара до марта, од априла до јуна, од јула до септембра или од октобра до децембра остварио најпросечне резултате по обиму и квалитету рада.

Додатак за остварене резултате рада може да износи до 50% основне плате намештеника, а исплаћује се уз плату за март, јун, септембар и децембар.

О додатку за остварене резултате рада и о његовој висини решењем одлучује руководиоца државног органа, на предлог који даје, после разговора с лицем које је непосредно претпостављено намештенику, руководиоца унутрашње јединице у којој намештеник ради.

Процент који је од укупно утврђеног износа средстава за плате намењен за додатак за остварене резултате рада намештеника у државном органу одређује се законом о буџету Републике Србије.

3. Накнада плате, накнада трошкова и друга примања намештеника

Члан 49.

Одредбе овог закона о накнади плате, накнади трошкова и другим примањима државних службеника примењују се и на намештенике, изузев одредаба о праву на накнаду плате нераспоређеним државним службеницима и одредаба о накнади плате због удаљења с рада.

Намештеник који је удаљен с рада има право на накнаду плате према општим прописима о раду.

Према општим прописима о раду намештеник има право и на накнаду плате ако му је рад прекинут без његове кривице, а најдуже 45 радних дана у календарској години.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Акти Владе

Члан 50.

Уредбу којом се прописују накнада трошкова државних службеника и намештеника и висина њихове отпремнине (члан 37. став 2, члан 38. став 3. и члан 49. став 1. овог закона) Влада доноси до 1. јануара 2007. године.

Актом Владе који се доноси до 1. августа 2006. године одређује се према ком положају се одређује коефицијент председницима жалбених комисија Владе и правосуђа.

Коефицијенти државних службеника и намештеника пре ступања на снагу овог закона

Члан 51.

До 1. јануара 2007. године постављена и именована лица чија радна места постају положаји и остали државни службеници и намештеници настављају да примају плату према коефицијенту који им је већ одређен применом Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених у државним органима („Службени гласник РС”, број 95/05 – пречишћен текст).

Државном службенику и намештенику који заснује радни однос пре 1. јануара 2007. године, коефицијент за обрачун и исплату плате одређује се према Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених у државним органима, за звање, односно занимање које би му било одређено да је радни однос засновао пре 1. јула 2006. године. Тако одређени коефицијенти примењују се до 1. јануара 2007. године.

Привремено задржавање постојеће плате

Члан 52.

Државни службеник и намештеник чија би основна плата после 1. јануара 2007. године би-

ла мања од плате коју је имао 1. јануара 2007. године (обрачунате без минулог рада), задржава плату коју је имао 1. јануара 2007. године док његова основна плата, применом одредаба овог закона, не достигне плату коју је имао 1. јануара 2007. године.

Одређивање коефицијената од 1. јануара 2007. године

Члан 53.

Од 1. јануара 2007. године коефицијенти се одређују на следећи начин:

- 1) постављеним и именованим лицима чија радна места постају положаји – према платној групи у којој се налази њихово радно место;
- 2) државним службеницима на извршилачком радним местима – према првом платном разреду платне групе у којој се налази њихово радно место;
- 3) руководиоцима унутрашњих јединица – према трећем платном разреду платне групе у којој се налази њихово радно место;
- 4) намештеницима – према платној групи у којој се налази њихово радно место.

Руководилац државног органа може за највише 15% укупног броја државних службеника, који су остварили значајне резултате рада, да одреди коефицијент другог или трећег платног разреда платне групе у којој се налази њихово радно место, а за руководиоце унутрашњих јединица коефицијент четвртог или петог платног разреда платне групе у којој се налази њихово радно место.

Привремени режим напредовања

Члан 54.

Напредовање државних службеника у виши платни разред платне групе засниваће се до 2011. године на обиму и квалитету њиховог рада, који се вреднује 2009. године за 2007. годину и 2008. годину, а 2011. године за 2009. годину и 2010. годину.

Године 2009. и 2011. у виши платни разред може да напредује највише по 20% укупног броја државних службеника у државном органу, о чему руководиоца државног органа доноси посебна решења до краја фебруара 2009. године и 2011. године.

Напредовање државног службеника у виши платни разред предлаже руководиоца унутрашње јединице у којој државни службеник ради, после разговора с лицем које је непосредно претпостављено државном службенику.

Положај постављених лица

Члан 55.

Постављена и именована лица која руководиоца државног органа распореди на извршилачко радно место због тога што нису постављена на положај после окончања јавног конкурса имају иста права као државни службеник коме је престао рад на положају због тога што је протекло време на које је постављен или због тога што је

поднео оставку или због тога што је положај укинут.

Положај функционера

Члан 56.

До ступања на снагу закона којим ће се уредити плате функционера у државним органима, лице које је изабрано, постављено или именовано на функцију (функционер) којем престане функција има право на накнаду плате шест месеци од дана када му је престала функција, а у висини плате коју је имао на дан престанка функције.

Право на накнаду плате престаје пре протекла рока од шест месеци ако бивши функционер заступа радни однос или стекне право на пензију, а може бити продужено за још шест месеци ако у тих шест месеци стиче право на пензију.

Преиспитивање постојања додатка за време проведено у радном односу

Члан 57.

До 1. јануара 2011. године преиспитаће се оправданост даљег постојања додатка за време проведено у радном односу.

Престанак примене и важења ранијих прописа

Члан 58.

Закон о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС”, број 34/01) и Уредба о коефицијентима за обрачун и исплату плата изабраних, постављених и запослених лица („Службени гласник РС”, број 95/05 – пречишћен текст) престају да се примењују на државне службенике и намештенике 1. јануара 2007. године.

Од 1. јануара 2007. године престају да важе:

- 1) члан 167. став 4. тачка 2) Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05 и 85/05) у делу који се односи на плате и накнаде зарада;
- 2) члан 256. тачка 2) Паринског закона („Службени гласник РС”, бр. 73/03, 61/05 и 85/05) у делу који се односи на плате и накнаде зарада и члан 329. став 1. у делу који се односи на посебне способности и одговорности;
- 3) члан 736 став 4. тачка 2) Закона о буџетском систему („Службени гласник РС”, бр. 9/02, 87/02, 61/05, 66/05 и 101/05);
- 4) члан 13. став 1. тачка 2) Закона о спречавању прања новца („Службени гласник РС”, бр. 107/05 и 117/05) у делу који се односи на звања, плате и накнаде зарада.

Ступање на снагу овог закона

Члан 59.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 2007. године. Одредбе чл. 39, 50, 51, 55. и 56. ступају на снагу 20. јула 2006. године, одредбе члана 48. ступају на снагу 1. јануара 2008. године, а одредбе члана 16. ступају на снагу 1. јануара 2011. године.

1832

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ**о проглашењу Закона о личној карти**

Проглашава се Закон о личној карти, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 50
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН**о личној карти****I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ****Појам личне карте и њена сврха****Члан 1.**

Лична карта је јавна исправа којом грађани Републике Србије доказују идентитет.

У складу са законом, лична карта служи и као доказ о другим чињеницама које су у њој садржане.

Ако је то одређено међународним уговором, лична карта може да служи и као путна исправа.

Право на личну карту**Члан 2.**

Право на личну карту има сваки држављанин Републике Србије (у даљем тексту: држављанин), старији од 16 година живота.

Право на личну карту има и држављанин старији од десет година живота (у даљем тексту: дете).

Дужност да се има лична карта**Члан 3.**

Држављанин старији од 16 година живота који има пребивалиште на територији Републике Србије дужан је да има личну карту.

Странци и лична карта**Члан 4.**

Страним држављанима и лицима без држављанства који бораве на територији Републике Србије лична карта се издаје у складу са посебним законом.

II. ВАЖЕЊЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ**Члан 5.**

Лична карта издаје се са роком важења од пет година, а деци са роком важења од две године, а најкасније до краја месеца у календарској години када пуне 16 година живота.

III. НАДЛЕЖНОСТ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ**Члан 6.**

Личну карту издаје на прописан начин министарство надлежно за унутрашње послове (у даљем тексту: надлежни орган).

Пропис из става 1. овог члана доноси министар надлежан за унутрашње послове (у даљем тексту: министар).

IV. ОБРАЗАЦ ЛИЧНЕ КАРТЕ**Садржина обрасца****Члан 7.**

Лична карта издаје се на обрасцу који пропише министар.

У образац личне карте уносе се следећи подаци о имаоцу те исправе:

- 1) презиме;
- 2) име;
- 3) пол;
- 4) дан, месец и година рођења;
- 5) место, општина и држава рођења;
- 6) јединствени матични број грађана.

У образац личне карте уносе се и слике биометријских података имаоца те исправе (фотографија, отисак прста и потпис).

У образац личне карте уноси се и датум издавања личне карте са роком њеног важења.

Аутоматско читавање података. Заштитни елементи**Члан 8.**

Образац личне карте садржи простор за контактни микроконтролер (ЧИП) и простор за машински читљиву зону за потребе аутоматског читавања података, у који се уносе сви видљиви подаци на личној карти, као и подаци о држављанству, пребивалишту и адреси стана њеног имаоца и јединствени матични број његових родитеља.

Образац личне карте садржи и заштитне елементе које прописује министар.

Штампање обрасца. Уписивање података**Члан 9.**

Образац личне карте штампа се на српском језику, ћириличким писмом, и на енглеском језику.

Образац личне карте штампа се и на језику и писму националних мањина, у складу са законом.

У образац личне карте подаци о презимену и имену уписују се у изворном облику онако како су уписани у изводу из матичне књиге рођених. Подаци о презимену и имену припадника националних мањина паралелно се уписују и по српском правопису и писму.

Остали подаци уписују се на српском језику, ћириличким писмом, и на језику и писму националних мањина, у складу са законом.

V. ПОСТУПАК ИЗДАВАЊА ЛИЧНЕ КАРТЕ**Захтев. Подношење захтева****Члан 10.**

Лична карта издаје се на лични захтев.

Захтев за издавање личне карте подноси се надлежном органу преко његових организационих јединица у општинама, градовима и граду

Београду, а може се поднети и преко надлежног дипломатског или конзуларног представништва Републике Србије који ће га, без одлагања, проследити надлежном органу.

Захтев за издавање личне карте подноси се лично.

За дете, односно лице лишено пословне способности захтев за издавање личне карте подноси родитељ или други законски заступник.

Ради утврђивања идентитета и других чињеница значајних за решавање о захтеву за издавање личне карте и узимања биометријских података (фотографија, отисак прста, потпис), приликом подношења захтева потребно је присуство лица коме се издаје лична карта.

Лице из става 5. овог члана, које према националној припадности, вероисповести или народним обичајима носи капу или мараму као саставни део ношње, односно одеће, може бити фотографисано са капом или марамом, у складу са прописом о начину узимања биометријских података.

Биометријски подаци из става 5. овог члана узимају се на начин који пропише министар.

Рок за подношење захтева

Члан 11.

Лица која су по одредбама овог закона дужна да имају личну карту захтев за издавање личне карте подносе најкасније у року од 15 дана по навршеној 16. години живота, односно у року од 15 дана по испуњавању услова из члана 3. овог закона.

Истинитост података

Члан 12.

У захтеву за издавање личне карте подносилац захтева мора да наведе истините податке.

Садржина захтева

Члан 13.

Подносилац захтева дужан је да у захтеву за издавање личне карте да следеће податке:

- 1) јединствени матични број грађана;
- 2) презиме и име;
- 3) пол;
- 4) датум рођења;
- 5) место, општина и држава рођења;
- 6) држављанство;
- 7) јединствени матични број за родитеље;
- 8) пребивалиште на територији Републике Србије (место, општина и адреса стана) у време подношења захтева;
- 9) страна држава у којој живи, за лица без пребивалишта на територији Републике Србије;
- 10) датум подношења захтева.

Прилози уз захтев

Члан 14.

Уз захтев за издавање личне карте ставља се на увид раније издата лична карта, извод из матичне књиге рођених, уверење о држављанству и

друге исправе из којих се може утврдити идентитет лица коме се издаје лична карта, односно којима се доказују подаци из тог захтева.

Лице коме се први пут издаје лична карта уз захтев за издавање личне карте прилаже фотографију прописане величине, која верно приказује његов лик.

Потврда о поднетом захтеву

Члан 15.

Приликом подношења захтева за издавање личне карте подносиоцу се издаје потврда на обрасцу који пропише министар, која служи као доказ о поднетом захтеву.

Одређивање јединственог матичног броја грађана у случају кад тај број није одређен

Члан 16.

Ако се у поступку издавања личне карте утврди да држављанину који није рођен на територији Републике Србије и на тој територији нема пријављено пребивалиште није одређен јединствени матични број грађана, надлежни орган је дужан да приликом издавања личне карте држављанину одреди тај број, у складу са законом.

За одређивање јединственог матичног броја грађана у случају из става 1. овог члана, за број регистра (IV група) одређује се број 88.

Рок за издавање личне карте

Члан 17.

Надлежни орган је дужан да изда личну карту најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтева.

У хитним случајевима (лечење, болест или смрт члана породице, неодложан службени пут) или из других оправданих разлога, ако су за то испуњени услови које пропише министар, надлежни орган је дужан да личну карту изда и у краћем року.

Поништавање раније издате личне карте

Члан 18.

Приликом уручења личне карте надлежни орган је дужан да раније издату личну карту поништи.

Поништавање личне карте врши се на начин који пропише министар.

VI. ПОСЕБНЕ ОБАВЕЗЕ У ВЕЗИ СА ИЗДАТОМ ЛИЧНОМ КАРТОМ

Забрана коришћења личне карте. Издавање нове личне карте

Члан 19.

Ималац не сме да користи личну карту:

- 1) ако су промењени његови лични подаци из члана 7. став 2. овог закона;
- 2) ако фотографија на личној карти више не одговара његовом изгледу;
- 3) ако је лична карта оштећена или из било ког другог разлога не служи сврси;

4) ако накнадно сазна да му је у личну карту унет нетачан податак.

Ималац личне карте дужан је да поднесе захтев за издавање нове личне карте у року од 15 дана од дана наступања неког од разлога из става 1. овог члана.

Престанак важења личне карте

Члан 20.

Лична карта престаје да важи:

- 1) истеком рока на који је издата;
- 2) смрћу њеног имаоца;
- 3) ако њен ималац престане да испуњава услове из члана 2. овог закона.

У случају из тачке 1. става 1. овог члана, лице које је по одредбама овог закона дужно да има личну карту дужно је да поднесе захтев за издавање нове личне карте најкасније у року од 15 дана по истеку рока на који му је претходна лична карта издата.

Лице које је у поседу личне карте умрлог лица, односно лице из тачке 3. става 1. овог члана дужно је да врати личну карту надлежном органу ради поништења у року од 15 дана од дана престанка важења личне карте.

Легитимисање. Забрана злоупотребе

Члан 21.

Лице које је по одредбама овог закона дужно да има личну карту дужно је да је носи и да је покаже на захтев службеног лица овлашћеног за легитимисање.

Забрањено је личну карту давати другом лицу да се њом служи као својом, односно служити се туђом личном картом као својом или је на други начин злоупотребљавати.

Нестанак и проналазак личне карте

Члан 22.

Лице које остане без личне карте или нађе туђу личну карту дужно је без одлагања да пријави нестанак или проналазак личне карте надлежном органу.

Ако је лична карта нестала или пронађена у иностранству, лице из става 1. овог члана дужно је да њен нестанак или проналазак пријави дипломатско-конзуларном представништву Републике Србије које ће о томе обавестити надлежни орган.

Неважећа лична карта

Члан 23.

Несталу личну карту надлежни орган решењем проглашава неважећом.

Против решења из става 1. овог члана жалба није допуштена.

Лице чија је лична карта проглашена неважећом дужно је да то огласи у „Службеном гласнику Републике Србије” о свом трошку.

Надлежни орган издаће личну карту након што утврди да је нестала лична карта оглашена неважећом у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Трошкови издавања личне карте. Ослобађање од плаћања таксе

Члан 24.

За издавање личне карте плаћа се накнада, која обухвата цену обрасца личне карте и трошкове техничке израде.

Цену обрасца личне карте и трошкове техничке израде утврђује министар.

У поступку издавања личне карте не плаћа се такса.

VII. ЕВИДЕНЦИЈА И КОРИШЋЕЊЕ ПОДАТАКА

Евиденција о личним картама. Надлежност за вођење евиденције

Члан 25.

О издатим личним картама, о поднетим захтевима за издавање личне карте, о личним картама које су поништене и о личним картама које су проглашене неважећим води се евиденција (у даљем тексту: евиденција о личним картама).

Евиденцију о личним картама води надлежни орган.

Начин вођења евиденције о личним картама и обрасце за вођење те евиденције прописује министар.

Код вођења евиденције о личним картама на средствима за аутоматску обраду података примењују се мере заштите од неовлашћеног приступа и чувања податка у облику у коме је формиран, односно примљен.

Садржина евиденције

Члан 26.

Евиденција о личним картама садржи податке о: подносиоцу захтева из члана 13. овог закона и слике његових биометријских података; о серијском и регистарском броју личне карте; о року важења и датуму издавања личне карте; о разлозима поништења личне карте и о неважећим личним картама.

Евиденција садржи и податке на основу којих се може идентификовати службено лице у надлежном органу које је решавало о захтеву за издавање личне карте.

Тачност података. Заштита података

Члан 27.

Евиденција о личним картама мора да буде ажурна, тачна и безбедним мерама заштићена од неовлашћеног приступа и коришћења.

Коришћење података

Члан 28.

Надлежни орган може податке из евиденције давати државним и другим органима и организацијама, као и правним и физичким лицима, и то под следећим условима:

1) да је субјект који тражи податке законом или другим прописима овлашћен да тражи и прима те податке;

2) да су субјекту који тражи податке ти подаци неопходни за извршавање послова из његове надлежности;

3) да субјект који тражи податке обезбеђује заштиту личних података.

VIII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 29.

Новчаном казном до 50.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај лице:

1) које супротно утврђеној дужности нема личну карту (члан 3);

2) које у одређеном року не поднесе захтев за издавање личне карте (чл. 11. и 20. став 2);

3) које у захтеву за издавање личне карте наведе неистините податке (члан 12);

4) које користи личну карту коју не сме да користи (члан 19);

5) које одбије да покаже личну карту службеном лицу овлашћеном за легитимисање (члан 21. став 1);

6) које личну карту да другом лицу да се њоме служи као својом, односно служи се туђом личном картом као својом или је на други начин злоупотребљава (члан 21. став 2).

Члан 30.

Новчаном казном до 5.000 динара казниће се за прекршај лице:

1) које у прописаном року не врати личну карту надлежном органу ради поништења (члан 20. став 3);

2) које не носи личну карту а дужно је да је има (члан 21. став 1);

3) које без одлагања не пријави нестанак или проналазак личне карте (члан 22);

4) које у „Службеном гласнику Републике Србије” не огласи несталу личну карту неважећом (члан 23. став 3).

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Важење личне карте издате по ранијим прописима

Члан 31.

Лична карта издата пре дана почетка примене овог закона важи до рока наведеног у личној карти, а најдуже пет година од дана ступања на снагу овог закона.

Примена Закона на држављане Србије и Црне Горе са пребивалиштем на територији Републике Србије

Члан 32.

На држављане Србије и Црне Горе са пребивалиштем на територији Републике Србије који немају држављанство Републике Србије примењују се одредбе овог закона, а најдуже пет година од дана ступања на снагу овог закона.

Поступање са нерешеним захтевима

Члан 33.

Поступак за решавање захтева за издавање личне карте започет пре дана почетка примене

овог закона окончаће се по одредбама овог закона.

Рок за доношење подзаконских прописа. Примена ранијих прописа

Члан 34.

Подзаконске прописе утврђене у члану 6. став 2, члану 7. став 1, члану 8. став 2, члану 10. став 7, члану 14. став 2, члану 15, члану 17. став 2, члану 18. став 2, члану 24. став 2. и члану 25. став 3. овог закона, министар ће донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До почетка примене подзаконских прописа из става 1. овог члана примењиваће се прописи донети до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Престанак важења закона

Члан 35.

Даном почетка примене овог закона престају да важе Закон о основним подацима за личну карту („Службени лист СФРЈ”, број 6/73) и Закон о личној карти („Службени гласник СРС”, бр. 15/74, 54/77, 57/80, 45/85 и 40/88 и „Службени гласник РС”, бр. 53/93 – др. закон, 67/93 – др. закон, 48/94 – др. закон и 101/05 – др. закон).

Ступање на снагу Закона и почетак примене

Члан 36.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а почиње да се примењује по истеку шест месеци од дана ступања на снагу.

1833

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о пољопривредном земљишту

Проглашава се Закон о пољопривредном земљишту, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 51
У Београду, 19. јула 2006. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о пољопривредном земљишту

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређује се планирање, заштита, уређење и коришћење пољопривредног земљишта, надзор над спровођењем овог закона и дру-

га питања од значаја за заштиту, уређење и коришћење пољопривредног земљишта као добра од општег интереса.

Овим законом образује се Управа за пољопривредно земљиште (у даљем тексту: Управа) као орган управе у саставу министарства надлежног за послове пољопривреде (у даљем тексту: Министарство) и уређује њен делокруг.

Власник пољопривредног земљишта не може бити страном физичко, односно правно лице.

Појмови

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) **пољопривредно земљиште** јесте земљиште које се користи за пољопривредну производњу (њиве, вртови, воћњаци, виногради, ливаде, пашњаци, рибњаци, трстици и мочваре) и земљиште које је одговарајућим планским актом намењено за пољопривредну производњу;

2) **обрадиво пољопривредно земљиште** јесу њиве, вртови, воћњаци, виногради и ливаде;

3) **уређење пољопривредног земљишта** обухвата мере којима се реализују просторно-плански документи (просторни и урбанистички планови и основе) кроз поступак комасације и мелиорације у циљу побољшања природних и еколошких услова на пољопривредном земљишту;

4) **заштита пољопривредног земљишта** обухвата мере и активности које се предузимају са циљем трајног обезбеђења природних функција земљишта, коришћења земљишта у складу са његовом наменом, очувања и унапређивања наменског коришћења земљишта;

5) **комасација** обухвата планске, организационе, правне, економске и техничке мера које се спроводе у циљу укрупњавања и побољшања природних и еколошких услова на земљишту;

6) **мелиорације** обухватају мере које се спроводе са циљем поправљања физичких, хемијских и биолошких особина земљишта, као и стварање и одржавање оптималног водно-ваздушних режима земљишта, ради обезбеђења повољних услова за раст и развој гајених биљака и постизање стабилних приноса;

7) **наводњавање** јесте изградња, коришћење и одржавање објеката и уређаја којима се благовремено и континуирано доводи вода у пољопривредно земљиште у циљу добијања високих и стабилних приноса пољопривредних култура;

8) **одводњавање** је изградња, коришћење и одржавање објеката и уређаја којима се врши одвођење сувишних површинских и подземних вода са пољопривредног земљишта и редовна примена одређених мера које омогућавају непрекидно ефикасан рад свих објеката и уређаја у одвођењу сувишних вода;

9) **плодност земљишта** јесте способност земљишта да истовремено задовољи потребе биљака за водом, хранљивим материјама, ваздухом, топлотом, простором за коренов систем, као и повољним биохемијским режимом;

10) **ерозија** јесте промена површинског слоја земљишта која настаје као последица деловања кише, снега, мраза, температурних разлика, ветра, текућих вода и антропогених фактора;

11) **опасне и штетне материје у земљишту** јесу групе неорганских и органских једињења која обухватају токсичне, корозивне, запаљиве, самозапаљиве и радиоактивне производе и отпад у чврстом, течном или гасовитом агрегатном стању и која имају опасне и штетне утицаје на земљиште.

Пољопривредно земљиште које је одређено за грађевинско земљиште

Члан 3.

Пољопривредно земљиште које је у складу са посебним законом одређено као грађевинско земљиште, до привођења планираној намени, користи се за пољопривредну производњу.

Пољопривредно земљиште на подручју под посебном заштитом

Члан 4.

На пољопривредно земљиште које се налази на подручју под посебном заштитом примењују се одредбе овог закона, ако посебним законима није другачије одређено.

II. ПЛАНИРАЊЕ ЗАШТИТЕ, УРЕЂЕЊА И КОРИШЋЕЊА ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Пољопривредне основе

Члан 5.

Ради очувања расположивог пољопривредног земљишта, стварања предуслова за спречавање процеса депопулације и разарања земљишног простора, израде програма и пројеката заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта, процене угрожености пољопривредног земљишта, процене погодности за уређивање и коришћење пољопривредног земљишта, стварања предуслова за примену научно-технолошких достигнућа у области заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта и израде дугорочне стратегије развоја пољопривредне производње, у складу са укупним економским, социјалним, еколошким и културно-историјским развојем, доносе се пољопривредне основе заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта као плански документи.

Пољопривредне основе заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта доносе се за територију Републике (у даљем тексту: Пољопривредна основа Републике), за територију аутономне покрајине (у даљем тексту: пољопривредна основа аутономне покрајине), за територију општине, односно града, односно града Београда (у даљем тексту: пољопривредна основа јединице локалне самоуправе).

Пољопривредне основе из става 2. овог члана доносе се у складу са просторним и урбанистичким плановима и другим планским документима и морају бити међусобно усаглашене.

Пољопривредна основа аутономне покрајине и пољопривредна основа јединице локалне самоуправе морају бити у складу са Пољопривредном основом Републике.

Надлежност за доношење пољопривредних основа

Члан 6.

Пољопривредну основу Републике доноси Влада. Пољопривредна основа Републике објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Пољопривредну основу аутономне покрајине доноси извршно веће аутономне покрајине, по претходно прибављеном мишљењу Министарства и објављује у службеном гласилу аутономне покрајине.

Пољопривредну основу јединице локалне самоуправе доноси скупштина јединице локалне самоуправе, по претходно прибављеном мишљењу Министарства и објављује је у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

Садржина Пољопривредне основе Републике и пољопривредне основе аутономне покрајине

Члан 7.

Пољопривредном основом Републике одређују се начела просторног уређења и циљеви развоја заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

Пољопривредна основа Републике нарочито садржи:

1) циљеве, задатке и основне поставке заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта;

2) природну основу развоја пољопривреде у Републици;

3) површине и структуру начина коришћења пољопривредног земљишта у Републици;

4) стање и проблеме заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта;

5) оцену погодности и ограничења за развој пољопривредне производње по јединицама локалне самоуправе;

6) планска решења заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта;

7) упутства о начину и поступку за израду пољопривредне основе јединице локалне самоуправе;

8) начин примене и спровођења пољопривредне основе (смернице за примену пољопривредне основе у пољопривредним основама аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, институционална, информатичка и програмско истраживачка подршка у остваривању Пољопривредне основе Републике и друго).

Пољопривредна основа аутономне покрајине садржи елементе из става 2. овог члана за територију аутономне покрајине.

Садржина пољопривредне основе јединице локалне самоуправе

Члан 8.

Пољопривредна основа јединице локалне самоуправе нарочито садржи:

1) циљеве, задатке и основне поставке заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта;

2) податке и информације за израду пољопривредне основе;

3) заштиту пољопривредног земљишта;

4) коришћење пољопривредног земљишта;

5) уређење пољопривредног земљишта;

6) план активности, процену инвестиционих улагања и очекиване ефекте.

Пољопривредна основа јединица локалне самоуправе може се донети и за подручје које обухвата територије две или више јединица локалне самоуправе.

Одлука о изради пољопривредне основе

Члан 9.

Изради пољопривредне основе приступа се на основу одлуке о изради пољопривредне основе коју доноси орган надлежан за њено доношење, а у складу са овим и посебним законом.

Одлука о изради пољопривредне основе аутономне покрајине, односно пољопривредне основе јединице локалне самоуправе, доноси се по претходно прибављеном мишљењу Министарства.

Одлука о изради пољопривредне основе која се доноси за подручја која обухватају територије две или више јединица локалне самоуправе сматра се донетом када је у истоветном тексту усвоје надлежни органи јединица локалне самоуправе за чију територију се доноси.

Одлука о изради пољопривредне основе нарочито садржи податке о: циљу доношења пољопривредне основе, подручју које је обухваћено пољопривредном основом, извештај о стратешкој процени утицаја на животну средину, року израде пољопривредне основе, изворима средстава за израду пољопривредне основе и месту одржавања јавног увида.

Одлука о изради Пољопривредне основе Републике објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”, одлука о изради пољопривредне основе аутономне покрајине у службеном гласилу аутономне покрајине, а одлука о изради пољопривредне основе јединице локалне самоуправе у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

Програм за израду пољопривредне основе

Члан 10.

Одлука о изради пољопривредне основе припрема се на основу програма за израду пољопривредне основе, који је саставни део одлуке.

Програм из става 1. овог члана садржи податке о границама подручја за које се доноси пољопривредна основа, изворима финансирања за израду пољопривредне основе и динамичи обезбеђивања средстава за ту намену, роковима израде пољопривредне основе, прегледу постојеће документације и о подлогама од значаја за израду пољопривредне основе, потенцијалу, ограничењима, развојним приоритетима подручја за које се пољопривредна основа доноси, као и друга питања од значаја за израду пољопривредне основе.

Израда пољопривредне основе**Члан 11.**

Министарство је носилац израде Пољопривредне основе Републике.

Орган надлежан за доношење пољопривредне основе аутономне покрајине, односно пољопривредне основе јединице локалне самоуправе одређује носиоца израде пољопривредне основе аутономне покрајине, односно пољопривредне основе јединице локалне самоуправе.

Пољопривредну основу из ст. 1 и 2. овог члана може да израђује привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице, које је регистровано за обављање делатности пољопривреде, које има најмање два запослена лица са високом школском спремом одговарајуће струке и са положеним стручним испитом.

Стручни испит из става 3. овог члана полаже се пред комисијом коју образује министар надлежан за послове пољопривреде (у даљем тексту: Министар).

Стручна контрола пољопривредне основе**Члан 12.**

Пре подношења предлога пољопривредне основе органу надлежном за њено доношење, пољопривредна основа подлеже стручној контроли и излаже се на јавни увид.

Стручна контрола обухвата проверу усклађености пољопривредне основе са одлуком о њеној изради, проверу усклађености пољопривредне основе са законом, стандардима и нормативима и другим прописима донетим на основу закона.

Стручну контролу Пољопривредне основе Републике врши комисија коју образује Министар.

Стручну контролу пољопривредне основе аутономне покрајине, односно пољопривредне основе јединице локалне самоуправе врши комисија коју образује орган надлежан за доношење пољопривредне основе аутономне покрајине, односно пољопривредне основе јединице локалне самоуправе.

О извршеној стручној контроли пољопривредне основе саставља се извештај који садржи податке о извршеној стручној контроли са свим примедбама и ставовима по свакој примедби.

Извештај из става 5. овог члана доставља се носиоцу израде пољопривредне основе, који је дужан да у року од 30 дана од дана достављања извештаја поступи по датим примедбама.

Јавни увид**Члан 13.**

Излагање пољопривредне основе на јавни увид врши се после извршене стручне контроле. Излагање пољопривредне основе на јавни увид оглашава се у дневном или локалном листу и траје 30 дана од дана оглашавања. О излагању пољопривредне основе на јавни увид стара се носилац израде пољопривредне основе.

О извршеном јавном увиду пољопривредне основе саставља се извештај који садржи податке о извршеном јавном увиду са свим примедбама и ставовима по свакој примедби.

Извештај из става 2. овог члана саставни је део образложења пољопривредне основе.

Спровођење пољопривредне основе**Члан 14.**

За спровођење Пољопривредне основе Републике доноси се годишњи програм заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

Годишњи програм из става 1. овог члана доноси Влада, на предлог Министарства.

Пољопривредна основа аутономне покрајине, односно пољопривредна основа јединице локалне самоуправе остварује се годишњим програмом заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

Програм из става 3. овог члана доноси надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе, уз сагласност Министарства.

Програм из става 3. овог члана надлежни орган јединице локалне самоуправе доноси по претходно прибављеном мишљењу комисије коју образује председник општине, односно градоначелник, а која у свом саставу има најмање половину чланова физичка лица – пољопривреднике који су уписани у Регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописом којим се уређује упис у Регистар пољопривредних газдинстава.

Програмом из ст. 1 и 3. овог члана утврђује се: врста и обим радова које треба извршити у периоду за који се програм доноси, динамика извођења радова и улагања средстава.

Годишњи програм који доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе, поред елемената из става 6. овог члана, садржи и податке који се односе на пољопривредно земљиште у својини Републике Србије (у даљем тексту: у државној својини), и то податке о:

1) укупној површини и површини по катастарским општинама пољопривредног земљишта у државној својини на територији јединице локалне самоуправе;

2) корисницима пољопривредног земљишта у државној својини;

3) површини пољопривредног земљишта у државној својини која није дата на коришћење;

4) укупној површини пољопривредног земљишта у државној својини која је планирана за давање у закуп, као и површине делова пољопривредног земљишта у државној својини које су планиране за давање у закуп (једна или више катастарских парцела) са бројем катастарске парцеле, површином, класом, културом, катастарским приходом и тржишном вредношћу катастарске парцеле;

5) стању заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта у државној својини.

III. ЗАШТИТА ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА**Намена коришћења****Члан 15.**

Пољопривредно земљиште користи се за пољопривредну производњу и не може се користи-

ти у друге сврхе, осим у случајевима и под условима утврђеним овим законом.

Забрана испуштања и одлагања опасних и штетних материја

Члан 16.

Забрањено је испуштање и одлагање опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту и у каналима за одводњавање и наводњавање.

Забрањено је коришћење биолошки неразградиве фолије на обрадивом пољопривредном земљишту.

Утврђивање постојања опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање

Члан 17.

Испитивање пољопривредног земљишта и воде за наводњавање у циљу утврђивања количина опасних и штетних материја врши се по програму који доноси Министар.

Испитивање из става 1. овог члана може да врши привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице које је регистровано за обављање одговарајуће делатности, располаже одговарајућим техничким и стручним капацитетима и које има овлашћење Министарства.

Ако се испитивањем из става 1. овог члана утврди постојање опасних и штетних материја у недозвољеним количинама, Министарство ће забранити, односно ограничити производњу пољопривредних култура на том пољопривредном земљишту, односно употребу воде за наводњавање.

Противерозционе мере

Члан 18.

У циљу заштите пољопривредног земљишта од штетног дејства ерозије и бујица на ерозионом подручју предузимају се противерозционе мере.

Противерозционе мере јесу:

1) привремена или трајна забрана преоравања ливада и пашњака и других површина ради њиховог претварања у оранице са једногодишњим усевам;

2) увођење плодосмена;

3) гајење вишегодишњих засада;

4) изградња специфичних грађевинских објеката;

5) начин обраде пољопривредног земљишта;

6) подизање и гајење пољозаштитних појасева или сађење вишегодишњих дрвенстих биљака;

7) забрана напасања стоке на одређено време или ограничавање броја грла која се могу пуштати на одређене површине;

8) забрана сече шума и шумских засада изнад угрожених парцела;

9) друге мере.

Корисници пољопривредног земљишта су дужни да на ерозионом подручју примењују мере из става 2. овог члана.

Надлежност за спровођење противерозционих мера

Члан 19.

Контролу спровођења противерозционих мера из члана 18. овог закона врши надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Приликом утврђивања противерозционих мера и њиховог спровођења надлежни орган јединице локалне самоуправе обезбедиће:

1) да се терени са нагибом већим од 10% обрађују паралелно са изохипсама, да се на таквим теренима и у сливовима појединих бујица структуром сетве обезбеди да најмање једна трећина укупне површине буде засејана или засађена вишегодишњим засадима и да се терени са нагибом већим од 25% не користе као оранице;

2) да се у свакој јединици локалне самоуправе, за подручја подложна, нападнута или угрожена еолском ерозијом, зависно од специфичности подручја и степена угрожености, у складу са пољопривредном основом, утврди програм заштите земљишта од еолске ерозије подизањем пољозаштитних појасева, вишегодишњих усева и засада или применом других облика заштите, да се предвиди динамика по годинама за извршење овог програма;

3) да се сваке године предузму противерозционе биолошке мере на најмање 4% нових површина од укупних површина нападнутих, подложних или угрожених ерозијом.

Трошкови спровођења противерозционих мера

Члан 20.

Трошкове спровођења противерозционих мера сnose правна и физичка лица чије се пољопривредно земљиште штити овим мерама, ако законом није другачије одређено.

Контрола плодности обрадивог пољопривредног земљишта и количине унетог минералног ђубрива и пестицида у обрадиво пољопривредно земљиште

Члан 21.

Ради заштите и очувања хемијских и биолошких својстава пољопривредног земљишта од прве до пете катастарске класе и обезбеђења правилне употребе минералних и органских ђубрива и пестицида власник, односно корисник обрадивог пољопривредног земљишта врши контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и евиденцију количине унетог минералног ђубрива и пестицида.

Контрола плодности обрадивог пољопривредног земљишта и количине унетог минералног ђубрива и пестицида врши се по потреби, а најмање сваке пете године.

Испитивање плодности обрадивог пољопривредног земљишта и утврђивање количине унетог минералног ђубрива и пестицида може да врши привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице које је регистровано за обављање одговарајуће делатности, располаже

одговарајућим техничким и стручним капацитетима и које има овлашћење Министарства.

Привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице из става 3. овог члана дужно је да уз извештај о резултатима испитивања даје и препоруку за употребу појединих врста минералних и органских ђубрива, као и мере за побољшање хемијских и биолошких својстава земљишта.

Забрана коришћења обрадивог пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе

Члан 22.

Забрањено је коришћење обрадивог пољопривредног земљишта прве, друге, треће, четврте и пете катастарске класе у непољопривредне сврхе.

Изузетак забране коришћења обрадивог пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе

Члан 23.

Обрадиво пољопривредно земљиште може да се користи у непољопривредне сврхе у следећим случајевима:

1) за подизање шума, вештачких ливада и пањњака на обрадивом пољопривредном земљишту четврте и пете катастарске класе по претходно прибављеној сагласности Министарства;

2) за експлоатацију минералних сировина (глине, шљунка, песка, тресета, камена и др.), односно извођење радова на одлагању јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја на обрадивом пољопривредном земљишту на одређено време по претходно прибављеној сагласности Министарства и приложеном доказу о плаћеној накнади за промену намене обрадивог пољопривредног земљишта коју је решењем утврдила општинска, односно градска управа;

3) у другим случајевима ако је утврђен општи интерес на основу закона, уз плаћање накнаде за промену намене.

Коришћење обрадивог пољопривредног земљишта у случају из става 1. овог члана може се одобрити на одређено и неодређено време, осим за случајеве из става 1. тачка 2. овог члана.

Сагласност на промену намене обрадивог пољопривредног земљишта

Члан 24.

Уз захтев за издавање сагласности на промену намене обрадивог пољопривредног земљишта инвеститор подноси Министарству:

1) доказ о власништву, односно праву коришћења обрадивог пољопривредног земљишта за које се тражи сагласност;

2) записник пољопривредног инспектора о постојећем стању у погледу начина коришћења обрадивог пољопривредног земљишта за које се тражи сагласност;

3) доказ о плаћеној административној такси;

4) пројекат рекултивације, ако се промена намене врши на одређено време из члана 23. став 1. тачка 2. овог закона.

Накнада за промену намене обрадивог пољопривредног земљишта и коришћења у непољопривредне сврхе

Члан 25.

За промену намене обрадивог пољопривредног земљишта плаћа се накнада (у даљем тексту: накнада за промену намене).

За коришћење обрадивог пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе на одређено време, накнада за промену намене плаћа се годишње у износу од 10% тржишне вредности обрадивог пољопривредног земљишта.

Висина накнаде из става 2. овог члана за прву годину утврђује се у односу на тржишну вредност обрадивог пољопривредног земљишта на дан подношења захтева за коришћење обрадивог пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе, а за сваку наредну годину у односу на тржишну вредност обрадивог пољопривредног земљишта на дан 1. фебруара текуће године.

Накнада за промену намене на неодређено време плаћа се једнократно у износу од 50% тржишне вредности обрадивог пољопривредног земљишта на дан подношења захтева за промену намене обрадивог пољопривредног земљишта. Накнада за промену намене на неодређено време не може бити виша од 1.500 евра у динарској противвредности по једном хектару, осим на обрадивом пољопривредном земљишту прве и друге катастарске класе.

Обавезу плаћања, као и висину накнаде за промену намене решењем утврђује општинска, односно градска управа, на захтев заинтересованог лица или по налогу пољопривредног инспектора.

Уз захтев из става 5. овог члана подноси се:

1) доказ о власништву, односно праву коришћења обрадивог пољопривредног земљишта;

2) копија плана катастарске парцеле;

3) извод из одговарајућег урбанистичког плана о намени катастарске парцеле;

4) сагласност Министарства за промену намене обрадивог пољопривредног земљишта.

На решење из става 5. овог члана може се изјавити жалба Министарству.

Средства остварена од накнаде за промену намене у висини од 60% приход су буџета Републике Србије, а у висини од 40% приход су буџета јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази обрадиво пољопривредно земљиште чија се намена мења и користе се за реализацију годишњег програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који доноси надлежни орган те јединице локалне самоуправе.

Ослобађање од обавезе плаћања накнаде за промену намене

Члан 26.

Накнада за промену намене не плаћа се у случају:

1) изградње или реконструкције породичне стамбене зграде пољопривредног домаћинства у циљу побољшања услова становања чланова тог

домаћинства или у случају природног раздвајања пољопривредног домаћинства;

2) изградње економских објеката који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње, а власнику је пољопривреда основна делатност и ако не поседује друго одговарајуће необрадиво пољопривредно земљиште;

3) одређивања локације за гробље или проширење гробља;

4) изградње објеката који служе за одбрану од поплава, за одводњавање и наводњавање земљишта или за уређење бујица;

5) регулације водотока у функцији уређења пољопривредног земљишта;

6) изградње и проширења пољских путева који доприносе рационалном коришћењу пољопривредног земљишта;

7) пошумљавања обрадивог пољопривредног земљишта шесте, седме и осме катастарске класе у случају када је пољопривредном основном или пројектом рекултивације утврђено да ће се то земљиште рационалније користити ако се пошуми, као и у случају из члана 23. став 1. тачка 1. овог закона;

8) подизања расадника за производњу репродуктивног материјала воћно-лозних и шумских дрвенастих врста;

9) подизања пољозаштитних појасева;

10) подизања вештачких ливада и пашњака на обрадивом пољопривредном земљишту шесте и седме катастарске класе, као и када је пољопривредном основном или пројектом рекултивације утврђено да ће се то земљиште рационалније користити ако се претвори у вештачке ливаде и пашњаке, као и у случају из члана 23. став 1. тачка 1) овог закона.

Објекти који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње у смислу става 1. тач. 1) и 2) овог члана су објекти за смештај механизације, репроматеријала, смештај и чување готових пољопривредних производа, стаје за гајење стоке, објекти за потребе гајења и приказивање старих аутохтоних сорти биљних култура и раса домаћих животиња, објекти за гајење печурки, пужева и риба (у даљем тексту: пољопривредни објекти).

Испуњеност услова за ослобађање плаћања накнаде из става 1. овог члана, на захтев заинтересованог лица, решењем утврђује општинска, односно градска управа.

Уз захтев за утврђивање ослобађања плаћања накнаде из става 1. овог члана заинтересовано лице подноси доказ о власништву или праву коришћења обрадивог пољопривредног земљишта, копију плана катастарске парцеле, податке о површини за коју се врши промена намене и идејни пројекат објекта, а у случају изградње породичног стамбеног објекта податке о условима становања и члановима породичног домаћинства.

На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба Министарству.

Уситњавање катастарских парцела обрадивог пољопривредног земљишта

Члан 27.

Обрадиво пољопривредно земљиште не може да се уситни на парцеле чија је површина мања од пола хектара.

Обрадиво пољопривредно земљиште уређено комасацијом не може да се уситни на парцеле чија је површина мања од једног хектара.

Пољска штета

Члан 28.

Забрањено је уништавање и оштећење усева, садница, стабала и пољопривредне механизације на имањима, оштећења која доводе до смањења продуктивности, структуре и слојева пољопривредног земљишта, као и свако друго оштећење на пољопривредном земљишту (у даљем тексту: пољска штета).

Забрањено је спаљивање органских остатака после жетве усева на пољопривредном земљишту.

Забрањена је испаша стоке на обрадивом пољопривредном земљишту, осим на сопственом.

Јединица локалне самоуправе прописује мере за заштиту од пољске штете и мере за заштиту од спаљивања органских остатака на пољопривредном земљишту.

Заштита пољопривредног земљишта од мраза, града, пожара

Члан 29.

Јединица локалне самоуправе прописује мере за заштиту пољопривредног земљишта од мраза, града, пожара и других елементарних непогода.

IV. УРЕЂЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

1. Општа правила о уређењу пољопривредног земљишта

Права и обавезе власника, односно корисника пољопривредног земљишта

Члан 30.

Власници, односно корисници пољопривредног земљишта на подручју на којем се врши уређење пољопривредног земљишта морају дозволити приступ на своје земљиште стручњацима геодетских, водних, пољопривредних и других организација, ради обављања радова у вези са уређењем пољопривредног земљишта.

2. Комасација

Разлози за комасацију

Члан 31.

Комасација се врши у следећим случајевима:

1) када се због велике уситњености и неправилног облика катастарских парцела пољопривредно земљиште не може рационално користити;

2) када се врши изградња система за одводњавање или наводњавање;

3) када се врши изградња мреже пољских путева;

4) када се изградњом инфраструктурних и већих објеката (јавни путеви, железничке пруге, акумулација и др.), уређењем водотока и ширењем грађевинског реона врши даље уситњавање постојећих катастарских парцела, поремећај мреже пољских путева и система за одводњавање и наводњавање;

5) када је потребно извести противерозционе радове и мере.

Територија за комасацију

Члан 32.

Скупштина јединице локалне самоуправе, у складу са пољопривредном основом јединице локалне самоуправе, одређује територију катастарске општине или делове катастарских општина, која се уређује комасацијом.

Уређење територије комасацијом из става 1. овог члана, врши се на основу програма комасације који доноси скупштина јединице локалне самоуправе.

На основу програма комасације доносе се начела комасације и израђује техничка документација (пројекти).

Уређење територије комасацијом не може да се врши ако није донета пољопривредна основа јединице локалне самоуправе.

Комасациона маса

Члан 33.

Предмет комасације су сва земљишта у комасационом подручју (пољопривредна, шумска и грађевинска), као и уређаји на тим земљиштима (у даљем тексту: комасациона маса).

Комасациона маса саставља се на основу фактичког стања које утврђује комисија за комасацију и о томе саставља записник.

Одлука о спровођењу комасације

Члан 34.

Одлуку о спровођењу комасације доноси скупштина јединице локалне самоуправе на основу програма комасације.

Одлука из става 1. овог члана објављује се у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

Комисија и подкомисија за комасацију

Члан 35.

Истовремено са доношењем одлуке о спровођењу комасације, скупштина јединице локалне самоуправе образује комисију за комасацију (у даљем тексту: комисија).

Комисија спроводи поступак комасације.

Комисија се састоји од најмање седам чланова и исто толико заменика.

За председника комисије именује се дипломирани правник са положеним правосудним испитом, а за чланове комисије именује се по један

дипломирани инжењер пољопривреде, геодетски инжењер, дипломирани инжењер архитектуре или просторног планирања и три представника учесника комасације, а по потреби и дипломирани инжењер шумарства.

Стручне и административне послове комисије обавља секретар комисије, дипломирани правник кога именује скупштина јединице локалне самоуправе из редова запослених у општинској, односно градској управи.

Комисија образује поткомисију за комасациону процену земљишта, поткомисију за процену вредности дугогодишњих засада и објеката, као и друга стручна тела за предузимање појединих радњи у поступку комасације.

У поткомисију за комасациону процену земљишта одређују се дипломирани инжењер пољопривреде који ради на пословима класирања и бонитирања земљишта и најмање два представника из реда учесника комасације.

Забрана изградње објеката и подизања вишегодишњих засада

Члан 36.

Од дана објављивања одлуке о спровођењу комасације не може да се врши изградња објеката и подизање вишегодишњих засада и усева на комасационом подручју.

Власник земљишта нема право накнаде за улагања у објекат или вишегодишњи засад на земљишту у комасационој маси, ако је та улагања извршио после дана објављивања одлуке о спровођењу комасације.

Одбор за комасацију

Члан 37.

Учесници комасације могу формирати одбор за комасацију који:

- 1) заступа интересе учесника комасације;
- 2) припрема предлоге за програм и пројекте комасације које доставља комисији за комасацију;
- 3) разматра извештаје о процени вредности земљишта и расподеле комасационе масе.

Одбор за комасацију не одлучује о правима учесника комасације.

Обезбеђење земљишта за заједничке потребе

Члан 38.

У поступку комасације се обезбеђује земљиште за изградњу објеката за потребе насеља (за изградњу мреже пољских путева, система за одводњавање и наводњавање, за комуналне и друге потребе насеља).

Земљиште из става 1. овог члана обезбеђују учесници комасације сразмерно унетој површини у комасациону масу, односно унетој вредности земљишта, и то без накнаде.

Учесници комасације су дужни, да без накнаде, уклоне дрвну масу са међа и парцела под деградираним вишегодишњим засадама.

Посебни трошкови

Члан 39.

Ако због изградње већих инфраструктурних или других објеката (железничке пруге, јавни путеви, водне акумулације, канали и слично) настане уситњавање пољопривредних парцела, односно тежи приступ до њих, инвеститор таквих објеката дужан је да о свом трошку обезбеди неметан приступ тим парцелама.

Принципи расподеле комасационе масе

Члан 40.

Сваки власник, односно корисник земљишта добија из комасационе масе земљиште одговарајуће вредности, а по могућности исте катастарске културе и удаљености од насеља, као и положаја који пружа приближно једнаке могућности у погледу начина обраде које је имао пре комасације.

При расподели земљишта из комасационе масе сваки учесник комасације мора да добије земљиште правилнијег облика и на мањем броју места него што је унео у комасациону масу уколико је унео земљиште на два или више места.

Недојустивост повраћаја у пређашње стање

Члан 41.

У поступку комасације није допуштен повраћај у пређашње стање и обнова поступка.

Основна правила расподеле комасационе масе

Члан 42.

Укупна вредност земљишта које се даје из комасационе масе не може бити мања нити већа од 10% од укупне вредности земљишта унетог у комасациону масу (укључујући и умањење за заједничке потребе), а укупна површина земљишта која се даје из комасационе масе не може бити мања нити већа од 20% од укупне површине земљишта унетог у комасациону масу, осим ако се комисија и учесник комасације другачије не споразумеју.

Ако учесник комасације добије из комасационе масе већу вредност земљишта од унетог, умањеног за износ одбитка за заједничке потребе, разлику плаћа у новцу, односно ако добије мању вредност земљишта од унетог по одбитку за заједничке потребе, разлика му се исплаћује у новцу.

У случају из става 2. овог члана решењем о расподели комасационе масе утврђује се висина накнаде за разлику у вредности земљишта унетог у комасациону масу и земљишта добијеног из комасационе масе.

Решења о расподели комасационе масе

Члан 43.

Комисија доноси решења о расподели комасационе масе.

Диспозитив решења о расподели комасационе масе садржи:

1) име, презиме и место становања, односно назив и седиште учесника комасације;

2) податке о земљишту унетом у комасациону масу на коме престаје право својине, односно право коришћења учесника комасације;

3) износ умањења вредности земљишта унетог у комасациону масу за заједничке потребе;

4) податке о земљишту (број парцеле, број табле, потес-звано место, катастарска култура и класа, површина и вредност) које учесник комасације добија из комасационе масе;

5) рок у коме је учесник комасације дужан да преда земљиште које је унето у комасациону масу и рок у коме је учесник комасације дужан да обави скидања плодова и усева.

Надлежни орган за решавање по жалби

Члан 44.

Против решења о расподели комасационе масе из члана 43. овог закона учесник комасације може изјавити жалбу Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

Подаци о праву својине и другим правима на земљишту који се уносе у комасациону масу

Члан 45.

Подаци о праву својине и другим правима на земљишту и објектима који се уносе у комасациону масу, узимају се са стањем из катастра непокретности или других јавних књига или се узимају на основу фактичког стања.

Ако је фактичко стање на терену спорно у погледу права својине и других права из става 1. овог члана и не слаже се са стањем у катастру непокретности или другим јавним књигама, земљиште и објекти ће се унети у комасациону масу на основу фактичког стања.

Обавезе у погледу пореза и других дажбина на земљишту и објектима

Члан 46.

Обавезе у погледу пореза и других дажбина које се односе на земљиште и објекте настале до дана предаје земљишта учеснику комасације сноси ранији власник, односно корисник, а обавезе које се односе на земљиште и објекте примљене у поступку комасације а настале су од дана пријема земљишта и објеката, сноси нови власник, односно корисник.

Посебан комасације је ослобођен плаћања такси

Члан 47.

За списе и радње у поступку комасације не плаћа се административна такса.

3. Добровољно груписање земљишта*Добровољно груписање земљишта*

Члан 48.

Укрупњавање земљишног поседа ради његовог рационалнијег коришћења може да се врши добровољним груписањем земљишта.

Груписање земљишта из става 1. овог члана може да се врши на територији целе катастарске општине или дела катастарске општине.

Скупштина јединице локалне самоуправе доноси одлуку о покретању поступка за добровољно груписање земљишног поседа на предлог најмање десет власника земљишта или ако утврди да за то постоје оправдани разлози.

За списе и радње у поступку добровољног груписања земљишта не плаћа се административна такса.

4. Уређење пољопривредног земљишта мелиорацијама

Мере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама

Члан 49.

Уређење пољопривредног земљишта мелиорацијама обухвата:

- 1) изградњу и одржавање система за одводњавање и наводњавање;
- 2) рекултивацију пољопривредног земљишта коришћеног за експлоатацију минералних сировина и других материјала;
- 3) мелиорацију ливада и пашњака;
- 4) претварање необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво;
- 5) побољшање квалитета обрадивог пољопривредног земљишта (агромелиорације);
- 6) друге мере уређења пољопривредног земљишта.

4.1. Изградња и одржавање система за одводњавање и наводњавање

Одводњавање

Члан 50.

Изградња система за одводњавање се, по правилу, врши у поступку комасације.

Ако се изградња система за одводњавање не врши у поступку комасације, избор површина по приоритетима за одводњавање врши се на основу следећих критеријума:

- 1) изграђена заштита од спољних вода;
- 2) израђена техничка документација за изградњу система за одводњавање;
- 3) спроведена комасација са пројектованим, а неизграђеним системом за одводњавање;
- 4) изграђен систем за одводњавање у који се може уклопити пројектно решење цевне дренаже.

Наводњавање

Члан 51.

Системи за наводњавање се, по правилу, граде на обрадивом пољопривредном земљишту виших класа погодности за наводњавање.

Класе погодности за наводњавање утврђују се пољопривредном основом јединице локалне самоуправе.

Техничка документација за изградњу система за одводњавање и наводњавање

Члан 52.

Изградња система за одводњавање и наводњавање пољопривредног земљишта врши се у складу са прописима о изградњи објеката.

Одржавања система за наводњавање

Члан 53.

Одржавање система за наводњавање обезбеђују власници, односно корисници пољопривредног земљишта.

Право службености одвођења, односно довођења воде преко другог земљишта

Члан 54.

Ако се изградња система за одводњавање, односно наводњавање не може решити на бољи или рационалнији начин, може се установити право службености одвођења односно довођења воде преко другог земљишта.

4.2. Рекултивација пољопривредног земљишта које је коришћено за експлоатацију минералних сировина и других материјала

Пројекат рекултивације пољопривредног земљишта

Члан 55.

Пољопривредно земљиште које је коришћено за експлоатацију минералних сировина или за друге намене које немају трајни карактер, приводи се одговарајућој намени, односно оспособљава за пољопривредну производњу по пројекту рекултивације пољопривредног земљишта.

Пројекат рекултивације садржи нарочито:

- 1) опште карактеристике подручја за експлоатацију минералних сировина (климатске, педолошке, хидрографске) и стање пољопривредне производње;
 - 2) документацију о власницима, односно корисницима пољопривредног земљишта (преписи листова непокретности, односно поседовних листова или земљишнокњижних уложака, копија катастарског плана);
 - 3) пројектно решење техничке рекултивације (поступак скидања, чувања и враћања хумусног слоја, техничко уређење терена, хидротехнички радови којима се успоставља првобитни водни режим у земљишту и др.);
 - 4) пројектно решење биолошке рекултивације (припрема земљишта за пољопривредну производњу, намена пољопривредног земљишта, поступак и рок испитивања опасних и штетних материја у рекултивисаном земљишту);
 - 5) рокове извођења појединих фаза рекултивације;
 - 6) предмер и предрачун радова;
 - 7) графичке и нумеричке прилоге.
- Пројекат рекултивације може да израђује привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које има овлашћење Министарства.

4.3. Мелиорација ливада и пашњака

Члан 56.

Мелиорација ливада и пашњака обухвата скуп мера за побољшање квалитета траве за испашу стоке и производњу сена.

Мелиорација ливада и пашњака изводи се на основу пројекта који садржи нарочито:

1) опште карактеристике подручја за мелиорацију ливада и пашњака (климатске, педолошке, хидрографске, стање сточарске и пољопривредне производње);

2) документацију о власницима и корисницима пољопривредног земљишта (преписи листова непокретности, односно поседовних листова или земљишнокњижних уложака, копија катастарског плана);

3) пројектно решење мелиорација ливада и пашњака (техничко уређење терена, хидротехнички радови, агротехнички радови);

4) рокове извођења појединих фаза радова;

5) предмер и предрачун радова.

Пројекат мелиорација ливада и пашњака може да израђује привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које има овлашћење Министарства.

4.4. Претварање необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво

Члан 57.

Необрадиво пољопривредно земљиште претвара се у обрадиво на основу пројекта који садржи нарочито:

1) опште карактеристике подручја за претварање необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво (климатске, педолошке, хидрографске) и стање пољопривредне производње;

2) документацију о власницима и корисницима пољопривредног земљишта (преписи листова непокретности, односно поседовних листова или земљишнокњижних уложака, копија катастарског плана);

3) пројектно решење претварања необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво (техничко уређење терена, хидротехнички радови, агротехнички радови);

4) рокове извођења појединих фаза радова;

5) предмер и предрачун радова.

Пројекат претварања необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво може да израђује привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које има овлашћење Министарства.

4.5. Побољшање квалитета обрадивог пољопривредног земљишта

Члан 58.

Побољшање квалитета обрадивог пољопривредног земљишта обухвата мере којима се врши побољшање физичких, хемијских и биолошких особина земљишта (оглињавање и опескавање земљишта, смањење киселости, смањење алкалности земљишта, мелиоративно ђубрење земљишта и друге мере).

Побољшање квалитета обрадивог пољопривредног земљишта изводи се на основу пројекта који садржи нарочито:

1) опште карактеристике подручја за побољшање квалитета обрадивог пољопривредног земљишта (климатске, педолошке, хидрографске) и стање пољопривредне производње;

2) документацију о власницима и корисницима пољопривредног земљишта (преписи листова непокретности, односно поседовних листова или земљишнокњижних уложака, копија катастарског плана);

3) пројектно решење за побољшање квалитета обрадивог пољопривредног земљишта (техничко уређење терена, хидротехнички радови, агротехнички радови);

4) рокове извођења појединих фаза радова;

5) предмер и предрачун радова.

Пројекат побољшања квалитета обрадивог пољопривредног земљишта може да израђује привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које има овлашћење Министарства.

V. КОРИШЋЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

1. Обавеза власника, односно корисника пољопривредног земљишта

Члан 59.

Власник, односно корисник пољопривредног земљишта дужан је:

1) да обрадиво пољопривредно земљиште редовно обрађује и да примењује мере прописане овим законом и другим прописима;

2) да поступа као добар домаћин и по правилима кодекса добре пољопривредне праксе;

3) да земљиште користи у складу са пољопривредном основном јединице локалне самоуправе.

Обрадиво пољопривредно земљиште које није обрађено у претходном вегетационом периоду, Министарство може дати у закуп физичком, односно правном лицу за период до три године, уз плаћање закупнине власнику земљишта, а по одбијању трошкова поступка.

2. Коришћење пољопривредног земљишта у државној својини

Располажање и управљање

Члан 60.

Пољопривредним земљиштем у државној својини располаже и управља држава преко Министарства.

Пољопривредно земљиште у државној својини користи се према годишњем програму заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Члан 61.

Пољопривредно земљиште у државној својини може се дати на коришћење без плаћања накна-

де образовним установама – школама, стручним пољопривредним службама и социјалним установама у површини која је примерена делатности којом се баве, а највише до 100 хектара, а високообразовним установама – факултетима и научним институтима чији је оснивач држава и установама за извршење кривичних санкција највише до 1.000 хектара.

Одлуку о томе доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе уз сагласност Министарства.

2.1. Закуп пољопривредног земљишта у државној својини

Закуп

Члан 62.

Пољопривредно земљиште у државној својини и земљиште из члана 3. овог закона може се дати у закуп, ако је годишњим програмом заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта из члана 14. овог закона предвиђено за давање у закуп физичком, односно правном лицу за период који не може бити краћи од једне године нити дужи од 20 година.

Пољопривредно земљиште у државној својини које је дато у закуп не може се дати у подзакуп.

Накнада за умањену вредност вишегодишњих засада

Члан 63.

Ако су се на пољопривредном земљишту у државној својини, на дан закључења уговора о закупу, налазили вишегодишњи засади којима се за време трајања закупа смањила вредност кривоцима закупца, закуподавцу припада накнада за умањену вредност тих засада.

Ако су уклоњени засади, закуподавцу припада накнада у висини вредности тих засада у време закључења уговора о закупу.

Средства остварена од накнаде из ст. 1. и 2. овог члана у висини од 60% приход су буџета Републике Србије, а у висини од 40% приход су буџета јединице локалне самоуправе и користе се за реализацију годишњег програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Посебанак давања у закуп пољопривредног земљишта у државној својини

Члан 64.

Пољопривредно земљиште у државној својини даје се у закуп јавним оглашавањем.

Одлуку о расписивању јавног огласа и одлуку о давању у закуп земљишта из става 1. овог члана доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пољопривредно земљиште у државној својини, уз сагласност Министарства.

Против одлуке из става 2. овог члана може се изјавити жалба Министарству у року од 15 дана од дана доношења одлуке.

Почетна цена за закуп земљишта из става 1. овог члана не може бити нижа од 70% тржишне цене закупа на подручју на којем се то земљиште налази.

Стручне послове за прикупљање потребне документације ради давања у закуп земљишта из става 1. овог члана обавља општинска, односно градска управа.

Право првенства закупа пољопривредног земљишта у државној својини

Члан 65.

Право првенства за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини има физичко, односно правно лице које је:

1) власник, система за наводњавање и одводњавање који је у употреби, вишегодишњег засада млађег од 15 година, рибњака и других пољопривредних објеката на пољопривредном земљишту које се даје у закуп;

2) власник, односно купац земљишта које се граничи са пољопривредним земљиштем у државној својини које се даје у закуп;

3) пољопривредник који је уписан у Регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописом којим се уређује упис у Регистар пољопривредних газдинстава;

4) власник, односно купац земљишта које је најближе пољопривредном земљишту у државној својини које се даје у закуп.

Физичко, односно правно лице из става 1. овог члана има право првенства ако прихвати највишу понуђену цену.

Податке из става 1. тач. 1, 2. и 4. овог члана власник, односно купац доказује изводом из одговарајућих јавних књига о евиденцији непокретности.

Уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини

Члан 66.

На основу одлуке о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини Министарство и купац закључују уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини.

Уговор из става 1. овог члана нарочито садржи:

- 1) податке о називу катастарске општине, броју и подброју катастарске парцеле, називу потеса, броју катастарског плана, постојећем начину коришћења (култури) и катастарској класи земљишта;
- 2) време трајања закупа;
- 3) висину и рок плаћања закупнине;
- 4) време амортизације вишегодишњих засада;
- 5) права и обавезе закупца;
- 6) разлоге за отказ уговора;
- 7) разлоге за престанак уговора.

Обавезе закупца пољопривредног земљишта у државној својини

Члан 67.

Закупац не може без одобрења закуподавца вршити инвестиционе радове на пољопривред-

ном земљишту у државној својини који прелазе границе уобичајеног коришћења или променити начин коришћења пољопривредног земљишта у државној својини.

Закупац не може обављати активности супротно прописима о заштити животне средине или радње које имају негативан утицај на природно богатство или стање природног подручја.

Закупац нема право на повраћај вредности улагања на пољопривредном земљишту у државној својини, ако уговором није другачије уређено.

Послужба и право првенства за давање у закуп пољопривредног објекта у државној својини

Члан 68.

Пољопривредни објекат у државној својини даје се у закуп по поступку из члана 64. овог закона.

Право првенства за давање у закуп пољопривредног објекта у државној својини има физичко или правно лице које је власник, односно корисник пољопривредног земљишта на коме се објекат налази уколико прихвати највишу понуђену цену.

Престанак важења уговора о закупу

Члан 69.

Уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини престаје истеком времена на које је закључен или споразумом уговорних страна.

Раскид уговора о закупу

Члан 70.

На раскид уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини примењују се прописи о облигационим односима.

Средства закупнине

Члан 71.

Средства остварена од давања у закуп пољопривредног земљишта, односно пољопривредног објекта у државној својини у висини од 60% приход су буџета Републике Србије, а у висини од 40% приход су буџета јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пољопривредно земљиште у државној својини и користе се за реализацију годишњег програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе.

У аутономној покрајини, средства остварена од давања у закуп пољопривредног земљишта, односно пољопривредног објекта у државној својини у висини од 30% приход су буџета Републике Србије, у висини од 30% приход су буџета аутономне покрајине, а 40% приход су буџета јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пољопривредно земљиште у државној својини.

О коришћењу средстава за реализацију програма из става 1. овог члана, јединица локалне самоуправе подноси Министарству годишњи извештај.

2.2. Промет пољопривредног земљишта у државној својини

Општење пољопривредног земљишта у државној својини

Члан 72.

Пољопривредно земљиште у државној својини не може се отуђивати.

Замена пољопривредног земљишта у државној својини

Члан 73.

Пољопривредно земљиште у државној својини може се заменити за пољопривредно земљиште у својини правних и физичких лица у случају укрупњавања пољопривредног земљишта.

Замена из става 1. овог члана врши се под условом да пољопривредно земљиште у државној својини и пољопривредно земљиште у својини правних и физичких лица које се замењује, имају исту тржишну вредност.

Уговор о замени пољопривредног земљишта из става 1. овог члана закључују Министарство и власник пољопривредног земљишта.

Процена тржишне вредности пољопривредног земљишта из става 2. овог члана врши се на основу података о тржишној цени на подручју на којем се земљиште налази прибављених од надлежног органа.

3. Коришћење пашњака

Коришћење пашњака

Члан 74.

Власник, односно корисник пашњака дужан је да утврди услове и начин за коришћење пашњака (површину, принос, капацитет коришћења за поједине врсте стоке, коришћење воде, мере за унапређење производње и потребна средства).

Власник, односно корисник пашњака дужан је да о условима и начину коришћења пашњака обавести лица чија се стока напаса на пашњаку пре почетка коришћења пашњака.

Лица чија се стока напаса на пашњацима дужна су да се придржавају начина и времена испаше стоке који су одређени условима и начином коришћења пашњака.

Власник, односно корисник пашњака дужан је да на водама за напајање стоке, које се налазе на пашњацима, дозволи напајање стоке и држаоцима стоке који те пашњаке не користе, а природно су упућени на искоришћавање вода на тим пашњацима.

На коришћење пашњака у државној својини који су враћени селу на коришћење примењује се закон којим се уређује враћање утрина и пашњака селима на коришћење.

Привођење пацњака другој култури

Члан 75.

Пашњак се може привести другој култури само под условом да се тиме постиже рационалније и економичније коришћење земљишта.

VI. ИНФОРМАЦИОНИ СИСТЕМ О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ

Информациони систем о пољопривредном земљишту

Члан 76.

Информациони систем о пољопривредном земљишту, као део јединственог информационог система Републике, обезбеђује евиденцију података о пољопривредном земљишту, приступ подацима од стране овлашћених корисника независно од њихове локације, размену података и информација између субјеката информационог система, државних органа и квалитет података и информација.

Успостављање и одржавање информационог система о пољопривредном земљишту

Члан 77.

Успостављање и одржавање информационог система о пољопривредном земљишту обухвата следеће послове: планирање и програмирање развоја информационог система, организацију и координацију рада на развоју и функционисању појединих подсистема и примену јединствених стандарда, дефиниција, класификација, шифарника, као и стандарда за коришћење информационе технологије ради несметане размене и коришћења података и информација са другим информационим системима Републике Србије.

VII. УПРАВА ЗА ПОЉОПРИВРЕДНО ЗЕМЉИШТЕ

Образовање Управе

Члан 78.

Ради обављања стручних и инспекцијских послова у области заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта и управљања пољопривредним земљиштем у државној својини образује се Управа.

Послови Управе

Члан 79.

Управа обавља следеће послове:

- 1) управља пољопривредним земљиштем у државној својини;
- 2) врши инспекцијске и стручне послове из области пољопривредног земљишта;
- 3) успоставља и води информациони систем о пољопривредном земљишту Републике Србије;
- 4) додељује средства за извођење радова и прати реализацију годишњег програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта за Републику Србију;

5) остварује међународну сарадњу у области заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта;

6) прати израду Пољопривредне основе Републике и њено остваривање;

7) води регистар пољопривредних основа јединица локалних самоуправа;

8) обавља и друге послове из области планирања, заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта.

VIII. ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПОДЗАКОНСКИХ АКАТА

Члан 80.

Министар ближе прописује:

1) садржину, начин израде и вршења стручне контроле Пољопривредне основе Републике, пољопривредне основе аутономне покрајине и пољопривредне основе јединице локалне самоуправе као и услове и начин њиховог излагања на јавни увид (чл. 7, 8, 9, 10, 12, и 13);

2) програм, услове и начин полагања стручног испита из члана 11. овог закона;

3) услове које треба да испуни привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице у погледу техничких и стручних капацитета за испитивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање (члан 17. став 2);

4) дозвољене количине опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање и метод њиховог испитивања (члан 17. став 3);

5) услове које треба да испуни привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице у погледу техничких и стручних капацитета за вршење контроле плодности, односно утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида у обрадивом пољопривредном земљишту (члан 21. став 3);

6) по претходно прибављеном мишљењу организације надлежне за геодетске послове, садржину, поступак израде и доношења програма комасације, садржину одлуке о спровођењу комасације, начела комасације, начин рада комисије и њених подкомисија (чл. 32, 34. и 35);

7) по претходно прибављеном мишљењу организације надлежне за геодетске послове, садржину техничке документације за извођење геодетско-техничких радова (пројеката) у комасацији (члан 32);

8) услове, начин и поступак добровољног писања земљишта (члан 48);

9) садржину и поступак утврђивања класа погодности за наводњавање обрадивог пољопривредног земљишта (члан 51);

10) услове које треба да испуни привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице за израду пројекта: рекултивације пољопривредног земљишта, мелиорације ливада и пашњака, претварања необрадивог у обрадиво пољопривредно земљиште, побољшања квалитета обрадивог пољопривредног земљишта (чл. 55, 56, 57. и 58);

11) кодекс добре пољопривредне праксе (члан 59. став 1. тачка 2);

12) начин и поступак давања у закуп обрадивог пољопривредног земљишта које није обрађено у претходном вегетационом периоду (члан 59. став 2).

IX. НАДЗОР

Надлежност за вршење надзора

Члан 81.

Надзор над спровођењем овог закона и прописане донетих на основу њега, осим извођења геодетско-техничких радова у поступку комасације, врши Министарство.

Инспекцијски надзор

Члан 82.

Инспекцијски надзор Министарство врши преко републичког пољопривредног инспектора (у даљем тексту: инспектор).

Послове инспектора може да врши дипломирани инжењер пољопривреде смера мелиорације, ратарског, општег, воћарско-виноградарског или агрономског, са положеним државним стручним испитом и најмање три године радног искуства.

Овлашћења инспектора

Члан 83.

Инспектор је овлашћен и дужан да врши:

1) контролу да ли се пољопривредно земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до његовог привођења планираној намени користи за пољопривредну производњу;

2) контролу да ли власник, односно корисник пољопривредног земљишта редовно обрађује пољопривредно земљиште, примењује мере прописане овим законом и другим прописима и да ли поступа као добар домаћин и по правилима кодекса добре пољопривредне праксе;

3) контролу испуштања и одлагања опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту;

4) контролу у циљу утврђивања дозвољених количина опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање;

5) контролу да ли привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице има овлашћење за утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање;

6) контролу у циљу утврђивања да ли власник, односно корисник обрадивог пољопривредног земљишта врши контролу плодности земљишта од прве до пете катастарске класе;

7) контролу у циљу утврђивања да ли привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице има овлашћење за утврђивање контроле плодности земљишта и количине унетог минералног ђубрива и пестицида у обрадиво пољопривредно земљиште;

8) контролу да ли се обрадиво пољопривредно земљиште прве, друге, треће, четврте и пете катастарске класе користи у непољопривредне сврхе;

9) контролу у циљу утврђивања да ли се врши уситњавање парцела на обрадивом пољопривредном земљишту, односно на пољопривредном земљишту уређеном комасацијом;

10) контролу у циљу утврђивања да ли је за експлоатацију минералних сировина или за друге намене које немају трајни карактер, као и за одлагање јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја добијена сагласност Министарства;

11) контролу фактичког начина коришћења пољопривредног земљишта у случају промене намене коришћења пољопривредног земљишта;

12) контролу да ли се радови на рекултивацији пољопривредног земљишта врше по пројекту рекултивације;

13) контролу да ли привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице има овлашћење за изradу: пројекта рекултивације пољопривредног земљишта, пројекта мелиорација ливада и пашњака, пројекта претварања необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво, пројекта побољшања квалитета обрадивог пољопривредног земљишта;

14) контролу да ли је инвеститор за експлоатацију минералних сировина, одлагање јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја, као и у другим случајевима платио накнаду за промену намене;

15) контролу да ли се мелиорације ливада и пашњака изводе на основу пројекта мелиорације ливада и пашњака;

16) контролу да ли се необрадиво пољопривредно земљиште приводи у обрадиво на основу пројекта претварања необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво;

17) контролу да ли се побољшање квалитета обрадивог пољопривредног земљишта изводи на основу пројекта побољшања квалитета обрадивог пољопривредног земљишта;

18) контролу да ли власник, односно корисник обрадивог пољопривредног земљишта исто редовно обрађује, односно примењује мере у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона;

19) контролу да ли купац пољопривредног земљишта у државној својини то земљиште даје у подзакуп;

20) контролу да ли купац пољопривредног земљишта у државној својини врши инвестиционе радове на пољопривредном земљишту или мења начин његовог коришћења без одобрења закупадавца;

21) контролу да ли је власник, односно корисник пашњака утврдио начин и услове за коришћење пашњака;

22) контролу привођења пашњака другој култури.

Члан 84.

У вршењу послова из члана 83. овог закона инспектор је овлашћен да:

1) нареди инвеститору враћање пољопривредног земљишта у првобитно стање ако пољопривредним основама заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта није предвиђено за коришћење у непољопривредне сврхе;

2) забрани испуштање и одлагање опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту и каналима за наводњавање у количини која може да оштети и смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање;

3) нареди власнику, односно кориснику обрадивог пољопривредног земљишта да изврши контролу плодности земљишта од прве до пете катастарске класе у року од два до шест месеци;

4) забрани коришћење обрадивог пољопривредног земљишта прве, друге, треће, четврте и пете катастарске класе у непољопривредне сврхе;

5) забрани експлоатацију минералних сировина (глине, шљунка, песка, тресета и камена), односно одлагање јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту ако се врши без претходно прибављене сагласности Министарства, без пројекта рекултивације и без плаћене накнаде за промену намене;

6) нареди инвеститору прибављање сагласности за експлоатацију минералних сировина и плаћање накнаде за промену намене у року од 30 до 90 дана;

7) наложи инвеститору да у року од 30 до 90 дана прибави доказ о извршеној уплати накнаде за промену намене у висини утврђеној решењем општинске, односно градске управе и достави на увид инспектору;

8) нареди инвеститору извођење рекултивације пољопривредног земљишта у складу са пројектом;

9) нареди извођење радова у складу са пројектом мелиорација ливада и пашњака, претварања необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво и побољшања квалитета обрадивог пољопривредног земљишта;

10) нареди власнику, односно кориснику обрадивог пољопривредног земљишта да га редовно обрађује и примењује мере у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона;

11) забрани извођење инвестиционих радова на пољопривредном земљишту у државној својини и мењање начина његовог коришћења без одобрења закуподавца;

12) нареди кориснику пашњака да утврди начин и услове за коришћење пашњака;

13) забрани привођење пашњака другој култури ако се тиме не постиже рационалније и економичније коришћење земљишта.

О предузетим мерама из става 1. овог члана инспектор доноси решење.

На решење инспектора може се изјавити жалба Министру.

Х. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 85.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице ако:

1) испушта и одлаже опасне и штетне материје на пољопривредном земљишту и у каналима за одводњавање и наводњавање (члан 16);

2) производи пољопривредне културе и врши наводњавање супротно одредбама члана 17. став 3. овог закона;

3) обрадиво пољопривредно земљиште прве, друге, треће, четврте и пете катастарске класе користи у непољопривредне сврхе (члан 22);

4) врши експлоатацију минералних сировина, односно одлагање јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту без претходно прибављене сагласности Министарства и без плаћене накнаде за промену намене (члан 23);

5) обрадивом пољопривредном земљишту промени намену у непољопривредне сврхе, а није платио накнаду за промену намене (члан 25);

6) врши уситњавање пољопривредног земљишта на парцеле чија је површина мања од пола хектара, односно пољопривредног земљишта уређеног комасацијом на парцеле чија је површина мања од једног хектара (члан 27);

7) врши испашу стоке на обрадивом пољопривредном земљишту осим на сопственом, спаљује органске остатке после жетве или причини пољску штету (члан 28);

8) приводи пољопривредно земљиште одговарајућој намени, односно оспособљава га за пољопривредну производњу без пројекта рекултивације пољопривредног земљишта, као и ако рекултивацију не врши по пројекту (члан 55);

9) пољопривредно земљиште у државној својини даје у подзакуп (члан 62);

10) врши инвестиционе радове на пољопривредном земљишту у државној својини или мења начин његовог коришћења без одобрења закуподавца (члан 67).

Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у привредном друштву, односно предузећу или другом правном лицу, као и власник, односно корисник пољопривредног земљишта-физичко лице.

Новчаном казном од 25.000 до 250.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана предузетник.

Члан 86.

Новчаном казном од 20.000 до 200.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво, односно предузеће или друго правно лице ако:

1) пољопривредно земљиште, односно пољопривредно земљиште које је просторним или урбанистичким планом одређено да буде грађевинско, до привођења планираној намени, редовно не обрађује и не користи за пољопривредну производњу (члан 3);

2) испитивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање врши без овлашћења Министарства (члан 17. став 2);

3) не врши контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и контролу количине минералних ђубрива и пестицида унетих у обрадиво пољопривредно земљиште од прве до пете катастарске класе (члан 21. ст. 1. и 2);

4) испитивање плодности обрадивог пољопривредног земљишта и утврђивање количине унетих минералних ђубрива и пестицида у обрадиво пољопривредно земљиште, врши без овлашћења Министарства (члан 21. став 3);

5) не дозволи приступ на своје земљиште стручњацима геодетских, водних, пољопривредних и других организација, које обављају радове у вези са уређењем пољопривредног земљишта (члан 30);

6) израђује пројекат рекултивације пољопривредног земљишта супротно одредбама члана 55. овог закона;

7) израђује пројекат мелиорација ливада и пашњака супротно одредбама члана 56. овог закона;

8) израђује пројекат претварања необрадивог пољопривредног земљишта у обрадиво супротно одредбама члана 57. овог закона;

9) израђује пројекат побољшања квалитета обрадивог пољопривредног земљишта супротно одредбама члана 58. овог закона;

10) обрадиво пољопривредно земљиште редовно не обрађује, пољопривредно земљиште не користи по правилима кодекса добре пољопривредне праксе, као и у складу са пољопривредном основном јединице локалне самоуправе (члан 59);

11) не дозволи напајање стоке и држаоцима стоке који пашњаке не користе, а природно су упућени на искоришћавање воде на тим пашњацима (члан 74. став 4);

12) приведе пашњака другој култури супротно члану 75. овог закона.

Новчаном казном од 2.000 до 20.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у привредном друштву, односно предузећу или другом правном лицу.

Новчаном казном од 2.000 до 20.000 динара казниће се за прекршај из става 1. тач. 1, 3, 5, 10, 11. и 12. овог члана власник, односно корисник пољопривредног земљишта-физичко лице.

Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај из става 1. тач. 1, 3, 5, 10, 11. и 12. овог члана предузетник.

Члан 87.

Новчаном казном од 5.000 до 20.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у надлежном органу ако:

1) не донесе годишњи програм заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта (члан 14);

2) на захтев заинтересованог лица или по налогу инспектора не утврди висину, услове и начин плаћања накнаде за промену намене (члан 25);

3) ако заинтересовано лице ослободи плаћања накнаде за промену намене супротно одредбама члана 26. овог закона.

XI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Започети поступци

Члан 88.

Поступак комасације започет до дана ступања на снагу овог закона, за који није донето право-

снажно решење, окончаће се по прописима који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 89.

Предузећа и друга правна лица која врше експлоатацију минералних сировина (глине, шљунка, тресета, камена и др.) или одлагање јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја на обрадивом пољопривредном земљишту, а до дана ступања на снагу овог закона нису платила накнаду за промену намене, односно нису урадила пројекат рекултивације, дужна су да у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона плате накнаду за промену намене и ураде пројекат рекултивације.

Висину накнаде за промену намене земљишта из става 1. овог члана, услове и начин плаћања, на захтев инвеститора или по налогу инспектора, решењем утврђује општинска, односно градска управа у складу са овим законом, односно у складу са прописима који су били на снази у време када је инвеститор започео експлоатацију, ако су повољнији за инвеститора.

Уз захтев из става 2. овог члана инвеститор прилаже:

1) доказ о власништву, односно праву коришћења обрадивог пољопривредног земљишта из става 1. овог члана;

2) податке о површини обрадивог пољопривредног земљишта из става 1. овог члана;

3) копију плана катастарске парцеле.

Члан 90.

Инвеститори који су обрадиво пољопривредно земљиште које је у складу с посебним законом одређено као грађевинско, привели планираној намени, а нису платили накнаду за промену намене до дана ступања на снагу овог закона, дужни су да у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона плате накнаду за промену намене.

Висину накнаде за промену намене земљишта из става 1. овог члана, услове и начин плаћања, на захтев инвеститора или по налогу инспектора, решењем утврђује општинска, односно градска управа у складу са овим законом, односно у складу са прописима који су били на снази у време када је инвеститор започео радове на промени намене, ако су повољнији за инвеститора.

Уз захтев из става 2. овог члана инвеститор прилаже:

1) доказ о власништву, односно праву коришћења обрадивог пољопривредног земљишта из става 1. овог члана;

2) податке о површини обрадивог пољопривредног земљишта из става 1. овог члана;

3) копију плана катастарске парцеле.

Рок за доношење пољопривредне основе

Члан 91.

Пољопривредна основа Републике донеће се у року од три године од дана ступања на снагу овог закона, а пољопривредна основа аутономне

покрајине, односно пољопривредна основа јединице локалне самоуправе, донеће се у року од пет година од дана доношења Пољопривредне основе Републике.

До доношења пољопривредних основа из става 1. овог члана заштита, уређење и коришћење пољопривредног земљишта вршиће се на основу годишњих програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који се доносе у складу са овим законом.

Закуп одређене врсте пољопривредног земљишта

Члан 92.

Пољопривредно земљиште у државној својини које је сагласно Закону о пријављивању и евидентирању одузете имовине („Службени гласник РС”, број 45/05), евидентирано у Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије може се дати у закуп на период до три године.

Рок за доношење подзаконских аката

Члан 93.

Прописе из члана 80. овог закона Министар ће донети у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења прописа из члана 80. овог закона примењиваће се прописи донети на основу Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 49/92, 53/93 – др. закон, 67/93 – др. закон, 48/94 – др. закон, 46/95, 54/96, 14/00 и 101/05 – др. закон).

Преношење управљања пољопривредним земљиштем у државној својини

Члан 94.

Даном ступања на снагу овог закона пољопривредно земљиште у државној својини преноси се на управљање Министарству до доношења одлуке о давању у закуп тог земљишта.

Правном лицу које је на дан ступања на снагу овог закона имало право коришћења пољопривредног земљишта у државној својини, то право престаје даном истека рока одређеног уговором о давању на коришћење тог земљишта, даном доношења одлуке о давању у закуп тог земљишта, односно даном отуђења тог земљишта.

Правно лице из става 2. овог члана дужно је да у року од 15 дана од дана престанка права коришћења, пољопривредно земљиште у државној својини пренесе у државину Министарству, односно закупу или купцу.

Престанак важења ранијих прописа

Члан 95.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 49/92, 53/93 – др. закон, 67/93 – др. закон, 48/94 – др. закон, 46/95, 54/96, 14/00 и 101/05 – др. закон) и чл. 2, 4, 5, члан 6. ст. 1, 4. и 5. и чл. 7, 9, 10. и 12. Закона о пре-

тварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине („Службени гласник РС”, бр. 49/92 и 54/96).

Ступање овог закона на снагу

Члан 96.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1834

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о органској производњи и органским производима

Проглашава се Закон о органској производњи и органским производима, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 52
У Београду, 19. јула 2006. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о органској производњи и органским производима

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се производња пољопривредних и других производа методама органске производње (у даљем тексту: органска производња), прерада, складиштење, транспорт, обележавање, декларисање и промет органских производа, издавање сертификата и ресертификата за органске производе, као и друга питања од значаја за органску производњу.

Члан 2.

Циљ овог закона јесте:

- 1) добијање производа са потврђеном процедуром производње;
- 2) обезбеђивање одрживог социјално-економског руралног развоја;
- 3) заштита потрошача стављањем ознаке која јасно указује на начин и методе за добијање органског производа, у складу са законом;
- 4) заштита природних ресурса од загађења;
- 5) дугорочно одржавање и повећање плодности земљишта;
- 6) очување биодиверзитета.

Члан 3.

Органска производња заснива се на природним процесима и употреби органских и природних минералних материја.

У органској производњи не могу се користити средства синтетичко-хемијског порекла, осим у случајевима утврђеним овим законом и прописима донетим на основу њега.

У органској производњи не могу се користити генетски модификовани организми и њихови деривати.

Материјал за репродукцију (семе и садни материјал, јаја, матице, подмладак, семе за осемењавање животиња и сл.) који се примењује у органској производњи мора бити произведен методама органске производње.

Материјал за репродукцију који није произведен методама органске производње може се примењивати ако:

- 1) нема на тржишту материјала за репродукцију произведеног по методама органске производње;
- 2) се поступак органске производње спроводи у научноистраживачке сврхе;
- 3) се поступак органске производње спроводи у периоду конверзије.

У случајевима из става 5. тач. 1) и 2) овог члана прибавља се одобрење министра надлежног за послове пољопривреде (у даљем тексту: Министар).

Члан 4.

Поједини изрази употребљени у овом закону, имају следеће значење:

1) *дивље биљне и животињске врсте* јесу организми који нису настали као последица гајења од стране човека;

2) *заснивање орданске производње* јесте скуп испуњених услова утврђених овим законом којим се омогућава производња сертификованог органског производа;

3) *конвенционална производња* јесте производња пољопривредних, прехранбених и других производа, који се не могу декларисати и означити према овом закону и прописима донетим на основу њега;

4) *методе орданске производње* јесу поступци биљне и сточарске производње спроведени у складу са овим законом и прописима донетим на основу њега;

5) *овлашћена организација* јесте привредно друштво или друго правно лице које је овлашћено за издавање сертификата и ресертификата;

6) *ознака „ОРГАНСКИ ПРОИЗВОД“* јесте знак или обележје на производу којим се означава да је тај производ произведен у складу са овим законом и прописима донетим на основу њега;

7) *орданска пољопривреда* јесте систем еколошког управљања производњом којим се унапређује биодиверзитет, кружење материје у природи, биолошка активност земљишта и заштита животне средине;

8) *ордански производ* јесте сваки производ произведен и означен у складу са овим законом и прописима донетим на основу њега;

9) *период конверзије* јесте временски период утврђен овим законом, потребан за прелазак са конвенционалне на органску производњу;

10) *произвођач* је физичко лице, предузетник или правно лице које производи, прерађује, ставља у унутрашњи, односно спољнотрговински промет органске производе, у складу са законом;

11) *ресертификат* је документ којим овлашћена организација потврђује да је органски производ, који се увози и који има сертификат издат од стране надлежног органа земље порекла, произведен у складу са овим законом и прописима донетим на основу њега;

12) *сертификат* је документ којим овлашћена организација потврђује да је органски производ произведен у складу са овим законом и прописима донетим на основу њега;

13) *сточарство* је узгој стоке (говед, свиње, коњи, пчеле, живина, рибе и др.), производња и прерада сточних производа;

14) *укључивање у орданску производњу* јесте моменат од када почиње период конверзије.

Члан 5.

Средства за подстицајне мере за развој и унапређење органске производње обезбеђују се из:

- 1) буџета Републике Србије;
- 2) донација;
- 3) других извора у складу са законом.

Право на коришћење подстицајних средстава из става 1. овог члана имају пољопривредна газдинства односно њихови делови који су уписани у Регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима којима се уређује упис у Регистар пољопривредних газдинстава.

Влада ближе прописује подстицајне мере из става 1. овог члана, као и услове и начин расподеле и коришћења средстава намењених за развој и унапређење органске производње.

Члан 6.

О произвођачима органских производа, прерађивачима органских производа, лицима која обављају унутрашњи односно спољнотрговински промет органских производа, као и о лицима која су укључена у органску производњу, води се јединствена евиденција.

Евиденцију из става 1. овог члана води министарство надлежно за послове пољопривреде (у даљем тексту: Министарство).

Евиденција из става 1. овог члана води се на основу месечних извештаја о издатим сертификатима односно ресертификатима односно о закљученим уговорима о укључивању у органску производњу, које Министарству доставља овлашћена организација до 20. у текућем месецу за претходни месец.

Министар ближе прописује начин вођења евиденције из става 1. овог члана, као и садржину извештаја из става 3. овог члана.

II. УСЛОВИ ЗА ЗАСНИВАЊЕ ОРГАНСКЕ ПРОИЗВОДЊЕ

Члан 7.

Услови за заснивање органске производње јесу:

- 1) просторна изолација земљишних парцела, сточарских фарми и прерађивачких погона од могућих извора загађења;

2) незагађено земљиште чији је садржај штетних материја испод прописаних максимално дозвољених количина;

3) прописани квалитет воде за наводњавање и минимална загађеност ваздуха производног подручја.

Члан 8.

Укључивање земљишне парцеле у органску пољопривреду може започети одмах ако парцела није коришћена у последње две односно три године код дугогодишњих засада или је коришћена без употребе средстава синтетичко-хемијског порекла.

Ако је парцела коришћена уз употребу средстава синтетичко-хемијског порекла, парцела се може укључити у органску пољопривреду по истеку прелазног периода од две односно три године за дугогодишње засаде, без употребе средстава синтетичко-хемијског порекла.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, ако су употребљавана средства синтетичко-хемијског порекла у складу са законом, прелазни период може се продужити или скратити, о чему одлучује Министарство на предлог овлашћене организације.

У току периода конверзије произвођач је дужан да води евиденцију о начину коришћења производне јединице.

Члан 9.

Органска сточарска производња може се зановати на производним јединицама у чијем саставу се налазе пашњаци или друго земљиште на коме се производи сточна храна или се обезбеђује сточна храна за коју је издат сертификат.

Укључивање сточарске производње у органску производњу може почети најмање годину дана од дана укључивања земљишних парцела у органску пољопривреду односно када се обезбеди органски произведена храна за стоку са наведених парцела.

Члан 10.

Сакупљање дивљих биљних и животињских врста из природних станишта сматра се методом органске производње, ако:

1) станишта нису третирана другим средствима три године пре сакупљања, изузев оним средствима која су у складу са овим законом утврђена као дозвољена у органској производњи;

2) сакупљање не утиче на стабилност природне средине или одржавања врсте у области сакупљања.

Сакупљање из става 1. овог члана може да се врши ако је са тим сагласан сопственик односно други корисник земљишта односно шуме на којима се врши сакупљање.

Производи лова дивљих животиња не сматрају се производима органске производње.

Министар прописује методе органске производње из става 1. овог члана.

Члан 11.

Методама органске биљне производње утврђују се избор врста и сорти биља, плодоред, обра-

да земљишта, средства и начин ђубрења, систем одржавања плодности земљишта и начин сузбијања биљних болести, штеточина и корова.

Методама органске сточарске производње утврђују се избор врста и раса животиња, начин узгоја, исхрана и здравствена заштита животиња, транспорт и клање животиња, као и поступак са животињама које су набављене са других фарми.

Средства која се користе за одржавање плодности земљишта, ђубрење и заштиту здравља биља односно животиња морају бити регистрована у складу са законом којим се уређује заштита здравља биља односно животиња.

Министар прописује методе органске биљне производње и методе органске сточарске производње из ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 12.

У преради производа добијених методама органске производње користе се посебне технолошке линије.

Ако се технолошке линије за органску производњу користе и за прераду производа из конвенционалне производње, линије се пре почетка коришћења морају темељно очистити и опрати.

Министар прописује начин чишћења и одређује средства за чишћење технолошких линија из става 2. овог члана, као и технолошке поступке у преради производа добијених методама органске производње, дозвољене састојке, помоћна средства и остале производе непољопривредног порекла и производе пољопривредног порекла који нису из органске производње, а обухватају састојке, адитиве и помоћне супстанце, које је допуштено користити у преради намирница.

Члан 13.

Органски производи пакују се у амбалажи од природног материјала, а само изузетно у амбалажи од синтетичког материјала.

Приликом паковања органских производа не може се користити амбалажа произведена од поливинил-хлорида (ПВЦ) и других пластичних материја које садрже хлор.

Ако се користи амбалажа од синтетичког материјала, она не сме да садржи штетне материје које би прелазиле на запаковане производе.

Члан 14.

Органски производи складиште се у посебним просторијама складишта. Ако су органски производи упаковани и обележени, могу се чувати у истом складишту са производима конвенционалне производње, у посебном делу који је обележен.

Средства унутрашњег превоза морају бити без присуства остатака производа конвенционалне производње и остатака неорганског порекла.

Члан 15.

Органски производи превозе се одвојено од других производа, а ако се превозе заједно морају бити упаковани и јасно обележени.

Возила, контејнери и опрема намењени за превоз производа органске пољопривреде мора-

ју да буду чисти и без штетних остатака односно без икакве материје која би могла да контаминира органски производ.

Члан 16.

Министар ближе прописује услове у погледу паковања, складиштења и превоза органских производа.

III. ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ИЗДАВАЊЕ СЕРТИФИКАТА И РЕСЕРТИФИКАТА

Члан 17.

Сертификат односно ресертификат може да издаје привредно друштво или друго правно лице које испуњава услове у погледу техничке опремљености и које има запослена лица са високом школском спремом одговарајуће струке (у даљем тексту: овлашћена организација).

Министар прописује ближе услове у погледу техничке опремљености и кадровске оспособљености из става 1. овог члана, као и начин издавања сертификата односно ресертификата.

Испуњеност услова у погледу техничке опремљености и кадровске оспособљености, као и број кода овлашћене организације утврђује Министар.

Члан 18.

Привредно друштво односно друго правно лице подноси Министарству захтев за утврђивање испуњености услова из члана 17. овог закона, најкасније до 30. јуна текуће године за наредну годину.

Члан 19.

Списак овлашћених организација објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

IV. ПОСТУПАК УКЉУЧИВАЊА ПРОИЗВОЂАЧА У ОРГАНСКУ ПРОИЗВОДЊУ

Члан 20.

За укључивање у органску производњу произвођач подноси пријаву овлашћеној организацији, у којој наводи податке о условима за укључивање у органску производњу.

Овлашћена организација проверава податке из пријаве и врши њихова испитивања ради закључивања уговора о укључивању произвођача у органску производњу.

Уговор из става 2. овог члана садржи податке о: уговорним странама; врсти органске производње у коју се врши укључивање; трајању периода конверзије; правима и обавезама уговорних страна, а нарочито о накнади која припада овлашћеној организацији; условима и начину остваривања права на издавање сертификата и начину заштите за случај неизвршења уговорних обавеза.

V. СЕРТИФИКАТ

Члан 21.

Сертификат који се издаје за органски производ важи годину дана од дана издавања.

Сертификат садржи: назив, седиште и број кода овлашћене организације; назив, адресу или седиште произвођача; врсту органског производа и његову процењену количину за годину дана; број сертификата; печат овлашћене организације и потпис овлашћеног лица у тој организацији.

VI. ОБЕЛЕЖАВАЊЕ И ДЕКЛАРИСАЊЕ ОРГАНСКИХ ПРОИЗВОДА

Члан 22.

Сертификован органски производ обележава се ознаком: „ОРГАНСКИ ПРОИЗВОД“, кодом овлашћене организације и националним знаком.

Ознаком из става 1. овог члана могу се обележити и рекламни материјал, пратећа документација и етикете.

Производи из периода конверзије могу се обележити ознаком: „ПРОИЗВОД ИЗ ПЕРИОДА КОНВЕРЗИЈЕ“ по истеку рока од годину дана од дана подношења пријаве за укључивање у органску производњу, ако је закључен уговор из члана 20. став 3. овог закона.

Производи из ст. 1. и 3. овог члана, могу се обележити и називом и знаком овлашћене организације.

На производе из става 1. овог члана, као и на њихов рекламни материјал, пратећу документацију и етикете, могу се ставити и термини односно скраћенице који означавају порекло органског производа (еколошки, биолошки, органик, односно еко, био, орг и сл.).

Органски производ у промету мора да одговара квалитету означеном у декларацији и етикети.

Рекламни материјал, пратећа документација и етикета не могу садржати текст којим се упућује да је производ врхунског квалитета само зато што је произведен методама органске производње.

Министар прописује изглед ознаке из ст. 1. и 3. овог члана и изглед националног знака.

Члан 23.

У декларацији органског производа наводе се назив произвођача, односно увозника, земља порекла, година производње, рок трајања производа, број и датум издавања сертификата.

У декларацији прехрамбених производа, поред података из става 1. овог члана, наводе се сви састојци по редоследу њиховог масеног учешћа, адитиви и метода прераде производа из органске производње.

VII. ПРОМЕТ ОРГАНСКИМ ПРОИЗВОДИМА

Члан 24.

Лица која обављају промет пољопривредним, прехрамбеним и другим производима у складу са законом, могу обављати промет органским производима, под условима утврђеним овим законом.

Промет органским производима може се обављати на производној јединици, у малопродајним објектима на јасно обележеном месту одвојено од других производа и на пијацама без мешања са производима конвенционалне производње.

Министар и министар надлежан за послове трговине споразумно прописују ближе услове и начин промета органских производа.

Члан 25.

Увозник производа који се по прописима земље порекла производа сматра органским производом дужан је да увоз пријави овлашћеној организацији.

Уз пријаву из става 1. овог члана увозник подноси сертификат издат од надлежног органа земље порекла органског производа и документацију о пореклу робе, на основу чега овлашћена организација врши ресертификацију органског производа из увоза.

Поред података из члана 21. став 2. овог закона, ресертификат мора да садржи назив страног произвођача и назив увозника.

На обележавање и декларисање органских производа из увоза сходно се примењују одредбе овог закона о обележавању и декларисању органских производа.

VIII. НАДЗОР

Члан 26.

Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу њега врши Министарство преко инспектора за органску производњу.

Изузетно од става 1. овог члана инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донетих на основу њега, који се односе на промет, означавање и декларисање органских производа, врши министарство надлежно за послове трговине преко тржишног инспектора.

Члан 27.

У вршењу надзора над спровођењем овог закона инспектор за органску производњу овлашћен је да врши:

- 1) контролу испуњености услова за заснивање органске производње;
- 2) контролу укључивања земљишне парцеле у органску производњу;
- 3) контролу укључивања сточарске производње у органску производњу;
- 4) контролу начина сакупљања дивљих животињских и биљних врста;
- 5) контролу испуњености услова за укључивање произвођача у органску производњу;
- 6) контролу метода примене органске биљне производње и органске сточарске производње;
- 7) контролу технолошких поступака у преради производа из органске производње;
- 8) контролу складиштења, паковања и превоза производа из органске производње;
- 9) контролу да ли је производ добијен методама органске производње;
- 10) преглед пословних књига и исправа произвођача у вези са спровођењем овог закона;
- 11) контролу испуњености услова за овлашћење сертификационих организација;
- 12) преглед пословних књига сертификационих организација у вези са пословима издавања

сертификата, односно ресертификата, обављања стручног надзора.

У вршењу надзора над спровођењем овог закона тржишни инспектор овлашћен је да врши контролу коришћења ознаке из члана 22. овог закона.

Члан 28.

У вршењу надзора над спровођењем овог закона, инспектор за органску производњу овлашћен је да:

1) забрани произвођачу производњу производа из органске пољопривреде, ако утврди да тај производ не испуњава услове прописане овим законом, до отклањања недостатака;

2) подноси кривичне пријаве, пријаве за привредне преступе и захтеве за покретање прекршајног поступка због повреде одредаба овог закона;

3) привремено забрани рад овлашћеној организацији, ако утврди да она не испуњава услове утврђене овим законом;

4) нареди предузимање других мера на основу овлашћења утврђених законом.

У вршењу надзора над спровођењем овог закона, тржишни инспектор овлашћен је да:

1) забрани стављање у промет или извоз производа са ознаком из члана 22. овог закона, ако утврди да тај производ не испуњава услове прописане овим законом;

2) подноси кривичне пријаве, пријаве за привредне преступе и захтеве за покретање прекршајног поступка због повреде одредаба овог закона;

3) нареди предузимање других мера на основу овлашћења утврђених законом.

Мере из става 1. тач. 1), 3) и 4) и става 2. тач. 1) и 3) овог члана одређују се решењем инспектора.

На решење инспектора за органску производњу односно тржишног инспектора може се изјавити жалба надлежном министру.

Члан 29.

Инспектор за органску производњу има службену легитимацију.

Министар прописује образац службене легитимације из става 1. овог члана.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 30.

Новчаном казном од 100.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице – произвођач:

1) ако своје производе, односно производе које је увезао, означава ознаком: „ОРГАНСКИ ПРОИЗВОД”, а наведени производи нису добили сертификат односно ресертификат (члан 22. став 1);

2) ако на рекламном материјалу, пратећим документима и етикетама за своје производе односно за производе које је увезао, ставља ознаку: „ОРГАНСКИ ПРОИЗВОД”, а наведени производи немају сертификат, односно ресертификат (члан 22. став 2);

3) ако свој производ означи ознаком: „ПРОИЗВОД ИЗ ПЕРИОДА КОНВЕРЗИЈЕ”, а није поднео пријаву из члана 20. овог закона односно ако је поднео пријаву а ознаку ставио пре рока утврђеног чланом 22. став 3. овог закона;

4) ако на својим производима или на рекламном материјалу, пратећим документима и етикетама штампа термине односно скраћенице који означавају порекло органског производа (еколошки, биолошки, односно еко, био и сл.), а наведени производи немају сертификат односно ресертификат (члан 22. став 5);

5) ако органски производ нема својства квалитета која је означио на етикети или декларацији (члан 22. став 6);

6) ако у рекламни материјал, пратећу документацију и етикету стави текст којим се упућује да је производ врхунског квалитета само зато што је произведен методама органске производње (члан 22. став 7);

7) ако не поступи по решењу инспектора у складу са овим законом.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 200.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

За радње из става 1. овог члана поред новчане казне може се изрећи заштитна мера забране правном лицу да се бави одређеном привредном делатношћу, односно заштитна мера забране одговорном лицу да врши одређене дужности, у трајању од шест месеци до десет година.

Члан 31.

Новчаном казном од 100.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ овлашћена организација ако:

1) обавља послове утврђене овим законом, а не испуњава услове из члана 17. став 1. овог закона;

2) у извештају наведе нетачне податке (члан 6. став 3);

3) ако не поступи по решењу инспектора у складу са овим законом.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 200.000 динара и одговорно лице у овлашћеној организацији.

За радње из става 1. овог члана поред новчане казне може се изрећи заштитна мера забране правном лицу да се бави одређеном привредном делатношћу односно заштитна мера забране одговорном лицу да врши одређене дужности, у трајању од шест месеци до десет година.

Члан 32.

Новчаном казном од 100.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице ако изда сертификат, односно ресертификат, а није овлашћена организација у смислу овог закона (члан 17. став 3).

Члан 33.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице – произвођач:

1) ако производ из органске пољопривреде пакује у амбалажу произведену од поливинил хло-

рида и других пластичних материјала који садрже хлор и друге штетне материје које би прелазиле на запаковане производе (члан 13. ст. 2. и 3);

2) ако на декларацију производа из органске пољопривреде не стави све податке из члана 23. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

Члан 34.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај овлашћена организација ако не поднесе извештај у складу са чланом 6. став 3. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

Члан 35.

Новчаном казном у износу од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај предузетник-произвођач односно физичко лице – произвођач ако изврши неку од радњи из чл. 30. и 33. овог закона.

X. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 36.

Прописи који се доносе за извршавање овог закона донеће се у року од 60 дана од дана његовог ступања на снагу.

До доношења прописа из става 1. овог члана примењиваће се акти донети на основу Закона о органској пољопривреди („Службени лист СРЈ”, број 28/00).

Члан 37.

Захтеви за добијање овлашћења из члана 18. овог закона за 2006. годину подносе се до 30. септембра 2006. године.

Члан 38.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о органској пољопривреди („Службени лист СРЈ”, број 28/00).

Члан 39.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1835

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о финансирању локалне самоуправе

Проглашава се Закон о финансирању локалне самоуправе, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 53
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН о финансирању локалне самоуправе

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом уређује се обезбеђивање средстава општинама, градовима и граду Београду (у даљем тексту: јединица локалне самоуправе) за обављање изворних и поверених послова.

Појмови

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) изворни приходи су приходи чију стопу, односно начин и мерила за утврђивање висине износа, утврђује јединица локалне самоуправе, при чему се законом може ограничити висина пореске стопе, односно утврдити највиши и најнижи износ накнаде, односно таксе;

2) уступљени приходи су они приходи чија се основица и стопа, односно начин и мерила за утврђивање висине износа утврђују законом, а приход остварен на територији јединице локалне самоуправе се уступа у целини или делимично тој јединици локалне самоуправе;

3) укупан ненаменски трансфер је збир трансфера за уједначавање, општег, компензационог и транзиционог трансфера, при чему је:

(1) трансфер за уједначавање део укупног ненаменског трансфера који се расподељује јединицама локалне самоуправе чији су приходи по глави становника по основу уступљених пореза испод одређеног процента просека општина (без градова),

(2) општи трансфер део укупног ненаменског трансфера који се расподељује свим јединицама локалне самоуправе према критеријумима утврђеним овим законом,

(3) компензациони трансфер део укупног ненаменског трансфера којим се надомешта део изгубљених прихода, који настаје по основу промене републичких пореских прописа,

(4) транзициони трансфер трансфер који се јединици локалне самоуправе додељује у прелазном периоду утврђеном овим законом, а користи се у циљу постепеног прилагођавања буџета јединице локалне самоуправе смањеном обиму расположивих средстава, који настаје као последица преласка на нови систем финансирања локалне самоуправе;

4) наменски трансфер је трансфер који се користи за финансирање одређених функција и издатака, а који може бити:

(1) функционални трансфер – трансфер који се користи за финансирање издатака у оквиру одређене функције,

(2) наменски трансфер у ужем смислу – трансфер који се користи за тачно одређену сврху, односно врсту издатка за коју је трансфер додељен.

II. ПРИМАЊА ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Гаранција довољности прихода

Члан 3.

Република је дужна да при сваком преношењу или поверавању нових послова јединици локалне самоуправе обезбеди одговарајућа средства, односно изворе прихода, потребне за обављање тих послова.

Ненаменски карактер прихода

Члан 4.

Сви приходи јединице локалне самоуправе су општи приход буџета јединице локалне самоуправе и могу се користити за било коју намену, у складу са законом и одлуком о буџету јединице локалне самоуправе, сем оних прихода чији је наменски карактер утврђен законом.

Врсте примања јединице локалне самоуправе

Члан 5.

Средства буџета јединице локалне самоуправе обезбеђују се из изворних и уступљених прихода, трансфера, примања по основу задуживања и других прихода и примања утврђених законом.

1. Изворни приходи јединице локалне самоуправе

Члан 6.

Јединици локалне самоуправе припадају изворни приходи остварени на њеној територији, и то:

- 1) порез на имовину, осим пореза на пренос апсолутних права и пореза на наслеђе и поклон;
- 2) локалне административне таксе;
- 3) локалне комуналне таксе;
- 4) боравишна такса;
- 5) накнада за коришћење грађевинског земљишта;
- 6) накнада за уређивање грађевинског земљишта;
- 7) накнада за заштиту и унапређивање животне средине;
- 8) приходи од концесионе накнаде за обављање комуналних делатности и приходи од других концесионих послова, које јединица локалне самоуправе закључи у складу са законом;
- 9) новчане казне изречене у прекршајном поступку за прекршаје прописане актом скупштине јединице локалне самоуправе, као и одузета имовинска корист у том поступку;
- 10) приходи од давања у закуп, односно на коришћење непокретности у државној својини које користи јединица локалне самоуправе и индиктни корисници њеног буџета;
- 11) приходи од продаје покретних ствари које користи јединица локалне самоуправе и индиктни корисници њеног буџета;
- 12) приходи које својом делатношћу остваре органи и организације јединице локалне самоуправе;
- 13) приходи од камата на средства буџета јединице локалне самоуправе;

14) приходи по основу донација јединице локалне самоуправе;

15) приходи по основу самодоприноса;

16) други приходи утврђени законом.

Члан 7.

Стопе изворних прихода, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада утврђује скупштина јединице локалне самоуправе својом одлуком, у складу са законом.

Одлука из става 1. овог члана доноси се након одржавања јавне расправе, а може се мењати највише једанпут годишње, и то у поступку утврђивања буџета јединице локалне самоуправе за наредну годину.

Изузетно, одлука из става 1. овог члана може се изменити и у случају доношења, односно измене закона или другог прописа којим се уређују изворни приходи јединице локалне самоуправе.

Одлука се објављује на начин на који се објављују акти јединице локалне самоуправе.

Порез на имовину

Члан 8.

Скупштина јединице локалне самоуправе утврђује висину стопе пореза на имовину, осим пореза на пренос апсолутних права и пореза на наслеђе и поклон, до висине највише стопе прописане законом којим се уређују порези на имовину.

Локалне административне таксе

Члан 9.

Скупштина јединице локалне самоуправе може уводити локалне административне таксе за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње које органи јединице локалне самоуправе издају, односно обављају у оквиру послова из своје изворне надлежности.

Јединица локалне самоуправе не може увести локалну административну таксу за списе и радње из надлежности органа за које је законом којим се уређују републичке административне таксе прописано плаћање републичких административних такси.

Члан 10.

Акт из члана 9. став 1. овог закона садржи следеће елементе:

- 1) списе и радње за које се уводи локална административна такса;
- 2) настанак таксене обавезе;
- 3) обвезнике таксе;
- 4) начин плаћања таксе;
- 5) ослобађања од плаћања таксе;
- 6) висина таксе.

Висина таксе не може бити већа од износа републичке административне таксе прописане за одговарајући, односно сличан спис или радњу.

Локалне комуналне таксе

Члан 11.

Скупштина јединице локалне самоуправе може уводити локалне комуналне таксе за коришћење права, предмета и услуга.

За коришћење права, предмета и услуга из става 1. овог члана не може се уводити посебна накнада.

Члан 12.

Обвезник локалне комуналне таксе јесте корисник права, предмета и услуга за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе.

Члан 13.

Таксена обавеза настаје даном почетка коришћења права, предмета или услуге за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе.

Таксена обавеза траје док траје коришћење права, предмета или услуге.

Члан 14.

Локалне комуналне таксе не плаћају се за коришћење права, предмета и услуга од стране државних органа и организација, органа и организација територијалне аутономије и јединица локалне самоуправе.

Члан 15.

Локалне комуналне таксе могу се уводити за:

- 1) истицање фирме на пословном простору;
- 2) истицање и исписивање фирме ван пословног простора на објектима и просторима који припадају јединици локалне самоуправе (коловози, тротоари, зелене површине, бандере и сл.);
- 3) држање моторних друмских и прикључних возила, осим пољопривредних возила и машина;
- 4) коришћење витрина ради излагања робе ван пословних просторија;
- 5) држање и коришћење пловних постројења и пловних направа и других објеката на води, осим пристана који се користе у пограничном речном саобраћају;
- 6) држање и коришћење чамаца и сплавова на води, осим чамаца које користе организације које одржавају и обележавају пловне путеве;
- 7) држање ресторана и других угоститељских и забавних објеката на води;
- 8) држање кућних и егзотичних животиња;
- 9) коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности;
- 10) држање средстава за игру („забавне игре”);
- 11) држање музичких уређаја и приређивање музичког програма у угоститељским објектима;
- 12) коришћење рекламних паноа;
- 13) коришћење простора за паркирање друмских моторних и прикључних возила на уређеним и обележеним местима;
- 14) коришћење слободних површина за кампове, постављање шатора или друге објекте привременог коришћења;
- 15) коришћење обале у пословне и било које друге сврхе;
- 16) заузеће јавне површине грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова.

Влада ће утврдити највиши износ за локалне комуналне таксе из става 1. тач. 1), 2) и 3) овог члана, на предлог Министарства финансија, које ће претходно о томе прибавити мишљење Комисије за финансирање локалне самоуправе.

Члан 16.

Фирма, у смислу овог закона, јесте сваки истакнути назив или име које упућује на то да правно или физичко лице обавља одређену делатност.

Ако се на једном пословном објекту налази више истакнутих фирми истог обвезника, такса се плаћа само за једну фирму.

За сваку фирму истакнуту ван пословног објекта плаћа се такса за сваку истакнуту фирму.

Члан 17.

Јединица локалне самоуправе може утврдити локалне комуналне таксе у различитој висини зависно од врсте делатности, површине и техничко-употребних карактеристика објеката и по деловима територије, односно у зонама у којима се налазе објекти, предмети или врше услуге за које се плаћају таксе.

Члан 18.

Актом скупштине јединице локалне самоуправе, којим се уводи локална комунална такса, утврђују се обвезници, висина, олакшице, рокови и начин плаћања локалне комуналне таксе.

Боравишна такса

Члан 19.

Актом скупштине јединице локалне самоуправе уводи се боравишна такса, у складу са законом којим се уређује област туризма.

Приход од боравишне таксе представља приход јединице локалне самоуправе на чијој територији је наплаћен.

Самодопринос

Члан 20.

Одлуку о увођењу самодоприноса грађани доносе референдумом, у складу са прописима којима је уређен поступак непосредног изјашњавања грађана, ако овим законом није друкчије одређено.

Облик и начин непосредног изјашњавања грађана уређује се статутом јединице локалне самоуправе.

Члан 21.

Одлука из члана 20. став 1. овог закона садржи податке који се односе на:

- 1) потребе, односно намене за које се средства прикупљају;
- 2) подручје на коме се средства прикупљају;
- 3) време за које се средства прикупљају;
- 4) укупан износ средстава која се прикупљају;
- 5) обвезнике, начин и рокове извршавања самодоприноса, као и лица која се ослобађају те обавезе;

6) висину самодоприноса (основица, пропорционална стопа и др.);

7) начин вођења евиденције о средствима;

8) износ и јединицу мере прерачунавања када се самодопринос изражава у раду, превозничким и другим услугама;

9) начин остваривања надзора грађана у наменском коришћењу средстава;

10) начин враћања средстава која се остваре изнад износа који је одлуком одређен.

Члан 22.

Скупштина јединице локалне самоуправе утврђује предлог одлуке на начин и у поступку предвиђеном за доношење статута јединице локалне самоуправе.

Иницијативу за доношење одлуке грађани, односно одборници подносе у складу са статутом.

Уз иницијативу се подноси и програм којим се утврђују извори, намена и начин обезбеђивања укупних финансијских средстава за реализацију пројекта који је предмет одлуке.

Члан 23.

Одлуку доносе грађани који имају изборно право и пребивалиште на подручју на коме се средства прикупљају.

Одлуку доносе и грађани који немају изборно право и пребивалиште на подручју на коме се прикупљају средства, ако на том подручју имају непокретну имовину, а средствима се побољшавају услови коришћења те имовине.

Одлука се сматра донетом када се за њу изјасни већина од укупног броја грађана из ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 24.

Одлука се објављује на начин на који се објављују акти јединице локалне самоуправе.

Одлука са списком грађана који су у обавези да плаћају самодопринос доставља се исплатиоцу чије је седиште ван подручја на коме се средства прикупљају.

Члан 25.

Самодопринос се може изразити у новцу, роби, раду, превозничким и другим услугама, зависно од потреба и могућности грађана.

За грађане из члана 23. став 2. овог закона самодопринос се утврђује према вредности имовине, односно прихода од те имовине.

Члан 26.

Основица самодоприноса уређује се одлуком.

Ако одлуком није друкчије одређено, основица самодоприноса чине зараде (плате) запослених, приходи од пољопривреде и шумарства и приходи од самосталне делатности, на које се плаћа порез на доходак грађана у складу са законом који уређује порез на доходак грађана, пензије остварене у земљи и иностранству, односно вредност имовине на коју се плаћа порез на имовину, у складу са законом који уређује порез на имовину.

Члан 27.

Самодопринос се не може увести на примања и имовину који су законом изузети од опорезивања.

Пензионери могу добровољно уплаћивати самодопринос по основу пензија остварених у земљи и иностранству на основу писане изјаве.

Члан 28.

Обрачун и наплата самодоприноса врши се на начин и у роковима одређеним одлуком, осим у случају када се обрачун врши системом пореза по одбитку. У случају када се обрачун врши системом пореза по одбитку, обавеза је исплатиоца да приликом сваке исплате одговарајућег прихода, обрачуна и уплати самодопринос на тај приход.

Ако се обрачун и извршење наплате одлуком не уреде на други начин, обрачун и наплату самодоприноса из личног примања, од ауторских права, патената и техничких унапређења и других личних примања, односно прихода на које се плаћа порез у проценту од сваког оствареног бруто прихода, дужни су да врше исплатиоци тих личних примања, односно прихода, истовремено са уплатом одговарајућих пореза и доприноса, а из пензија – приликом њиховог обрачуна.

Члан 29.

Стопа самодоприноса је пропорционална и одређује се одлуком.

Олакшице и ослобођења у плаћању самодоприноса утврђује се одлуком.

Члан 30.

У погледу начина утврђивања самодоприноса, обрачунавања, застарелости, наплате, рокова за плаћање, обрачуна камате и осталог што није посебно прописано овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Члан 31.

Новчана средства која се прикупљају на основу одлуке о самодоприносу приход су буџета јединице локалне самоуправе и строго су наменског карактера.

Приходи од закупа

Члан 32.

Локални орган управе надлежан за финансије води евиденцију о приходима оствареним од закупа по корисницима.

Приходи из става 1. овог члана користе се за куповину, изградњу, текуће поправке и одржавање зграда и објеката и набавку и одржавање опреме.

Приходи од донација

Члан 33.

Јединица локалне самоуправе може да прими донацију од физичког или правног лица на основу уговора.

Јединица локалне самоуправе остварује приходе од страних донација, на основу закљученог уговора о донацији или другог сличног уговора.

Основни елементи уговора евидентирају се у министарству надлежном за економске односе са иностранством.

Министар надлежан за економске односе са иностранством ће споразумно са министром надлежним за област локалне самоуправе ближе уредити начин евидентирања страних донација јединицама локалне самоуправе.

Јединица локалне самоуправе ће најкасније у року од 15 дана од дана закључења уговора о донацији или другог уговора доставити примерак уговора министарству надлежном за економске односе са иностранством.

2. Приходи од осталих нивоа власти*Врсте прихода од осталих нивоа власти*

Члан 34.

Јединици локалне самоуправе са нивоа Републике припадају:

- 1) уступљени приходи;
- 2) трансфери.

Аутономна покрајина може јединици локалне самоуправе да додели наменски трансфер.

Приходи јединице локалне самоуправе између корисника на истом нивоу су:

- 1) плаћања за услуге;
- 2) други приходи утврђени законом.

Приходи од уступљених пореза

Члан 35.

Јединици локалне самоуправе припадају следећи порези остварени на њеној територији:

- 1) порез на доходак грађана, и то на приходе од:
 - (1) пољопривреде и шумарства,
 - (2) самосталне делатности,
 - (3) непокретности,
 - (4) давања у закуп покретних ствари,
 - (5) осигурања лица,
 - (6) 40% од пореза на зараде који се плаћа према пребивалишту запосленог,
 - (7) остали приходи у складу са законом;
- 2) порез на наслеђе и поклон;
- 3) порез на пренос апсолутних права.

Приходи од уступљених накнада

Члан 36.

Република уступа јединици локалне самоуправе приходе од накнада остварених на територији јединице локалне самоуправе, у складу са законом, и то:

- 1) годишња накнада за моторна возила, тракторе и прикључна возила;
- 2) накнада за загађивање животне средине;
- 3) накнада за коришћење минералних сировина;
- 4) накнада за извађени материјал из водотока;
- 5) накнаде за коришћење шума;
- 6) накнаде за коришћење вода;
- 7) накнада за промену намене пољопривредног земљишта;

- 8) накнада за коришћење природног лековитог фактора;
- 9) туристичка накнада;
- 10) друге накнаде у складу са законом.

Укујни ненаменски ѿрансфер

Члан 37.

Годишњи износ укупног ненаменског трансфера, који се расподељује јединицама локалне самоуправе, износи 1,7% оствареног бруто домаћег производа према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике.

За утврђивање висине појединих врста ненаменских трансфера, прописаних овим законом, процена висине прихода, укупно и по структури, по појединим јединицама локалне самоуправе, врши се на бази остварења ових прихода у последњој години за коју постоје расположиви подаци, као и на основу параметара из меморандума о буџету и економској и фискалној политици (у даљем тексту: меморандум).

Трансфер за уједначавање

Члан 38.

У оквиру укупног ненаменског трансфера из члана 37. овог закона, приоритетно се утврђује потребан износ трансфера за уједначавање.

Право на трансфер за уједначавање има јединица локалне самоуправе чији је процењени износ прихода од уступљених пореза по становнику, за годину за коју се доноси буџет, мањи од 90% процењеног просечног прихода по становнику од уступљених пореза у свим општинама у Републици, без градова.

Износ трансфера за уједначавање за сваку јединицу локалне самоуправе из става 2. овог члана утврђује се путем следеће методологије:

- 1) број становника јединице локалне самоуправе множи се са 90% од просечног износа уступљених пореза за све општине у Републици, без градова;
- 2) износ из тачке 1) овог става умањује се за износ процењених уступљених пореза јединици локалне самоуправе;
- 3) јединици локалне самоуправе надомешта се 90% разлике утврђене у тачки 2) овог става.

Компензациони ѿрансфер

Члан 39.

Компензациони трансфер је део укупног ненаменског трансфера, којим се надомешта део изгубљених прихода настао по основу промене републичких пореских прописа, који није надомештен другим приходима.

У случају губитка прихода од уступљеног републичког пореза који се дели између буџета Републике и буџета јединице локалне самоуправе, јединици локалне самоуправе Република надомешта део изгубљених прихода који обезбеђује најмање сразмеран однос губитка прихода у буџету Републике и у укупним буџетима свих јединица локалне самоуправе у Републици.

Утврђени износ компензационог трансфера из претходне године увећава се са планираним индексом раста цена за наредну годину из меморандума.

Транзициони ѿрансфер

Члан 40.

Уколико се изменом методологије утврђивања трансфера, износ процењених укупних прихода јединице локалне самоуправе умањи изнад прописаног лимита, тој јединици локалне самоуправе додељује се транзициони трансфер, тако што јој се надомешта део изгубљених прихода.

Надомештање изгубљених прихода може се вршити најдуже у периоду од три године, и то према следећој динамици:

- у првој години општинама се надомешта целокупан износ изгубљених прихода, а градовима се надомешта део износа изгубљених прихода који је преко 5% од укупних прихода;
- у другој години 50% од утврђеног износа за надомештање у првој години;
- у трећој години 25% од утврђеног износа за надомештање у првој години.

Износ транзиционог трансфера у другој и трећој години усклађује се са индексом раста цена утврђеним меморандумом.

За износ потребних средстава за транзициони трансфер умањује се износ општег трансфера.

Општински ѿрансфер

Члан 41.

Право на општи трансфер имају све јединице локалне самоуправе.

Укупан износ средстава за општи трансфер добија се када се од укупног износа ненаменског трансфера одбије потребан износ трансфера за уједначавање, компензационог и транзиционог трансфера.

Члан 42.

Утврђивање висине општег трансфера по појединим јединицама локалне самоуправе врши се на бази јединствених критеријума, и то:

- 65,0% од укупног износа средстава одређених за општи трансфер дели се према броју становника, при чему се висина трансфера по једном становнику израчунава тако што се износ општег трансфера намењен за расподелу према броју становника, подели са укупним бројем становника, према податку републичког органа надлежног за послове статистике из последњег пописа становништва;
- 19,3% дели се према површини територије, при чему се висина трансфера по једном квадратном километру површине израчунава тако што се износ општег трансфера намењен за расподелу према површини, подели са укупном површином јединица локалне самоуправе, према податку републичког органа надлежног за послове статистике;
- 4,56% дели се према броју одељења у основном образовању, при чему се висина трансфера

по једном одељењу израчунава тако што се износ општег трансфера намењен за расподелу према броју одељења у основном образовању, подели са укупним бројем одељења према податку министарства надлежног за послове просвете;

– 1,14% дели се према броју објеката у основном образовању, при чему се висина трансфера по једном објекту израчунава тако што се износ општег трансфера намењен за расподелу према броју објеката у основном образовању, подели са укупним бројем објеката, према податку министарства надлежног за послове просвете;

– 2,0% дели се према броју одељења у средњем образовању, при чему се висина трансфера по једном одељењу израчунава тако што се износ општег трансфера намењен за расподелу према броју одељења у средњем образовању, подели са укупним бројем одељења, према податку министарства надлежног за послове просвете;

– 0,5% дели се према броју објеката у средњем образовању, при чему се висина трансфера по једном објекту израчунава тако што се износ општег трансфера намењен за расподелу према броју објеката у средњем образовању, подели са укупним бројем објеката, према податку министарства надлежног за послове просвете;

– 6,0% дели се према броју деце обухваћене непосредном дечијом заштитом и то посебно за децу у целодневном, односно полудневном боравку, при чему се укупан износ трансфера намењен финансирању деце обухваћене непосредном дечијом заштитом дели на два дела: део за финансирање боравка деце у целодневном, односно полудневном боравку, у сразмери са ценом коштања у ова два вида боравка, а висина трансфера по једном детету у целодневном, односно полудневном боравку, утврђује тако што се припадајући део трансфера подели са укупним бројем деце у целодневном, односно полудневном боравку, према подацима јединица локалне самоуправе;

– 1,5% дели се према броју објеката у дечијој заштити, при чему се висина трансфера по једном објекту израчунава тако што се износ општег трансфера намењен за расподелу према броју објеката у дечијој заштити, подели са укупним бројем објеката, према податку надлежног министарства.

Члан 43.

Износ трансфера утврђен на основу чл. 38. до 42. овог закона умањује се код оних јединица локалне самоуправе чији је просечан процењени износ уступљених пореза по становнику, за годину за коју се доноси буџет, у односу на просек свих јединица локалне самоуправе у Републици, већи за преко 50% (индекс 150).

Висина умањења трансфера износи 40% од износа изнад лимита утврђеног у ставу 1. овог члана.

За износ умањења трансфера из става 2. овог члана увећава се износ општег трансфера код оних јединица локалне самоуправе код којих је просечан износ уступљених пореза, у односу на

просек свих јединица локалне самоуправе у Републици, испод лимита утврђеног у ставу 1. овог члана. Расподела по појединим јединицама локалне самоуправе врши се на основу критеријума из члана 42. овог закона.

Функционални трансфер

Члан 44.

Укупан износ функционалног трансфера израчунава се на основу података о укупним трошковима обављања одређене функције у последњој години пре њеног преношења на ниво локалне самоуправе.

Наменски трансфер у ужем смислу

Члан 45.

Република може јединицама локалне самоуправе обезбедити наменски трансфер за обављање одређених послова у оквиру њиховог изворног или повереног делокруга.

Надлежно министарство, односно посебна организација утврђује висину наменског трансфера и критеријуме за његову расподелу по појединим јединицама локалне самоуправе и динамику преноса средстава.

Члан 46.

У поступку израде меморандума надлежна министарства су обавезна да, у роковима утврђеним буџетским календаром, министарству надлежном за послове финансија (у даљем тексту: Министарство) доставе критеријуме и мерила за расподељивање трансфера из чл. 44. и 45. овог закона, износе по појединим јединицама локалне самоуправе, као и статистичке податке на основу којих су израчунати износи функционалног трансфера.

У случају ненаменског трошења трансфера из чл. 44. и 45. овог закона, министар надлежан за послове финансија може предложити Влади да се јединици локалне самоуправе ускрати део укупног ненаменског трансфера у износу ненаменски утрошених средстава.

Влада ће ближе уредити поступак ускраћивања дела укупног ненаменског трансфера из става 2. овог члана.

Предвидљивост трансфера

Члан 47.

Преглед ненаменских трансфера по свакој јединици локалне самоуправе припрема Министарство у сарадњи са Комисијом за финансирање локалне самоуправе.

Преглед из става 1. овог члана саставни је део ревидираног меморандума.

Динамика преношења трансфера

Члан 48.

Ненаменски трансфери се преносе јединици локалне самоуправе до 25. у месецу за текући месец, у висини једне дванаестине годишњег износа трансфера.

Приходи са истој нивоа власти

Члан 49.

Јединица локалне самоуправе остварује приход од других јединица локалне самоуправе за испоруку добара и услуга, на основу закључених уговора.

III. ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ПРАВИЧНОСТИ, ЕФИКАСНОСТИ И ОТВОРЕНОСТИ СИСТЕМА ФИНАНСИРАЊА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Комисија за финансирање локалне самоуправе

Члан 50.

У циљу обезбеђења начела правичности, ефикасности и отворености система финансирања локалне самоуправе и давања препорука за његово унапређење, оснива се Комисија за финансирање локалне самоуправе (у даљем тексту: Комисија).

Члан 51.

Комисија има председника и десет чланова који се именују на период од пет година.

Председника и пет чланова именује Влада, а пет чланова Стална конференција градова и општина од којих најмање три члана морају бити представници јединица локалне самоуправе.

Стручне и административно-техничке послове за потребе Комисије обавља Министарство.

Члан 52.

Председник Комисије сазива седницу најмање једном у три месеца.

Одлуке Комисије се доносе већином гласова присутних чланова, под условом да седници присуствује најмање шест чланова Комисије.

Члан 53.

Комисија:

1) анализира критеријуме и мерила за доделу ненаменских и функционалних трансфера и утврђивање њихове висине по јединицама локалне самоуправе у складу са одредбама чл. 37–44. овог закона;

2) анализира програме за додељивање наменских трансфера у ужем смислу, укључујући поступке додељивања и критеријуме за избор;

3) прати вертикалну и хоризонталну уједначеност система, степен задужености јединица локалне самоуправе и резултате измена система финансирања локалне самоуправе и припрема годишње извештаје о томе, најкасније до 30. маја за претходну буџетску годину;

4) припрема предлоге за измену и побољшавање система финансирања локалне самоуправе.

Обавеза достављања података

Члан 54.

Министарство доставља Комисији и Сталној конференцији градова и општина податке о приходима и расходима јединица локалне само-

управе за претходну годину, најкасније до 30. априла текуће године.

Надлежна министарства и други органи и организације Републике Србије и Аутономне покрајине који, у складу са чланом 45. овог закона, обезбеђују трансфере локалној самоуправи имају обавезу да до 30. априла текуће године доставе Министарству и Комисији податке о свим трансферима локалној самоуправи, по намени трансфера и по јединицама локалне самоуправе.

IV. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 55.

За обрачун укупног ненаменског трансфера за 2007. годину, као последњи објављени податак користиће се податак о оствареном бруто домаћем производу у 2005. години.

Члан 56.

Јединица локалне самоуправе ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона доставити министарству надлежном за економске односе са иностранством примерак уговора о донацији или другог сличног уговора чија је реализација у току.

Члан 57.

Комисија за финансирање локалне самоуправе формираће се у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 58.

Права и обавезе грађана које су, до дана примене овог закона, утврђене одлукама о увођењу самодоприноса, у складу са чланом 93. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС”, бр. 9/02, 33/04 и 135/04), извршаваће се у складу са тим одлукама.

Члан 59.

Даном почетка примене овог закона престају да важе члан 5. и одељак V. ФИНАНСИРАЊЕ ПОСЛОВА ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ са чл. 77–104. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС”, бр. 9/02, 33/04 и 135/04).

Члан 60.

Јединица локалне самоуправе у целости утврђује, наплаћује и контролише јавне приходе из члана 6. овог закона почев од 1. јануара 2007. године.

Члан 61.

Јединица локалне самоуправе преузеће запослене од Министарства финансија – Пореске управе који обављају послове из члана 60. овог закона, почев од 1. децембра 2006. године.

Просторије, опрему и средства за рад, јединица локалне самоуправе преузеће од Министарства финансија – Пореске управе, сразмерно броју преузетих запослених лица.

Влада ће ближе уредити преузимање запослених лица из става 1. овог члана.

Члан 62.

Јединица локалне самоуправе може да закључи уговор о пружању техничке и друге помоћи са Министарством финансија – Пореском управом за послове из члана 60. овог закона за чије обављање није оспособљена, уз накнаду коју утврђује Пореска управа.

Уговорену помоћ из става 1. овог члана Пореска управа ће пружати најкасније до 31. децембра 2008. године.

Члан 63.

Две или више јединица локалне самоуправе могу споразумно пренети овлашћење за обављање послова из члана 60. овог закона на једну од јединица локалне самоуправе.

Члан 64.

Подзаконски акт из члана 33. став 4. овог закона донеће се у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 65.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. јануара 2007. године.

1836

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о слободним зонама

Проглашава се Закон о слободним зонама, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 54

У Београду, 19. јула 2006. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о слободним зонама

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом утврђују се услови за одређивање подручја и рад слободне зоне, делатности које се могу обављати у слободној зони, услови за обављање тих делатности и услови за престанак рада слободне зоне, као и оснивање, правни статус и надлежност Управе за слободне зоне.

Значење појединих израза

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) **слободна зона** је део територије Републике Србије (у даљем тексту: Србија) који је посебно

ограђен и означен, на коме се обављају делатности под условима утврђеним овим законом (у даљем тексту: зона);

2) **оснивач зоне** је орган локалне самоуправе, привредно друштво, односно предузетник, који је донео одлуку или закључио уговор са другим оснивачем о оснивању зоне, а који преко привредног друштва за управљање зоном подноси захтев за давање сагласности за одређивање подручја;

3) **привредно друштво** за управљање зоном је привредно друштво које обезбеђује услове за неметано обављање делатности у зони;

4) **повезано лице** је лице које има својство повезаног лица у смислу закона који уређује порез на добит предузећа;

5) **корисник зоне** је правно и физичко лице које обавља делатност у зони;

6) **оснивање зоне** је доношење одлуке надлежног органа локалне самоуправе, привредног друштва, односно предузетника, или закључење уговора о оснивању зоне између органа локалне самоуправе, привредног друштва, односно предузетника;

7) **сагласност Владе** је акт којим Влада одређује подручје зоне;

8) **подручје зоне** је земљиште које је одређено катастарским парцелама и површином исказаном у одговарајућим мерним јединицама.

Гарантована права

Члан 3.

Права оснивача зоне, привредног друштва за управљање зоном и корисника зоне, утврђена овим законом, не могу се умањити другим законом или другим прописом.

II. ОДРЕЂИВАЊЕ ПОДРУЧЈА

Одређивање подручја зоне

Члан 4.

Подручје зоне се одређује давањем сагласности Владе.

Захтев за давање сагласности за одређивање подручја зоне привредно друштво за управљање зоном подноси Влади преко министарства надлежног за послове финансија.

Услови за подношење захтева

Члан 5.

Привредно друштво за управљање зоном може поднети захтев из члана 4. овог закона, под условом:

1) да су оснивачи привредног друштва за управљање зоном оснивачи зоне.

Оснивачи зоне могу бити оснивачи само једног привредног друштва за управљање зоном;

2) да је регистровано у Регистру привредних субјеката за обављање делатности управљања зоном;

3) да одговорно лице оснивача зоне, односно одговорно лице привредног друштва за управљање зоном није правоснажно осуђивано за кри-

вична дела против привреде, имовине, недозвољене трговине и против службене дужности.

Услови из става 1. ове тачке односе се на повезано лице са привредним друштвом за управљање зоном, као и на правно лице чији је правни следбеник привредно друштво за управљање зоном;

4) да одговорно лице привредног друштва за управљање зоном у последње три године није било члан управе, надзорног одбора или носиоца посебних овлашћења у правном лицу над којим је спроведен поступак ликвидације, односно стечаја;

5) да оснивач зоне није био оснивач предузећа за управљање слободном зоном којем је одлуком Владе престало важење сагласности за оснивање слободне зоне.

Овај услов не односи се на орган локалне самоуправе.

Садржина захтева

Члан 6.

Захтев из члана 4. овог закона садржи:

1) назив, седиште и ПИБ оснивача зоне;
2) назив, седиште и ПИБ привредног друштва за управљање зоном;

3) податке о оснивачком капиталу привредног друштва за управљање зоном;

4) назив зоне и подручје зоне са дефинисаним границама;

5) податке о реструктурирању, ако се на подручју зоне налази привредни субјекат који је у поступку реструктурирања;

6) елаборат о постојању економске оправданости за одређивање подручја зоне са посебним освртом на процену страних улагања, процену очекиваних ефеката, а нарочито у погледу производње робе и пружања услуга, запошљавања и трансфера савремених технологија, уз навођење делатности које ће се обављати у зони;

7) друге податке које подносилац захтева сматра битним за доношење одлуке.

Уз захтев из става 1. овог члана прилажу се следећи докази:

1) одлука органа управљања, уговор или други акт оснивача зоне о оснивању зоне, који садржи:
– назив оснивача зоне;

– назив зоне;

2) регистар у којем је привредно друштво за управљање зоном регистровано, односно оверени превод извода из регистра;

3) уверење о неосуђиваности одговорних лица за кривична дела из члана 5. став 1. тачка 3. овог закона, које не може бити старије од 30 дана од дана подношења захтева;

4) доказ да оснивачи зоне имају право својине, односно закупа или право коришћења на земљишту на коме се одређује подручје зоне;

5) доказ да ће се обезбедити просторни, грађевински, енергетски, организациони и технички услови, услови у погледу заштите животне средине, и други услови за обављање делатности у зони;

6) мишљење органа локалне самоуправе о оправданости оснивања зоне.

Ако орган локалне самоуправе усвоји мере за подстицај развоја зоне, уз захтев из става 1. овог члана подносе се и одлуке органа локалне самоуправе о томе.

Члан 7.

Министарство надлежно за послове финансија оцењује економску оправданост поднетог захтева из члана 4. став 2. овог закона и своје мишљење доставља Влади.

Одређивање подручја зоне је економски оправдано ако се на основу приложеног елабората и других приложених доказа може оценити да ће се постићи позитивни ефекти у погледу привлачења страног капитала, производње робе и пружања услуга, запошљавања, трансфера савремених технологија, привредног реструктурирања, и ако ће пословање у зони допринети остварењу стратегије развоја и мера економске политике Владе.

Влада утврђује ближе критеријуме из става 2. овог члана за оцену економске оправданости одређивања подручја зоне.

Члан 8.

Влада даје сагласност за одређивање подручја зоне у року од 30 дана од дана уредно поднесеног предлога.

У акту из става 1. овог члана наводи се нарочито, назив зоне, површина зоне, као и назив и седиште привредног друштва за управљање зоном.

Акт из става 1. овог члана престаје да важи ако зона не почне са радом у року од две године од дана ступања на снагу тог акта.

Члан 9.

На проширење зоне примењују се одредбе овог закона о давању сагласности за одређивање подручја зоне.

III. УРЕЂЕЊЕ И УПРАВЉАЊЕ ЗОНОМ

Управљање зоном

Члан 10.

Зоном управља привредно друштво за управљање зоном регистровано за управљање зоном.

Зоном може управљати само једно привредно друштво за управљање зоном.

Привредно друштво за управљање зоном утврђује организационе и техничке услове за обављање делатности у зони.

Актом из става 3. овога члана уређује се радно време зоне, кретање лица и робе у зони, обавезе привредног друштва за управљање зоном у вези осигурања просторних, техничких и организацијских услова коришћења зоне, мере заштите на раду у зони и мере заштите животне средине, права и обавезе корисника зоне у односу на оснивача зоне и сл.

Привредно друштво за управљање зоном је дужно да акт из става 3. овога члана достави на сагласност Управи за слободне зоне.

Привредно друштво за управљање зоном закључује уговоре са корисницима зоне о међусоб-

ним правима и обавезама, који садрже елементе из акта из става 3. овог члана.

Члан 11.

Привредно друштво за управљање зоном је дужно да у року од 90 дана по истеку календарске године достави Управи за слободне зоне извештај о пословању у зони.

Извештај о пословању у зони садржи следеће податке:

- приход привредног друштва за управљање зоном;
- број корисника и делатност коју обављају;
- укупну вредност произведене робе и пружених услуга у зони ;
- укупан обим увоза и извоза у зони;
- износ улога страног капитала;
- број лица запослених код привредног друштва за управљање зоном и број лица запослених код корисника.

Министар надлежан за послове финансија прописује облик и садржину извештаја из става 2. овог члана.

Министарство надлежно за послове финансија подноси Влади једном годишње извештај о пословању у свим зонама у Србији, са предлогом мера.

Ако оцени да се пословањем у зони не постижу циљеви предвиђени елаборатом о постојању економске оправданости за одређивање подручја зоне, ако привредно друштво за управљање зоном учини прекршај из члана 34. овог закона, као и ако се утврди да привредно друштво за управљање зоном није предузело мере за раскид уговора са корисником зоне који се не придржава услова пословања у зони, или који је учинио прекршај из члана 35. овог закона, или неки од прекршаја предвиђених законом који уређује царински систем и царински поступак, министарство надлежно за послове финансија може предложити Влади да укине сагласност за одређивање подручја зоне.

Корисници зоне

Члан 12.

Корисници зоне могу бити оснивач зоне, привредно друштво за управљање зоном, као и друга домаћа и страна правна и физичка лица (у даљем тексту: корисници).

Корисници обављају привредну делатност у зони у складу са прописима, а на основу уговора којим су регулисана међусобна права и обавезе са привредним друштвом за управљање зоном.

Корисници су дужни да воде књиговодство за пословање у зони или одвојено књиговодство за део свога пословања које обављају у зони.

Корисници су дужни да на захтев Управе за слободне зоне достављају тој управи податке о свом пословању.

Уређење зоне

Члан 13.

Зона мора бити ограђена, видљиво обележена и означена као слободна зона, на улазима и излазима из зоне, као и с речне стране.

Зона се може састојати из више делова под условом да они чине функционалну целину.

Зона или њен део, ако се зона састоји од више делова, мора бити ограђена, обележена и уређена тако да се промет робе и лица у зону или из ње може одвијати само кроз одређене излазе или улазе зоне.

Ограда, улази и излази морају бити одговарајуће уређени, осигурани и ноћу осветљени.

Привредно друштво за управљање зоном мора обезбедити просторије за рад царинске службе.

На робу која се уноси и износи из зоне, као и на робу смештену у зони, примењују се мере царинског надзора и контроле у складу са одредбама закона који уређује царински систем и царински поступак.

Почетак рада

Члан 14.

Испуњеност услова за почетак рада зоне утврђује министар надлежан за послове финансија, на предлог комисије коју образује од представника надлежних органа.

Комисија из става 1. овога члана утврђује да ли су испуњени просторни и енергетски услови, услови заштите животне околине и други технички услови за рад зоне, услови за рад царинске службе, као и услови у погледу спровођења мера царинског надзора.

Министар надлежан за послове финансија у року од 30 дана од дана добијања предлога комисије доноси решење.

На поступак доношења решења примењује се Закон који уређује општи управни поступак.

Решење из става 3. овог члана је коначно у управном поступку.

Дан доношења решења из става 3. овог члана сматра се даном почетка рада зоне.

IV. ПОСЛОВАЊЕ У ЗОНИ

Обављање делатности у зони

Члан 15.

Корисник може, у складу са овим законом и уговором са привредним друштвом за управљање зоном, у зони обављати производњу и пружати услуге, у складу са прописима.

Обављањем делатности и пружањем услуга у зони не сме се угрожавати животна средина, здравље људи, материјална добра и безбедност земље.

Члан 16.

Спољнотрговинско пословање у зони врши се слободно, у складу са уговором.

Извоз робе и услуга из зоне и увоз робе и услуга у зону су слободни и не подлежу квантитативним ограничењима, нити се на тај увоз и извоз примењују мере комерцијалне политике.

У зону се не може увозити, нити се из зоне може извозити роба чији је увоз, односно извоз забрањен.

Члан 17.

Роба која се уноси и износи из зоне, као и роба смештена у зони, има третман царинске робе.

Изношење, односно уношење робе из става 1. овог члана, корисник пријављује надлежној царинарници.

Корисник може привремено изнети робу из зоне на други део територије Србије, односно унети робу у зону са другог дела територије Србије ради стављања у поступак активног, односно пасивног оплемењивања.

Корисник може привремено изнети робу из зоне на други део територије Србије и унети робу у зону са другог дела територије Србије ради испитивања, атестирања, оправке и маркетиншког презентирања.

Надлежан царински орган одобрава царински дозвољено поступање са робом из ст. 3. и 4. овог члана у складу са законом који уређује царински систем и царински поступак.

Члан 18.

Уверење да је роба произведена у зони издаје царински орган који врши надзор у тој зони, под прописаним условима.

Члан 19.

На увоз робе намењене обављању делатности и изградњи објеката у зони не плаћа се царина и друге увозне дажбине.

Члан 20.

Роба која се из зоне ставља у промет на територију Србије подлеже обавези плаћања царине и других увозних дажбина.

Лице које робу из става 1. овог члана ставља у промет на територију Србије дужно је да ту робу пријави царинарници, ради спровођења одговарајућег царинског поступка.

Члан 21.

Обавеза плаћања царине и других увозних дажбина за робу из става 1. члана 20. овог закона, настаје на дан када је роба прешла из зоне на територију Србије.

Износ царине и других увозних дажбина за робу из става 1. овог члана утврђује се према стању робе и по прописима који важе на дан прихватања царинске декларације.

Царинска вредност робе из става 1. овог члана, као и износ царинског дуга утврђује се у складу са одредбама закона који уређује царински систем и царински поступак.

Члан 22.

Корисник је дужан да омогући спровођење мера царинског надзора и контроле и води прописану евиденцију о роби која се увози, односно уноси у зону, извози, односно износи из зоне и користи у зони.

Члан 23.

Плаћање, наплаћивање, пренос, куповина и продаја у страним средствима плаћања и у динарима у зони врши се у складу са прописима о девизном пословању.

Члан 24.

Оснивање и пословање банака у зони врши се у складу са прописима о банкама.

Обављање делатности осигурања у зони врши се у складу са прописима о осигурању.

Члан 25.

Радни односи између запослених и послодавца (корисника) у зони уређују се уговором о раду, у складу са прописима који уређују рад и радне односе.

Члан 26.

На унос добара у зону и пружање услуга у зони примењују се одредбе закона који уређује порез на додату вредност.

Корисник, односно привредно друштво за управљање зоном, може имати пореске олакшице у складу са прописима који уређују порез на добит предузећа, порезе на имовину и порез на доходак грађана.

V. ПРЕСТАНАК РАДА ЗОНЕ**Престанак важења сагласности за одређивање подручја зоне****Члан 27.**

Сагласност којом се одређује подручје зоне престаје да важи актом Владе:

1) ако се у току рада зоне утврди да су трајно престали технички услови прописани овим законом за њено оснивање;

2) ако је одговорно лице привредног друштва за управљање зоном, као и одговорно лице у правном лицу, чији је правни следбеник привредно друштво за управљање зоном правоснажно осуђено за кривично дело против привреде, имовине, недозвољене трговине и против службене дужности;

3) на предлог министарства надлежног за послове финансија, у случајевима из члана 11. став 5. овог закона;

4) на захтев привредног друштва за управљање зоном.

Акт о престанку важења сагласности за одређивање подручја доноси Влада, на предлог министарства надлежног за послове финансија.

Престанак рада зоне**Члан 28.**

Зона престаје са радом по истеку рока од 90 дана од дана доношења акта Владе о престанку важења сагласности за одређивање подручја зоне.

Члан 29.

Привредно друштво за управљање зоном, односно корисник је дужан да у року од 60 дана по истеку рока из члана 28. овог закона, робу која је увезена из иностранства оцарини, врати у иностранство или преда царинарници на слободно располагање.

На робу из става 1. овог члана плаћају се царина и друге увозне дажбине, према стању робе и

по прописима који важе на дан прихватања царинске декларације.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, на опрему која је ради обављања делатности у зони била увезена у зону најмање три године пре престанка рада зоне, не плаћа се царина.

Одредба става 2. овог члана не искључује примену других прописа на основу којих се остварује право на ослобођење од плаћања царине и других увозних дажбина.

Члан 30.

Корисник зоне задржава право својине на изграђеним објектима, стварима и правима које је увезао, односно унео у зону и има право да у случају престанка рада зоне настави са радом у складу са прописима који важе за пословање на територији ван зоне.

VI. УПРАВА ЗА СЛОБОДНЕ ЗОНЕ

Члан 31.

Образује се Управа за слободне зоне, као орган управе у саставу министарства надлежног за послове финансија, за обављање послова државне управе у области слободних зона.

Управом за слободне зоне руководи директор.

Надлежност Управе за слободне зоне

Члан 32.

Управа за слободне зоне обавља следеће послове:

1) У области развоја зона у функцији интереса државе:

– спроводи националну политику развоја зона у циљу повећања прилива директних инвестиција и упослености радне снаге;

– учествује у припреми прописа у области рада зона;

– разматра захтеве за давање сагласности за одређивање подручја зона и своје мишљење доставља министарству надлежном за послове финансија;

– иницира и координира са надлежним државним органима разматрање стручних питања из области пословања у зонама, ради правилне примене овог закона и његове усаглашености са прописима Србије;

– организује и координира сарадњу надлежних државних органа, привредног друштва за управљање зоном, заинтересованих инвеститора и корисника;

– пружа стручну помоћ инвеститорима у процесу доношења одлуке о улагању у зоне;

– пружа стручну помоћ инвеститорима и привредним друштвима за управљање зоном у свим фазама примене програма у зонама;

– организује непосредне контакте између заинтересованих инвеститора и привредних друштава за управљање зоном;

– пружа стручну помоћ заинтересованим инвеститорима у развоју њихових програма у зонама;

– сарађује са Привредном комором Србије и другим непрофитним и добровољним организацијама;

– сарађује са страним институцијама и стручњацима из области зона;

– у сарадњи са привредним друштвима за управљање зоном ствара могућности за развој инфраструктуре у зонама.

2) У области промоције зона:

– сарађује са Агенцијом за страна улагања и промоцију извоза (у даљем тексту: СИЕПА), на промоцији инвестирања и пословања у зонама, кроз представљање посебних погодности и пословних могућности у складу са планом и програмом усвојеним од стране министарства надлежног за послове финансија и СИЕПА;

– обавештава инвеститоре о повољностима за улагање у зоне;

– ствара и ажурира базу података о зонама и погодностима за пословање у Србији у сарадњи са СИЕПА.

3) У области контроле и надзора зона:

– разматра извештаје о раду зона и предлаже њихово усвајање министарству надлежном за послове финансија;

– предлаже министру надлежном за послове финансија облик и садржину обрасца за подношење захтева за давање сагласности за одређивање подручја зоне, пословање и контролу рада зона и корисника, ради усаглашености поступака у свим зонама у Србији;

– предлаже надлежним државним органима додатне мере контроле рада у зонама уколико постоји таква потреба.

VII. НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ ЗАКОНА

Члан 33.

Надзор над спровођењем одредаба овог закона врше надлежни органи у оквиру својих овлашћења.

VIII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 34.

Новчаном казном од 10.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво за управљање зоном:

1) ако не донесе акт о условима под којима корисници зоне могу обављати делатност у зони (члан 10. став 3);

2) ако у прописаном року не достави извештај о пословању у зони (члан 11. став 1);

3) ако дозволи обављање делатности у зони којом се угрожава животна средина (члан 15. став 2).

За прекршај из става 1. овога члана казниће се и одговорно лице привредног друштва за управљање зоном новчаном казном у износу од 500 до 50.000 динара.

Члан 35.

Новчаном казном од 10.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај корисник – правно лице:

1) ако не води књиговодство за пословање у зони (члан 12. став 3);

2) ако на захтев Управе за слободне зоне не достави извештај о пословању у зони (члан 12. став 4);

3) ако обављањем делатности у зони угрожава животну средину (члан 15. став 2);

4) ако не води прописану евиденцију о роби (члан 22).

За прекршај из става 1. овога члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 500 до 50.000 динара.

За прекршај из става 1. овога члана казниће се корисник – физичко лице новчаном казном у износу од 500 до 50.000 динара.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 36.

Зоне које су почеле са радом пре ступања на снагу овог закона дужне су да у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона поднесу министарству надлежном за послове финансија захтев за давање сагласности за одређивање подручја зоне.

Зоне из става 1. овог члана дужне су да на захтев Управе за слободне зоне доставе податке у вези са елаборатом о економској оправданости оснивања зоне потребне за оцену успешности пословања зоне, а на захтев Управе за слободне зоне и друге потребне податке и доказе из члана 6. овог закона.

Члан 37.

Министарство надлежно за послове финансија врши, до образовања Управе за слободне зоне послове које, према одредбама овог закона обавља та управа.

Члан 38.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о слободним зонама („Службени лист СРЈ”, бр. 81/94 и 28/96 и „Службени гласник РС”, број 101/05).

Члан 39.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1837

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о девизном пословању

Проглашава се Закон о девизном пословању, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 55
У Београду, 19. јула 2006. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о девизном пословању

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се:

1) плаћања, наплаћивања и преноси између резидената и нерезидената у страним средствима плаћања и у динарима;

2) плаћања, наплаћивања и преноси између резидената у страним средствима плаћања;

3) куповина и продаја средстава плаћања између резидената и нерезидената, као и куповина и продаја страних средстава плаћања између резидената;

4) једностранни преноси средстава плаћања из Републике Србије (у даљем тексту: Република) и у Републику који немају обележја извршења посла између резидената и нерезидената;

5) текући и депозитни рачуни резидената у иностранству и резидената и нерезидената у Републици;

6) кредитни послови у Републици, и то између банака и резидената у девизама и између банака и нерезидената у динарима, као и кредитни послови са иностранством.

Овим законом образује се Девизни инспекторат као орган управе у саставу министарства надлежног за послове финансија и утврђују његова надлежност и организација.

II. ДЕФИНИЦИЈЕ ПОЈМОВА

Члан 2.

У смислу овог закона:

(1) *Резидент* су:

1) правно лице које је регистровано и има седиште у Републици;

2) предузетник – физичко лице које је регистровано у Републици и које ради стицања добити, у виду занимања, обавља законом дозвољену делатност;

3) огранак страног правног лица уписан у регистар код надлежног органа у Републици;

4) физичко лице које има пребивалиште у Републици, осим физичког лица које има боравак у иностранству дужи од годину дана;

5) физичко лице – страни држављанин који на основу дозволе за боравак, односно радне визе борави у Републици дуже од годину дана;

6) државни орган и организација, корисници буџетских средстава Републике, корисници средстава организација обавезног социјалног осигурања и корисници буџетских средстава локалне власти;

7) дипломатско, конзуларно и друго представништво у иностранству које се финансира из буџета Републике и домаћи држављани запослени у тим представништвима, као и чланови њихових породица.

(2) *Нерезидент* су сва лица која нису наведена у тачки (1) овог члана.

(3) *Банка* је акционарско друштво са седиштем у Републици, које има дозволу за рад Народне банке Србије и обавља депозитне послове и кредитне послове а може обављати и друге послове у складу са законом.

Под банком, у смислу овог закона, сматра се и банка која има овлашћење Народне банке Србије за обављање послова платног промета и кредитних послова са иностранством.

(4) *Средства плаћања* су динар и страна средства плаћања.

(5) *Страна средстава плаћања* су:

1) девизе – потраживања у иностранству која гласе на страну валуту;

2) ефективни страни новац – потраживања у готовини, односно папирни или ковани новац који гласи на страну валуту.

(6) *Инструментни плаћања* су: чекови, менице, акредитиви, дознаке, платне картице и други инструменти плаћања – потраживања од издаваоца – нерезидента, која гласе на страну валуту и могу се уновчити у страну валуту.

(7) *Харџије од вредности* су харџије од вредности одређене законом који уређује тржиште харџија од вредности и других финансијских инструмената.

(8) *Домаће харџије од вредности* су харџије од вредности које емитује резидент на домаћем и страном тржишту, а могу гласити и на страну валуту ако је то прописано посебним законом.

(9) *Страна харџије од вредности* су харџије од вредности које емитује нерезидент и које гласе на страну валуту.

(10) *Дугорочне харџије од вредности* су дужничке харџије од вредности, са роком доспећа дужим од једне године.

(11) *Крайкорочне харџије од вредности* су дужничке харџије од вредности, са роком доспећа до годину дана.

(12) *Финансијски деривати* су финансијски инструменти у смислу закона који уређује тржиште харџија од вредности и других финансијских инструмената.

(13) *Девизно тржиште* је тржиште на коме се купују и продају девизе и ефективни страни новац.

(14) *Мењачки послови* су послови куповине од физичких лица и продаје тим лицима ефективног страног новца и чекова који гласе на страну валуту.

(15) *Текући послови* су послови закључени између резидената и нерезидената чија намена није пренос капитала.

(16) *Капитални послови* су послови између резидената и нерезидената чија је намена пренос капитала.

Капитални послови из става 1. ове тачке су:

- директне инвестиције,
- улагања у некретнине,
- послови са харџијама од вредности,
- послови са инвестиционим и добровољним пензијским фондовима,
- кредитни послови,
- депозитни послови,
- послови по основу уговора о осигурању у складу са законом који уређује осигурање,
- једнострано преноси средстава плаћања (лични и физички).

(17) *Директне инвестиције* су улагања резидента у иностранству и нерезидента у Републици у правно лице са циљем да се укључи у управљање пословима тог правног лица.

Под улагањем у смислу става 1. ове тачке сматра се: оснивање правног лица, огранка или представништва, куповина удела или акција у

капиталу правног лица, докапитализација правног лица као и сваки други облик улагања којим улагач стиче најмање 10% учешћа у основном капиталу, односно најмање 10% гласачких права, у року не дужем од годину дана од дана првог улагања у то правно лице у случају sukcesивних улагања (ради достизања прага од 10%).

Под улагањем у смислу става 1. ове тачке сматрају се и кредити са роком доспећа од пет година или дужим уколико имају природу подређеног потраживања (субординирани кредити).

(18) *Послови са харџијама од вредности* су послови са дугорочним и краткорочним харџијама од вредности, власничким харџијама од вредности и финансијским дериватима.

(19) *Кредитни послови* су кредитни послови у Републици и кредитни послови са иностранством.

(20) *Кредитни послови у Републици* су послови којима банка одобрава:

- резиденту кредит у девизама и
- нерезиденту кредит у динарима.

(21) *Кредитни послови са иностранством* су кредити и зајмови између резидента и нерезидента закључени у девизама.

Кредити су послови између:

– банке и нерезидента, којима банка узима од нерезидента кредит, односно даје нерезиденту кредит и

– резидента и стране банке, којима резидент узима кредит.

Зајмови су послови између резидента и нерезидента, којима резидент узима од нерезидента или даје нерезиденту зајам.

Кредитни послови из ст. 1. до 3. ове тачке обухватају нарочито:

- комерцијалне кредите,
- робне кредите,
- финансијске кредите,
- краткорочне орочене банкарске депозите,
- краткорочне банкарске кредитне линије.

Кредитним пословима са иностранством сматрају се и:

– банкарске гаранције, које банке дају у корист нерезидента по кредитним пословима са иностранством и кредитним пословима између два нерезидента у иностранству и

– јемства и друга средства обезбеђења која у складу са овим законом резиденти – правна лица дају у корист нерезидента – кредитора по кредитним пословима са иностранством и кредитним пословима између два нерезидента у иностранству.

(22) *Депозитни послови*, у смислу овог закона, јесу послови на основу уговора о депозиту између нерезидента и банке, као и између резидента и банке у иностранству.

(23) *Послови по основу уговора о осигурању* обухватају плаћања премија и осигураних износа на основу уговора између осигуравајућег друштва – нерезидента и резидента као осигураника као и између осигуравајућег друштва – резидента и нерезидента као осигураника, у складу са законом који уређује осигурање.

(24) *Валутна клаузула* је уговарање вредности обавезе у девизама (валута обавезе) у Републици с тим што се плаћање и наплаћивање по тим уговорима врши у динарима (валута исплате).

(25) *Лични пренос средстава плаћања* је пренос средства из Републике у иностранство или из иностранства у Републику који се не заснива на извршењу посла – врши се између резидента физичког лица и нерезидента, укључује поклоне и помоћ, наследства, ренте, подмирење дуга усељеника и средстава која износе исељеници.

(26) *Физички пренос средстава плаћања* је сваки пренос готовине у динарима, као и пренос ефективног страног новца и хартија од вредности из Републике и у Републику.

III. ТЕКУЋИ ПОСЛОВИ

Члан 3.

Плаћање, наплаћивање и пренос по текућим пословима између резидената и нерезидената врши се слободно, у складу са овим законом.

Плаћања и преноси по основу текућих послова обухватају, без ограничења:

1) плаћања по основу спољнотрговинских послова и по другим текућим пословима са иностранством у смислу закона који уређује спољнотрговинско пословање;

2) плаћања по основу отплате дела главнице и камата на кредите;

3) повраћај средстава уложених у инвестиције, као и пренос у иностранство и унос добити по основу директних инвестиција;

4) преносе у корист физичких лица по основу: пензија, инвалиднина и осталих социјалних примања, преносе по основу пореза и такси, међдржавне сарадње, ликвидираних штета по основу уговора о осигурању, преносе по основу правноснажних и извршних одлука, преносе по основу добитака у играма на срећу, накнада за концесије, чланарина и казни (пенала) и друге преносе, као и преносе по основу износа трошкова потребних за издржавања породице.

Члан 4.

Резидент средства плаћања по основу извоза робе или услуге, уноси у Републику у року до 180 дана од дана извозног царинења робе, односно од дана извршења услуге.

Посао извоза робе или услуге са уговореним роком наплате дужим од 180 дана од дана извозног царинења робе, односно од дана извршења услуге, као и посао извоза робе или услуге који није наплаћен у року из става 1. овог члана, сматра се кредитним послом са иностранством.

Резидент средства плаћања остварена по основу продаје плаћене робе која се налази у иностранству и непосредно испоручује у иностранство, уноси у Републику у року до 180 дана од дана извршеног плаћања.

Народна банка Србије на предлог министарства надлежног за послове финансија прописује услове и начин евидентирања послова из става 2. овог члана.

Члан 5.

Резидент унапред плаћену робу или услугу увози у Републику у року до 180 дана од дана извршеног плаћања робе или услуге.

Резидент који не увезе робу или услугу у року из става 1. овог члана врши повраћај унапред плаћеног износа одмах, а најкасније у року од пет дана од дана истека рока из става 1. овог члана.

Посао увоза унапред плаћене робе или услуге са уговореним роком увоза дужим од 180 дана од дана извршеног плаћања сматра се кредитним послом са иностранством.

Народна банка Србије на предлог министарства надлежног за послове финансија прописује услове и начин евидентирања послова из става 3. овог члана.

Члан 6.

Резидент – правно лице може реализован посао извоза робе и услуга изузетно наплатити реализованим увозом робе и услуга само под условима и на начин који пропише Влада.

Члан 7.

Банке, односно резиденти, осим резидената физичких лица, могу куповати или продавати, односно платити или наплатити потраживања и дуговања која су настала по спољнотрговинским пословима резидената.

Послови из става 1. овог члана могу се вршити само на основу уговора, закљученог у писменој форми између свих учесника у послу.

Банке су дужне да о пословима из става 1. овог члана известе Народну банку Србије на начин и у роковима које она пропише.

Влада прописује резидентима ближе услове, начин обављања и извештавања Девизног инспектора о пословима из става 1. овог члана.

Нерезиденти могу куповати потраживања и дуговања по основу спољнотрговинских послова само под условима и на начин које пропише Влада.

Члан 8.

Резидент не може извршити наплату, плаћање или издати налог за плаћање, односно извршити пренос нерезиденту, на основу уговора у којем није наведена стварна цена или на основу неистините исправе.

Члан 9.

Добит остварену у иностранству по основу извођења инвестиционих радова као и девизе које је, у складу с гарантним роковима, наручилац инвестиционих радова задржао као гаранцију за исправност извршених радова, резидент уноси у земљу по завршетку извођења инвестиционих радова, односно истеку гарантног рока.

Резидент о добити коју оствари обављањем привредне делатности у иностранству извештава Девизни инспекторат.

Влада прописује ближе услове, рокове и начин извештавања из овог члана.

IV. КАПИТАЛНИ ПОСЛОВИ

Члан 10.

Плаћање, наплаћивање и пренос по капиталним пословима између резидената и нерезидената врше се слободно, осим ако овим законом није другачије прописано.

1. Директне инвестиције резидената и нерезидената

Члан 11.

Плаћање и пренос капитала по основу директних инвестиција резидената – правних лица, предузетника и физичких лица у иностранство врши се слободно, у складу са законом који уређује спољнотрговинско пословање.

Плаћање и пренос капитала по основу директних инвестиција нерезидената у Републици врши се слободно, у складу са законом који уређује страна улагања.

2. Улагања у непокретности

Члан 12.

Плаћање ради стицања својине на непокретностима резидента у иностранству и нерезидената у Републици врши се слободно, у складу са законом који уређује својинско правне односе.

Народна банка Србије прописује рокове и начин извештавања о пословима из овог члана.

3. Послови са хартијама од вредности

Члан 13.

Резиденти – правна лица, предузетници и физичка лица могу вршити плаћање ради куповине у иностранству власничких хартија од вредности које нису директне инвестиције, као и дужничких дугорочних хартија од вредности чији су издаваоци државе чланице OECD и међународне финансијске организације.

Резиденти из става 1. овог члана могу вршити плаћање ради куповине и других дужничких дугорочних хартија од вредности у иностранству чији степен ризика (рејтинг) и земљу издаваоца може прописати Народна банка Србије.

Резиденти могу вршити плаћање ради куповине домаћих хартија од вредности које гласе на страну валуту, а издају се у иностранству.

Народна банка Србије прописује услове, рокове и начин извештавања о пословима из овог члана.

Члан 14.

Нерезиденти могу вршити плаћање ради куповине у Републици дугорочних дужничких као и власничких хартија од вредности, у складу са законом који уређује тржиште хартија од вредности.

Народна банка Србије прописује рокове и начин извештавања о пословима из става 1. овог члана.

Члан 15.

Плаћање ради куповине страних краткорочних хартија од вредности на страном и домаћем

тржишту врши Народна банка Србије, а банке – под условима и на начин који пропише Народна банка Србије.

Резиденти, осим резидената из става 1. овог члана, не могу вршити плаћања ради куповине иностраних краткорочних хартија од вредности.

Нерезиденти не могу вршити плаћања ради куповине домаћих краткорочних хартија од вредности.

4. Послови са финансијским дериватима

Члан 16.

Плаћање ради куповине финансијских деривата на организованом тржишту у иностранству могу вршити Народна банка Србије и банке.

Народна банка Србије прописује банкама услове за вршење послова из става 1. овог члана као и начин извештавања.

Резиденти, осим резидената из става 1. овог члана, могу вршити плаћање ради куповине финансијских деривата у иностранству, под условима и на начин који пропише Народна банка Србије.

Плаћање ради куповине финансијских деривата у Републици нерезиденти могу вршити само под условима које пропише Народна банка Србије.

5. Послови са инвестиционим и добровољним пензијским фондовима

Члан 17.

Резиденти – друштва за управљање инвестиционим и добровољним пензијским фондовима могу да врше плаћања ради улагања у иностранство, у складу са одредбама закона који уређују послове са инвестиционим и добровољним пензијским фондовима.

Нерезиденти могу вршити плаћање ради улагања у инвестиционе фондове и добровољне пензијске фондове у Републици у складу са одредбама закона који уређују послове са инвестиционим и добровољним пензијским фондовима.

6. Кредитни послови са иностранством

Члан 18.

Кредитни послови из члана 2. тачке (17) став 3. и тачке (21) ст. 4. и 5, као и из чл. 4. и 5. овог закона закључују се у писменом облику.

Банке могу закључивати кредитне послове са иностранством у своје име и за свој рачун, у своје име и за туђ рачун и у туђе име и за туђ рачун.

Резиденти – правна лица могу узимати кредите из иностранства у своје име и за свој рачун, а резиденти – правна лица која се сматрају повезаним друштвима у складу са прописом који уређује оснивање привредних друштава и у своје име и за туђ рачун.

Резиденти – правна лица могу у своје име и за свој рачун одобравати нерезидентима комерцијалне и робне кредите, кредите из чл. 4. и 5. овог закона, као и финансијске кредите под условима из члана 23. став 1. овог закона.

Резиденти – предузетници могу у своје име и за свој рачун узимати кредите из иностранства, а

одобравати нерезиденту комерцијалне и робне кредите, као и кредите из чл. 4. и 5. овог закона.

Кредитне послове са иностранством не могу закључивати резидент – физичко лице које није предузетник и резидент – огранак страног правног лица.

Члан 19.

За извршавање обавеза из закљученог уговора о кредитном послу са иностранством одговоран је резидент који закључи уговор, као и резидент по чијем овлашћењу и за чији рачун је уговор закључен, односно банка и резидент – правно лице које од тог резидента купи потраживање, односно преузме дуг према нерезиденту по основу кредитног посла са иностранством.

Република и Народна банка Србије не гарантују за извршење обавеза по кредитном послу са иностранством, осим у случајевима предвиђеним законом.

Уговор о кредитном послу са иностранством је ништав ако је закључен супротно одредбама става 2. овог члана.

Члан 20.

Банка, као и резидент – правно лице могу куповати од резидента потраживање по основу кредита одобреног нерезиденту, као и преузимати дуг резидента према нерезиденту по основу кредитног посла са иностранством.

Послови из става 1. овог члана могу се вршити само на основу уговора закљученог у писменој форми између свих учесника у послу.

Нерезиденти могу од резидената куповати потраживања и дуговања по основу кредитних послова са иностранством само под условима и на начин који пропише Народна банка Србије.

Члан 21.

Финансијски кредити узети из иностранства могу се користити за плаћање увоза робе и услуга и финансирање извођења инвестиционих радова у иностранству, које резиденти закључују у оквиру обављања своје делатности, као и за отплату раније коришћених кредита из иностранства (рефинансирање).

Резиденти могу финансијске кредите из иностранства узимати и за друге намене на начин и под условима које утврди Народна банка Србије.

Члан 22.

Народна банка Србије може утврдити обим и услов под којима банке могу да узму краткорочне орочене банкарске депозите и краткорочне банкарске кредитне линије од страних банака.

Члан 23.

Резиденти – правна лица могу нерезидентима одобравати финансијске кредите из добити коју резиденти остваре пословањем у иностранству и то под условом да је нерезидент – дужник по кредитном послу у већинском власништву резидента.

Под условима из става 1. овог члана резиденти – правна лица могу давати и јемства по кредитним пословима између два нерезидента у иностранству.

При обављању кредитних послова са иностранством из ст. 1. и 2. овог члана, резидент – правно лице дужно је да уговори и од нерезидента прибави инструменте обезбеђења наплате.

Одредба става 3. овог члана примењује се и на банку која одобрава кредит страном лицу или даје банкарску гаранцију по кредитном послу између два нерезидента у иностранству.

Народна банка Србије може да пропише начин и услове под којима банке и резиденти – правна лица могу одобравати финансијске кредите нерезидентима и давати банкарске гаранције и јемства по кредитним пословима између два нерезидента у иностранству.

Члан 24.

Народна банка Србије прописује начин, рокове и обрасце за евидентирање кредитних послова са иностранством.

Кредитирање у девизама између резидената у Републици

Члан 25.

Банка може резиденту – правном лицу и предузетнику одобрити кредит у девизама за плаћање увоза робе и услуга из иностранства.

Банка може резиденту – физичком лицу одобрити кредит у девизама ради куповине непокретности у земљи.

Кредитирање у динарима између резидената и нерезидената у Републици

Члан 26.

Банка може одобрити нерезиденту кредит у динарима у Републици, на начин и под условима које пропише Народна банка Србије.

7. Депозитни послови

Дейозитни послови резидената у иностранству

Члан 27.

Банка, без ограничења, држи девизе и на рачунима код банака у иностранству.

Резиденти могу држати девизе на рачуну код банке у иностранству под условима и на начин који пропише Народна банка Србије.

Дейозитни послови нерезидената у Републици

Члан 28.

Нерезидент може на рачуну код банке држати девизе и динаре без ограничења, у складу са овим законом.

Народна банка Србије прописује услове под којима банке могу да отварају рачуне нерезидентима и начин вођења тих рачуна.

Пренос средстава са рачуна у иностранству

Члан 29.

Нерезидент, као и резидент – огранак страног правног лица који послује преко нерезидентног рачуна врши пренос са тог рачуна у иностран-

ство под условом да је претходно измирио пореске обавезе из тог посла према Републици.

Пренос средстава у иностранство са штедног девизног и динарског рачуна нерезидента код банке врши се слободно.

Страна банка која држи средства на кореспондентном рачуну код банке у Републици не подлеже обавези из става 1. овог члана.

8. Плаћања по основу уговора о осигурању

Члан 30.

Резиденти – друштва за осигурање могу да врше плаћања ради депоновања и улагања у иностранство, у складу са одредбама закона који уређује послове осигурања.

Резидент може плаћати премије осигурања на основу уговора о осигурању који је закључен са нерезидентом – осигуравајућим друштвом, под условом да је такав уговор дозвољен законом који уређује послове осигурања.

9. Једностранни преноси средстава плаћања – лични и физички преноси

Члан 31.

Народна банка Србије прописује ближе услове за личне и физичке преносе средстава плаћања у иностранство и из иностранства.

V. ПЛАТНИ ПРОМЕТ

Члан 32.

Платни промет са иностранством обавља се у девизама и у динарима преко банке.

Резиденти из члана 36. овог закона, платни промет са иностранством обављају преко Народне банке Србије.

Банка може вршити платни промет по кредитним пословима са иностранством, осим послова из члана 2. тачка (21) став 4. алинеја 4, само на основу потврде Народне банке Србије да је тај кредитни посао евидентиран у складу са прописом донетим на основу члана 24. овог закона.

Народна банка Србије прописује ближе услове и начин обављања платног промета са иностранством по текућим и капиталним пословима.

Члан 33.

Резидент може извршити наплату, односно плаћање и другом нерезиденту, а не нерезиденту коме дугује, односно од кога потражује, по текућем или капиталном послу, под условом да је тај посао дозвољен овим законом.

Послови из става 1. овог члана могу се вршити само на основу уговора закљученог у писменој форми, између свих учесника у послу.

Банке о пословима из става 1. овог члана дужне су да извести Народну банку Србије, на начин и у роковима које она пропише, а резиденти- Девизни инспекторат под условима, на начин и у роковима које пропише Влада.

Члан 34.

Резиденти и нерезиденти користе девизе за плаћање иностранству, ако овим законом није друкчије одређено.

Плаћање, наплаћивање и пренос између резидената и између резидената и нерезидената у Републици врше се у динарима.

Дозвољено је уговарање у девизама у Републици с тим што се плаћање и наплаћивање по тим уговорима врши у динарима.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, плаћање, наплаћивање и пренос средстава у Републици могу се вршити и у девизама по основу:

- 1) девизног кредитирања у земљи за намене из члана 25. овог закона;
- 2) уплате депозита као средства обезбеђења;
- 3) куповине потраживања и дуговања из члана 7. и члана 20. овог закона – на основу уговора;
- 4) премија осигурања и преноса по основу осигурања живота;
- 5) по основу продаје и давања у закуп непокретности.

Плаћање, наплаћивање и пренос из става 4. овог члана може се вршити и по пословима који су уређени законима који уређују тржиште хартија од вредности и других финансијских инструмената и осигурање депозита, као и у другим случајевима прописаним законом.

Народна банка Србије прописује у којим случајевима се плаћање, наплаћивање, уплате и исплате могу вршити и у ефективном страном новцу.

Члан 35.

Банка држи девизе и код друге банке, односно код Народне банке Србије.

Резидент-правно лице и предузетник држи девизе на девизном рачуну код банке или их продаје тој банци.

Народна банка Србије прописује услове под којима банке отварају девизне рачуне и начин вођења тих рачуна и девизних штедних улога резидената.

Висина, начин обрачуна и плаћања камате, као и валута у којој се плаћају камате и главница, утврђују се уговором између банке и резидента.

Члан 36.

Резиденти – државни органи и организације, корисници буџетских средстава Републике, корисници средстава организација обавезног социјалног осигурања и корисници буџетских средстава локалне власти, могу имати девизне рачуне само код Народне банке Србије, осим ако посебним законом или међународним уговором није друкчије прописано, а девизе и ефективни страни новац које остваре у свом пословању могу да продају Народној банци Србије.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, министар надлежан за послове финансија може одобрити кориснику из става 1. овог члана отварање девизног рачуна код овлашћене банке за плаћања која не могу да се изврше преко Народне банке Србије, ако то захтева специфичност послова тог корисника.

Извештавање по основу платног промета

Члан 37.

Народна банка Србије прописује резидентима обавезу извештавања о плаћању, наплаћивању и преносу по пословима платног промета из чл. 32. и 34. овог закона.

Народна банка Србије, на основу података из извештаја из става 1. овог члана, израђује пројекцију платног биланса Републике као аналитичку подлогу за утврђивање циљева и задатака монетарне политике и прати остваривање те пројекције.

VI. ДЕВИЗНО ТРЖИШТЕ И КУРС ДИНАРА

Девизно тржиште

Члан 38.

Девизе и ефективни страни новац могу се куповати и продавати само на девизном тржишту, за намене које су дозвољене овим законом.

Куповина и продаја девиза и ефективног страног новца на девизном тржишту у Републици врши се:

- 1) непосредно:
 - између банака и резидената, као и између банака и нерезидената;
 - између банака;
 - између банака и Народне банке Србије;
 - између резидената који имају овлашћење за обављање мењачких послова и Народне банке Србије;
 - између банака и резидената који имају овлашћење за обављање мењачких послова;
 - између резидената из члана 2. тачка (1) одредба под б) и Народне банке Србије.

2) на састанку међубанкарског девизног тржишта:

- између банака;
 - између банака и Народне банке Србије.
- Куповину и продају ефективног страног новца на девизном тржишту обавља банка, Народна банка Србије, као и други резиденти који у складу са овим законом обављају мењачке послове.

Народна банка Србије прописује услове и начин рада девизног тржишта.

Члан 39.

Мењачке послове могу да обављају: банке, Народна банка Србије и резиденти – правна лица и предузетници који имају овлашћење Народне банке Србије.

Народна банка Србије прописује услове и начин обављања мењачких послова и поступак контроле мењачких послова.

Народна банка Србије ако су испуњени прописани услови, доноси решење:

- о привременом обустављању обављања мењачких послова у периоду до 30 радних дана;
- о налозима за отклањање утврђених неправилности;
- о одузимању овлашћења за контролисано мењачко место или за сва мењачка места;
- о одузимању овлашћења за обављање мењачких послова.

Решење Народне банке Србије из става 3. овог члана је коначно.

Курс динара

Члан 40.

Курс динара према страним валутама на девизном тржишту формира се слободно, у складу са понудом и тражњом девиза.

Члан 41.

Званични средњи курс динара формира се на начин утврђен прописом Народне банке Србије.

За потребе књиговодства и статистике примењује се званични средњи курс динара.

За обрачун царине и других увозних дажбина примењује се званични средњи курс динара утврђен последњег радног дана у недељи која претходи недељи у којој се утврђује износ царине и других увозних дажбина, у складу са законом који уређује царине.

VII. ЗАШТИТНЕ МЕРЕ

Члан 42.

У случају наступања озбиљнијих поремећаја у платном билансу, када кретање капитала проузрокује или прети да проузрокује озбиљне потешкоће у спровођењу монетарне политике и политике девизног курса, које су резултат прекомерног прилива или одлива капитала из Републике, Влада на предлог Народне банке Србије може донети следеће заштитне мере :

1) прописати услове под којима резидент и нерезидент могу држати девизе на рачунима код банака у иностранству или на рачунима код банака у Републици;

2) обавезати банке да Народној банци Србије продају ефективни страни новац на основу мењачких послова банака и овлашћених мењача;

3) ограничити обављање плаћања и наплата насталих на основу обавеза и потраживања у словима са иностранством;

4) ограничити пренос хартија од вредности, злата и ефективног страног новца у Републику и из Републике;

5) ограничити обављање трансакција са хартијама од вредности између резидената и нерезидената;

6) ограничити обављање кредитних послова између резидената и нерезидената;

7) ограничити давања гаранција или јемстава, залога или других средстава обезбеђења у корист нерезидената;

8) прописати полагање одређеног процента девизног депозита на рачун код Народне банке Србије;

9) прописати нерезидентима могућност плаћања ради куповине домаћих краткорочних хартија од вредности;

10) прописати резидентима могућност плаћања ради куповине страних краткорочних хартија од вредности;

11) прописати обавезу уноса добити резидентима који обављају привредну делатност у иностранству уколико се не реинвестира у иностранству;

12) ограничити куповину некретнина у иностранству од стране резидента.

Мере из става 1. овог члана могу се примењивати док трају поремећаји због којих су донесене, а најдуже шест месеци од дана њиховог доношења.

Члан 43.

Народна банка Србије или Влада може увести додатне заштитне мере, ако је то неопходно, са

циљем спровођења санкција Организације уједињених нација или других међународних организација чији је Република Србија члан, које ове организације спроводе према другим земљама.

VIII. ДЕВИЗНА КОНТРОЛА

Члан 44.

Послови из овог закона подлежу девизној контроли.

Контролу девизног пословања врше органи контроле – Народна банка Србије, Девизни инспекторат, царински органи, односно други надлежни органи који имају право да, ради провере, захтевају сву документацију о том пословању као и другу документацију неопходну за девизну контролу.

Члан 45.

Народна банка Србије врши контролу девизног пословања банака и других финансијских организација, мењача, као и резидената и нерезидената који су са банком и другом финансијском организацијом, односно мењачем повезани имовинским, управљачким и пословним односима.

Члан 46.

Девизни инспекторат врши контролу девизног пословања резидената и нерезидената.

Девизни инспекторат врши контролу девизног пословања лица из члана 45. овог закона ако су та лица са лицима из става 1. овог члана повезана имовинским, управљачким и пословним односима.

Члан 47.

Царински орган врши контролу изношења из Републике и уношења у Републику, ефективних страних новца, динара, чекова и хартија од вредности у путничком, робном и поштанском саобраћају.

Члан 48.

Царински орган на граничном прелазу привремено одузима од резидента и нерезидента уз издавање потврде, динаре и ефективни страни новац, чекове и хартије од вредности који гласе на страну валуту који прелазе износ који прописује Народна банка Србије.

Члан 49.

Органи контроле дужни су да сарађују у вршењу девизне контроле и да стављају на располагање податке, налазе и информације којима располажу а потребни су за вршење девизне контроле као и да, по потреби, ангажују друге надлежне органе.

IX. ДЕВИЗНИ ИНСПЕКТОРАТ

Надлежност и организација

Члан 50.

Девизни инспекторат образује се као орган управе у саставу министарства надлежног за по-

слове финансија, за вршење инспекцијских послова, послова вођења прекршајног поступка и с њиме повезаних стручних послова.

Члан 51.

Девизним инспекторатом руководи директор.

Члан 52.

Девизну контролу из члана 46. овог закона врши девизни инспектор.

Приликом вршења непосредне контроле девизни инспектор мора имати службену легитимацију.

Девизни инспектор у контроли доноси решење којим налаже исправљање неправилности, односно незаконитости и налаже извршење мера, под претњом принудног извршења.

Решење из става 3. овог члана је коначно.

Девизна контрола врши се у складу са законом који уређује управни поступак.

Члан 53.

Резиденти и нерезиденти воде евиденцију о пословању прописаном одредбама овог закона.

Влада прописује услове и начин вршења контроле девизног пословања резидената и нерезидената, као и услове и начин извештавања и вођења евиденције из става 1. овог члана.

Члан 54.

Прекршајни поступак у првом степену води и одлуку о прекршају доноси Комисија за прекршаје Девизног инспектората.

Против првостепеног решења о прекршају може се изјавити жалба.

Прекршајни поступак за прекршаје прописане овим законом води се у складу са законом који уређује прекршаје.

Члан 55.

Девизе, ефективни страни новац, чекове и хартије од вредности, које су привремено одузели због основане сумње да је извршено кривично дело или прекршај – органи контроле дужни су да депонују на наменски рачун Девизног инспектората који се води код Народне банке Србије или у депо код Народне банке Србије, а динаре – на наменски рачун Девизног инспектората који се води код министарства надлежног за послове финансија у року од два радна дана од дана њиховог одузимања.

Члан 56.

Приходи остварени по основу наплаћених казни и наплаћених трошкова прекршајног поступка, представљају приход буџета Републике.

X. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

1. Кривично дело

Члан 57.

Ко купује од физичких лица или ко продаје тим лицима ефективни страни новац и чекове који гласе на страну валуту без овлашћења На-

родне банке Србије, казниће се за кривично дело казном затвора од шест месеци до пет година.

За покушај извршења дела из става 1. овог члана казниће се.

Члан 58.

Ко изврши наплату, плаћање или изда налог за плаћање, односно изврши пренос нерезиденту износа који прелази 100.000 евра, на основу уговора у којем није наведена стварна цена или на основу неистините исправе, казниће се за кривично дело казном затвора од једне до десет година.

За покушај извршења дела из става 1. овог члана казниће се.

2. Прекршаји

Члан 59.

Новчаном казном од 10.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај резидент – правно лице, банка и нерезидент – правно лице :

1) ако средства плаћања по основу извоза робе или услуге не унесе у Републику у року до 180 дана од дана извозног царинења робе, односно од дана извршене услуге (члан 4. став 1);

2) ако средства плаћања остварена по основу продаје плаћене робе која се налази у иностранству и непосредно испоручује у иностранство, не унесе у Републику у року до 180 дана од дана извршеног плаћања (члан 4. став 3);

3) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије којим се прописују услови и начин евидентирања послова из члана 4. став 2 овог закона (члан 4. став 4);

4) ако унапред плаћену робу или услугу не уведе у Републику у року до 180 дана од дана извршеног плаћања робе или услуге (члан 5. став 1);

5) ако за робу или услугу, која није увезена у року до 180 дана од дана извршеног плаћања, не изврши повраћај унапред плаћеног износа одмах а најкасније у року од пет дана од дана истека тог рока (члан 5. став 2);

6) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије којим се прописују услови и начин евидентирања послова из члана 5. став 3. овог закона (члан 5. став 4);

7) ако реализовани посао извоза робе и услуга наплати реализованим увозом робе и услуга супротно пропису Владе (члан 6.);

8) ако купује или продаје, односно плати или наплати потраживање и дуговање које није настало по спољнотрговинским пословима резидената (члан 7. став 1);

9) ако послове из члана 7. став 1. не врши на основу уговора закљученог у писменој форми између свих учесника у послу (члан 7. став 2);

10) ако не поступа у складу са прописаном обавезом извештавања (члан 7. став 3, члан 12. став 2, члан 13. став 4, члан 14. став 2, члан 33. став 3, члан 37. став 1);

11) ако не поступи у складу са прописом Владе (члан 7. став 4);

12) ако купује потраживања и дуговања по основу спољнотрговинских послова супротно пропису Владе (члан 7. став 5);

13) ако изврши наплату, плаћање или изда налог за плаћање, односно изврши пренос нерезиденту, на основу уговора у којем није наведена стварна цена или на основу неистините исправе (члан 8);

14) ако добит остварену у иностранству по основу извођења инвестиционих радова као и девизе које је у складу са гарантним роковима, наручилац инвестиционих радова задржао као гаранцију за исправност извршених радова не унесе у земљу по завршетку извођења инвестиционих радова, односно истеку гарантног рока (члан 9. став 1);

15) ако не поступа у складу са прописом Владе (члан 9. ст. 2. и 3);

16) ако врши плаћање и пренос капитала по основу директних инвестиција у иностранство супротно закону који уређује спољнотрговинско пословање (члан 11. став 1);

17) ако врши плаћање и пренос капитала по основу директних инвестиција у Републици супротно закону који уређује страна улагања (члан 11. став 2);

18) ако врши плаћање ради стицања својине на непокретностима у иностранству, односно Републици супротно закону који уређује својинско правне односе (члан 12. став 1);

19) ако врши плаћање ради куповине у иностранству власничких хартија од вредности које су директне инвестиције, као и дужничких дугорочних хартија од вредности чији нису издаваоци државе OECD и међународне финансијске организације (члан 13. став 1);

20) ако врши плаћање ради куповине дужничких дугорочних хартија од вредности у иностранству чији степен ризика (рејтинг) и земљу издаваоца није прописала Народна банка Србије (члан 13. став 2);

21) ако врше плаћање ради куповине у Републици дугорочних дужничких као и власничких хартија од вредности, супротно закону који уређује тржиште хартија од вредности (члан 14. став 1);

22) ако купује стране краткорочне хартије од вредности на страном и домаћем тржишту супротно пропису Народне банке Србије (члан 15. став 1);

23) ако врши плаћање ради куповине иностраних краткорочних хартија од вредности (члан 15. став 2);

24) ако врши плаћање ради куповине домаћих краткорочних хартија од вредности (члан 15. став 3);

25) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 16. став 2);

26) ако врши плаћања ради куповине финансијских деривата у иностранству супротно пропису Народне банке Србије (члан 16. став 3);

27) ако врши плаћања ради куповине финансијских деривата у Републици супротно пропису Народне банке Србије (члан 16. став 4);

28) ако врше плаћања ради улагања у иностранство супротно одредбама закона којим се уређују послови са инвестиционим и доброволним пензијским фондовима (члан 17. став 1);

29) ако врше плаћања ради улагања у инвестиционе фондове и добровољне пензијске фондове у Републици супротно закону који уређује послове са инвестиционим и добровољним пензијским фондовима (члан 17. став 2);

30) ако кредитне послове из члана 18. став 1. овог закона не закључују у писменом облику (члан 18. став 1);

31) ако закључи кредитни посао са иностранством супротно одредби члана 18. став 3. овог закона (члан 18. став 3);

32) ако закључи кредитни посао са иностранством супротно одредби члана 18. став 4. овог закона (члан 18. став 4);

33) ако закључи кредитни посао са иностранством супротно одредби члана 18. став 6. овог закона (члан 18. став 6);

34) ако закључи уговор о кредитном послу са иностранством којим се стварају обавезе за Републику или Народну банку Србије (члан 19. став 2);

35) ако послове из члана 20. став 1. овог закона не врши на основу уговора закљученог у писменој форми између свих учесника у послу (члан 20. став 2);

36) ако купују потраживања и дуговања по основу кредитних послова са иностранством супротно пропису Народне банке Србије (члан 20. став 3);

37) ако финансијске кредите узете у иностранству користи супротно одредби члана 21. став 1. овог закона (члан 21. став 1);

38) ако финансијске кредите узима у иностранству супротно пропису Народне банке Србије којим се утврђују намене, начин и услови узимања тих кредита (члан 21. став 2);

39) ако краткорочне орочене банкарске депозите и краткорочне банкарске кредитне линије од страних банака узима супротно пропису Народне банке Србије којим се утврђују обим и услови таквог задуживања (члан 22);

40) ако финансијске кредите одобрава нерезиденту супротно одредби члана 23. став 1. овог закона (члан 23. став 1);

41) ако даје јемста по кредитним пословима између два нерезидента у иностранству под условима супротно одредби члана 23. став 1. овог закона (члан 23. став 2);

42) ако не уговори и од нерезидента не прибави инструменте обезбеђења наплате при обављању кредитних послова из члана 23. ст. 1. и 2. овог закона (члан 23. став 3);

43) ако одобрава финансијске кредите нерезидентима и даје банкарске гаранције и јемства по кредитним пословима између два нерезидента у иностранству, супротно пропису Народне банке Србије (члан 23. став 5);

44) ако не поступи у складу са прописом Народне банке Србије којим се утврђују начин, рокови и образци за евидентирање кредитних послова са иностранством (члан 24);

45) ако кредит у девизама одобрава супротно одредби члана 25. став 1. (члан 25. став 1);

46) ако одобрава кредите у девизама супротно одредби члана 25. став 2. (члан 25. став 2);

47) ако одобрава нерезиденту кредит у динарима у Републици супротно пропису Народне банке Србије (члан 26);

48) ако држи девизе на рачуну код банке у иностранству супротно пропису Народне банке Србије (члан 27. став 2);

49) ако на рачуну код банке држи девизе и динаре супротно овом закону (члан 28. став 1);

50) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 28. став 2);

51) ако изврши пренос средстава са нерезидентног рачуна у иностранство а претходно нису измирене пореске обавезе према Републици из посла по основу којег су остварена та средства (члан 29. став 1);

52) ако врши плаћања ради депоновања и улагања у иностранство супротно одредбама закона који уређује послове осигурања (члан 30. став 1);

53) ако врши плаћање премије осигурања на основу уговора о осигурању који је закључен са нерезидентом – осигуравајућим друштвом, а који није дозвољен законом који уређује послове осигурања (члан 30. став 2);

54) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 31);

55) ако платни промет са иностранством у девизама и динарима не обавља преко банке (члан 32. став 1);

56) ако платни промет по кредитним пословима са иностранством обавља супротно одредби члана 32. став 3. овог закона (члан 32. став 3);

57) ако обавља платни промет са иностранством по текућим и капиталним пословима супротно пропису Народне банке Србије (члан 32. став 4);

58) ако изврши наплату, односно плаћање и другом нерезиденту, а не нерезиденту коме дугује, односно од кога потражује, по текућем или капиталном послу који није дозвољен овим законом (члан 33. став 1);

59) ако послове из члана 33. став 1. овог закона не врши на основу уговора закљученог у писменој форми између свих учесника у послу (члан 33. став 2);

60) ако о пословима из члана 33. став 1. овог закона не извести Девизни инспекторат, на начин и у роковима које пропише Влада (члан 33. став 3);

61) ако користе девизе за плаћање иностранству супротно одредбама овог закона (члан 34. став 1);

62) ако плаћање, наплаћивање и пренос у Републици врши супротно одредбама члана 34. овог закона (члан 34. ст. 2, 4. и 5);

63) ако плаћање, наплаћивање, уплате и исплате у ефективном страном новцу врши супротно пропису Народне банке Србије (члан 34. став 6);

64) ако не држи девизе код банке односно Народне банке Србије (члан 35. став 1);

65) ако не држи девизе на девизном рачуну код банке или их не прода тој банци (члан 35. став 2);

66) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 35. став 3);

67) ако платни промет са иностранством за резиденте из члана 36. врши супротно прописима (члан 36. ст. 1. и 2);

68) ако девизе и ефективни страни новац купује и продаје изван девизног тржишта (члан 38. став 1);

69) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 38. став 5);

70) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 39. став 2);

71) ако за потребе књиговодства и статистике, не примењује курс из члана 41. став 2. овог закона (члан 41. став 2);

72) ако поступа супротно мерама из члана 42. овог закона (члан 42);

73) ако поступа супротно мерама из члана 43. овог закона (члан 43);

74) ако не воде евиденцију о девизном пословању (члан 53. став 1);

75) ако поступа супротно пропису Владе (члан 53. став 2).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у резиденту – правном лицу или нерезиденту, као и одговорно лице у банци – новчаном казном од 500 до 50.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у резиденту – огранку страног правног лица – новчаном казном од 500 до 50.000 динара.

Члан 60.

Новчаном казном од 500 до 50.000 динара казниће се одговорно лице у државном органу и организацији из члана 36. став 1. овог закона:

1) ако платни промет са иностранством не обавља преко Народне банке Србије (члан 32. став 2);

2) ако девизне рачуне не држи код Народне банке Србије (члан 36. став 1);

3) ако за обрачун царине и других увозних дажбина не примењује званични средњи курс динара утврђен последњег радног дана у недељи која претходи недељи у којој се утврђује износ царине и других увозних дажбина (члан 41. став 3);

4) ако не изда потврду на граничном прелазу за привремено одузете динаре и ефективни страни новац, чекове и хартије од вредности које гласе на страну валуту а које прелазе износ који пропише Народна банка Србије (члан 48);

5) ако привремено одузете девизе, ефективни страни новац, динаре, чекове и хартије од вредности не депонује на наменски рачун Девизног инспектората који се води код Народне банке Србије или не стави у депо код Народне банке Србије у року од два радна дана од дана њиховог одузимања (члан 55).

Члан 61.

Новчаном казном од 5.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај резидент-предузетник:

1) ако средства плаћања по основу извоза робе или услуге не унесе у Републику у року до 180

дана од дана извозног царинења робе, односно од дана извршене услуге (члан 4. став 1);

2) ако средства плаћања остварена по основу продаје плаћене робе која се налази у иностранству и непосредно испоручује у иностранству не унесе у Републику у року до 180 дана од дана извршеног плаћања (члан 4. став 3);

3) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије којим се прописују услови и начин евидентирања послова из члана 4. став 2. овог закона (члан 4. став 4);

4) ако унапред плаћену робу или услугу не увезе у Републику у року до 180 дана од дана извршеног плаћања робе или услуге (члан 5. став 1);

5) ако за робу или услугу, која није увезена у року до 180 дана од дана извршеног плаћања, не изврши повраћај унапред плаћеног износа одмах а најкасније у року од пет дана од дана истека тог рока (члан 5. став 2);

6) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије којим се прописују услови и начин евидентирања послова из члана 5. став 3. овог закона (члан 5. став 4);

7) ако купује или продаје, односно плати или наплати потраживање и дуговање које није настало по спољнотрговинским пословима резидентна (члан 7. став 1);

8) ако послове из члана 7. став 1. овог закона не врши на основу уговора закљученог у писменој форми између свих учесника у послу (члан 7. став 2);

9) ако не поступи у складу са прописом Владе (члан 7. став 4);

10) ако изврши наплату, плаћање или изда налог за плаћање, односно изврши пренос нерезиденту, на основу уговора у којем није наведена стварна цена или на основу неистините исправе (члан 8);

11) ако добит остварену у иностранству по основу извођења инвестиционих радова као и девизе које је у складу са гарантним роковима, наручилац инвестиционих радова задржао као гаранцију за исправност извршених радова не унесе у земљу по завршетку извођења инвестиционих радова, односно истеку гарантног рока (члан 9. став 1);

12) ако не поступа у складу са прописом Владе (члан 9. ст. 2. и 3);

13) ако врши плаћање и пренос капитала по основу директних инвестиција у иностранство супротно закону који уређује спољнотрговинско пословање (члан 11. став 1);

14) ако врши плаћање ради стицања својине на непокретностима у иностранству, супротно закону који уређује својинско правне односе (члан 12. став 1);

15) ако врши плаћање ради куповине у иностранству власничких хартија од вредности које су директне инвестиције, као и дужничких дугорочних хартија од вредности чији издаваоци нису државе ОЕЦД и међународне финансијске организације (члан 13. став 1);

16) ако врши плаћање ради куповине дужничких дугорочних хартија од вредности у ино-

странству чији степен ризика (рејтинг) и земљу издаваоца није прописала Народна банка Србије (члан 13. став 2);

17) ако не поступа у складу са прописаном обавезом извештавања (члан 12. став 2, члан 13. став 4, члан 33. став 3, члан 37. ст. 1. и 3);

18) ако врши плаћање ради куповине иностраних краткорочних хартија од вредности (члан 15. став 2);

19) ако врши плаћања ради куповине финансијских деривата у иностранству супротно пропису Народне банке Србије (члан 16. став 3);

20) ако кредитне послове из члана 18. став 1. не закључују у писменом облику (члан 18. став 1);

21) ако закључи уговор о кредитном послу са иностранством којим се предвиђају обавезе за Републику или Народну банку Србије (члан 19. став 2);

22) ако финансијске кредите узете у иностранству користи супротно одредби члана 21. став 1. овог закона (члан 21. став 1);

23) ако финансијске кредите узима у иностранству супротно пропису Народне банке Србије којим се утврђују намене, начин и услови узимања тих кредита (члан 21. став 2);

24) ако не поступи у складу са прописом Народне банке Србије којим се утврђују начин, рокови и обрасци за евидентирање кредитних послова са иностранством (члан 24);

25) ако држи девизе на рачуну код банке у иностранству супротно пропису Народне банке Србије (члан 27. став 2);

26) ако врши плаћање премије осигурања на основу уговора о осигурању који је закључен са нерезидентом – осигуравајућим друштвом, а који није дозвољен законом који уређује послове осигурања (члан 30. став 2);

27) ако платни промет са иностранством у девизама и динарима не обавља преко банке (члан 32. став 1);

28) ако изврши наплату, односно плаћање и другом нерезиденту, а не нерезиденту коме дугује, односно од кога потражује, по текућем или капиталном послу који није дозвољен овим законом (члан 33. став 1);

29) ако послове из члана 33. став 1. овог закона не врши на основу уговора закљученог у писменој форми између свих учесника у послу (члан 33. став 2);

30) ако о пословима из члана 33. став 1. овог закона не извести Девизни инспекторат, на начин и у роковима које пропише Влада (члан 33. став 3);

31) ако користе девизе за плаћање иностранству супротно одредбама овог закона (члан 34. став 1);

32) ако плаћање, наплаћивање и пренос у Републици врши супротно одредбама члана 34. овог закона (члан 34. ст. 2, 4. и 5);

33) ако плаћање, наплаћивање, уплате и исплате у ефективном страном новцу врши супротно пропису Народне банке Србије (члан 34. став 6);

34) ако не држи девизе на девизном рачуну код банке или их не прода тој банци (члан 35. став 2);

35) ако девизе и ефективни страни новац купује и продаје изван девизног тржишта (члан 38. став 1);

36) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 39. став 2);

37) ако за потребе књиговодства и статистике, не примењује курс из члана 41. став 2. овог закона (члан 41. став 2);

38) ако поступа супротно мерама из члана 42. овог закона (члан 42);

39) ако поступа супротно мерама из члана 43. овог закона (члан 43);

40) ако не воде евиденцију о девизном пословању (члан 53. став 1);

41) ако поступа супротно пропису Владе (члан 53. став 2).

Члан 62.

Новчаном казном од 500 до 50.000 динара казниће се за прекршај резидент – физичко лице :

1) ако поступи супротно члану 7. став 1. овог закона;

2) ако изврши наплату, плаћање или изда налог за плаћање, односно изврши пренос нерезиденту, на основу уговора у којем није наведена стварна цена или на основу неистините исправе (члан 8);

3) ако врши плаћање и пренос капитала по основу директних инвестиција у иностранство супротно закону који уређује спољнотрговинско пословање (члан 11. став 1);

4) ако врши плаћање ради стицања својине на непокретностима у иностранству, супротно закону који уређује својинско правне односе (члан 12. став 1);

5) ако врши плаћање ради куповине у иностранству власничких хартија од вредности које су директне инвестиције, као и дужничких дугорочних хартија од вредности чији издаваоци нису државе OECD и међународне финансијске организације (члан 13. став 1);

6) ако врши плаћање ради куповине дужничких дугорочних хартија од вредности у иностранству чији степен ризика (рејтинг) и земљу издаваоца није прописала Народна банка Србије (члан 13. став 2);

7) ако врши плаћање ради куповине иностраних краткорочних хартија од вредности (члан 15. став 2);

8) ако врши плаћања ради куповине финансијских деривата у иностранству супротно пропису Народне банке Србије (члан 16. став 3);

9) ако закључи кредитни посао са иностранством (члан 18. став 6);

10) ако држи девизе на рачуну код банке у иностранству супротно пропису Народне банке Србије (члан 27. став 2);

11) ако врши плаћање премије осигурања на основу уговора о осигурању који је закључен са нерезидентом – осигуравајућим друштвом, а који није дозвољен законом који уређује послове осигурања (члан 30. став 2);

12) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 31);

13) ако платни промет са иностранством у девизама и динарима не обавља преко банке (члан 32. став 1);

14) ако поступи супротно члану 33. став 1. овог закона;

15) ако послове из члана 33. став 1. овог закона не врши на основу уговора закљученог у писменој форми између свих учесника у послу (члан 33. став 2);

16) ако користе девизе за плаћање иностранству супротно одредбама овог закона (члан 34. став 1);

17) ако плаћање, наплаћивање и пренос у Републици врши супротно одредбама члана 34. овог закона (члан 34. ст. 2, 4. и 5);

18) ако плаћање, наплаћивање, уплате и исплате у ефективном страном новцу врши супротно пропису Народне банке Србије (члан 34. став 6);

19) ако девизе и ефективни страни новац купује и продаје изван девизног тржишта (члан 38. став 1);

20) ако поступа супротно мерама из члана 42. овог закона (члан 42).

Члан 63.

Новчаном казном од 500 до 50.000 динара казниће се за прекршај нерезидент – физичко лице:

1) ако поступи супротно члану 7. став 5. овог закона;

2) ако врши плаћање и пренос капитала по основу директних инвестиција у Републици супротно закону који уређује страна улагања (члан 11. став 2);

3) ако врши плаћање ради стицања својине на непокретностима у Републици, супротно закону који уређује својинско правне односе (члан 12. став 1);

4) ако врше плаћање ради куповине у Републици дугорочних дужничких као и власничких хартија од вредности супротно закону који уређује тржиште хартија од вредности (члан 14. став 1);

5) ако врши плаћање ради куповине домаћих краткорочних хартија од вредности (члан 15. став 3);

6) ако врши плаћања ради куповине финансијских деривата у Републици супротно пропису Народне банке Србије (члан 16. став 4);

7) ако врше плаћања ради улагања у инвестиционе фондове и добровољне пензијске фондове у Републици супротно закону који уређује послове са инвестиционим и добровољним пензијским фондовима (члан 17. став 2);

8) ако поступи супротно пропису Народне банке Србије (члан 20. став 3);

9) ако на рачуну код банке држи девизе и динаре супротно овом закону (члан 28. став 1);

10) ако не поступа у складу са прописом Народне банке Србије (члан 31);

11) ако користе девизе за плаћање иностранству супротно одредбама овог закона (члан 34. став 1);

12) ако плаћање, наплаћивање и пренос у Републици врши супротно одредбама члана 34. овог закона (члан 34. ст. 2, 4. и 5);

13) ако плаћање, наплаћивање, уплате и исплате у ефективном страном новцу врши супротно пропису Народне банке Србије (члан 34. став 6);

14) ако девизе и ефективни страни новац купује и продаје изван девизног тржишта (члан 38. став 1);

15) ако поступа супротно мерама из члана 42. овог закона (члан 42).

Члан 64.

За прекршај из чл. 59. до 63. овог закона, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мера одузимања предмета који су употребљени или су били намењени за извршење прекршаја или су настали извршењем прекршаја.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, може се извршити делимично одузимање предмета који су употребљени или су били намењени за извршење прекршаја или су настали извршењем прекршаја, ако побуде или друге околности под којима је прекршај извршен указују да није оправдано да се предмет одузме у целини.

Члан 65.

Поступак по прекршајима из овог закона не може се покренути кад протекну три године од дана када је прекршај учињен.

Члан 66.

Новчане казне, имовинска корист и средства плаћања, као и динарска противвредност добијена продајом предмета који су употребљени или били намењени за извршење кривичног дела и прекршаја или су настали извршењем кривичног дела и прекршаја уплаћују се у буџет Републике.

Ефективни страни новац који је одузет као предмет извршења кривичног дела или прекршаја може се продати Народној банци Србије, која динарску противвредност тог новца уплаћује у буџет Републике.

XI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 67.

Прекршајни поступак започет до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама овог закона, ако је то повољније за учиниоца.

Члан 68.

Прописи за извршавање овог закона донеће се најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења прописа из става 1. овог члана примењиваће се прописи донети на основу Закона о девизном пословању („Службени лист СРЈ”, бр. 23/02 и 34/02), Закона о кредитним словима са иностранством („Службени лист СРЈ”, бр. 42/92, 24/94, 28/96 и 21/99), као и Одлука о вођењу евиденције о закљученом спољнотрговинском послу са иностранством („Службени лист СРЈ”, број 74 /00).

Члан 69.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе Закон о девизном пословању („Службени лист СРЈ”, бр. 23/02 и 34/02) и Закон о кредитним пословима са иностранством („Службени лист СРЈ”, бр. 42/92, 24/94, 28/96 и 21/99).

Члан 70.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1838

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о допуни Закона о платном промету

Проглашава се Закон о допуни Закона о платном промету, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 56
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о допуни Закона о платном промету

Члан 1.

У Закону о платном промету („Службени лист СРЈ”, бр. 3/02 и 5/03 и „Службени гласник РС”, број 43/04), у члану 2. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Одредбе овог закона које се односе на правна лица примењују се и на огранке страних привредних друштава који су основани у складу са законом којим се уређује оснивање привредних друштава.”

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1839

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о допунама Закона о превозу у друмском саобраћају

Проглашава се Закон о допунама Закона о превозу у друмском саобраћају, који је донела Народна скуп-

штина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 57
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о допунама Закона о превозу у друмском саобраћају

Члан 1.

У Закону о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 46/95, 66/01, 61/05 и 91/05), у члану 31. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„У ванлинијском превозу путника, осим ванлинијског превоза из члана 31а став 1. овог закона, превозник мора да има доказ о уплати цене ванлинијског превоза – возње, утврђене уговором из става 1. овог члана, за све време обављања превоза.”

Члан 2.

У члану 44а тачка 5) на крају реченице тачка се замењује тачком и запетом и додаје се тачка б), која гласи:

„б) привремено одузме возило које је употребљено за извршење прекршаја или привредног преступа, до правоснажног окончања прекршајног, односно поступка за привредне преступе и изда потврду о одузимању возила.”

Члан 3.

У члану 44в после става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„Привремено одузето возило које је употребљено за извршење прекршаја или привредног преступа чува се, до правоснажног окончања прекршајног, односно поступка за привредне преступе, о трошку власника, односно лица од кога је привремено одузето.

Начин одузимања, чувања и поступања са возилом из става 2. овог члана прописује министар.”

Члан 4.

У члану 48. став 1. тачка 1) после речи: члана б. додају се речи: и члана 36. став 1.

После става 4. додаје се став 5. који гласи:
„За привредни преступ из става 1. тачка 1) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања возила које је употребљено за извршење привредног преступа.”

Члан 5.

У члану 52. став 1. тачка 4) после речи: члана б. додају се речи: и члана 36. став 1.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:
„За прекршај из става 1. тачка 4) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања возила које је употребљено за извршење прекршаја.”

Члан 6.

У члану 53а после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„За прекршај из става 1. овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања возила које је употребљено за извршење прекршаја.”

Члан 7.

После члана 53а додаје се члан 53б који гласи:

„Члан 53б

О извршењу заштитне мере одузимања предмета из члана 48. став 5, члана 52. став 2. и члана 53а став 2. овог закона стараће се републички инспектор за друмски саобраћај, односно овлашћено лице општинске, односно градске управе, у вршењу послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона којима се уређује локални превоз, које је привремено одузело возило.”

Члан 8.

Пропис из члана 3. овог закона донеће се у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1840

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о ратификацији Уговора о оснивању Енергетске заједнице између Европске заједнице и Републике Албаније, Републике Бугарске, Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Црне Горе, Румуније, Републике Србије и Привремене Мисије Уједињених нација на Косову у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности Уједињених нација

Проглашава се Закон о ратификацији Уговора о оснивању Енергетске заједнице између Европске заједнице и Републике Албаније, Републике Бугарске, Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Црне Горе, Румуније, Републике Србије и Привремене Мисије Уједињених нација на Косову у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности Уједињених нација, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 58

У Београду, 19. јула 2006. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о ратификацији Уговора о оснивању Енергетске заједнице између Европске заједнице и Републике Албаније, Републике Бугарске, Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Црне Горе, Румуније, Републике Србије и Привремене Мисије Уједињених нација на Косову у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности Уједињених нација

Члан 1.

Ратификује се Уговор о оснивању Енергетске заједнице између Европске заједнице и Републике Албаније, Републике Бугарске, Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Црне Горе, Румуније, Републике Србије и Привремене Мисије Уједињених нација на Косову у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности Уједињених нација, потписан 25. октобра 2005. године у Атини, у оригиналу на енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора о оснивању Енергетске заједнице између Европске заједнице и Републике Албаније, Републике Бугарске, Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Црне Горе, Румуније, Републике Србије и Привремене Мисије Уједињених нација на Косову у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности Уједињених нација, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

Treaty establishing the Energy Community

The Parties, being:

The European Community on the one hand,

And

The following Contracting Parties on the other hand:

– The Republic of Albania, the Republic of Bulgaria, Bosnia and Herzegovina, the Republic of Croatia, the former Yugoslav Republic of Macedonia, the Republic of Montenegro, Romania, the Republic of Serbia (hereafter referred to as the Adhering Parties),

and

– The United Nations Interim Administration Mission in Kosovo pursuant to the United Nations Security Council Resolution 1244,

Consolidating on the Athens Process and the 2002 and 2003 Athens Memoranda of Understanding,

Noting that the Republic of Bulgaria, Romania and the Republic of Croatia are Candidate Countries for accession to the European Union, and that the former Yugoslav Republic of Macedonia has also applied for membership,

Noting that the European Council in Copenhagen in December 2002 confirmed the European perspective of the Republic of Albania, Bosnia and Herze-

govina, and Serbia and Montenegro, as potential candidates for accession of the European Union, and underlined the determination to support their efforts to move closer to the European Union,

Recalling that the European Council in Thessaloniki in June 2003 endorsed „The Thessaloniki Agenda for the Western Balkans: moving towards European integration”, which aims to further strengthen the privileged relations between the European Union and the Western Balkans and in which the European Union encouraged the countries of the region to adopt a legally binding South-East Europe energy market agreement,

Recalling the Euro-Mediterranean Partnership Process and the European Neighbourhood Policy,

Recalling the contribution of the Stability Pact for South East Europe that has as its core the need to strengthen co-operation amongst the states and nations of South East Europe and to foster the conditions for peace, stability and economic growth,

Resolved to establish among the Parties an integrated market in natural gas and electricity, based on common interest and solidarity,

Considering that this integrated market may involve at a later stage other energy products and carriers, such as liquefied natural gas, petrol, hydrogen, or other essential network infrastructures.

Determined to create a stable regulatory and market framework capable of attracting investment in gas networks, power generation and transmission networks, so that all Parties have access to the stable and continuous gas and electricity supply that is essential for economic development and social stability,

Determined to create a single regulatory space for trade in gas and electricity that is necessary to match the geographic extent of the concerned product markets,

Recognising that the territories of the Republic of Austria, of the Hellenic Republic, of the Republic of Hungary, of the Italian Republic, and of the Republic of Slovenia are naturally integrated or directly affected by the functioning of the gas and electricity markets of the Contracting Parties,

Determined to promote high levels of gas and electricity provision to all citizens based on public service obligations, and to achieve economic and social progress and a high level of employment as well as a balanced and sustainable development through the creation of an area without internal frontiers for gas and electricity,

Desiring to enhance the security of supply of the single regulatory space by providing the stable regulatory framework necessary for the region in which connections to Caspian, North African and Middle East gas reserves can be developed and indigenous reserves of natural gas, coal and hydropower can be exploited,

Committed to improving the environmental situation in relation to gas and electricity, related energy efficiency and renewable energy sources,

Determined to develop gas and electricity market competition on a broader scale and exploit economies of scale,

Considering that, to achieve these aims, a broad ranging and integrated market regulatory structure needs to be put in place supported by strong institu-

tions and effective supervision, and with the adequate involvement of the private sector,

Considering that in order to reduce stress on the state level gas and electricity systems and contribute to resolving local gas and electricity shortages, specific rules should be put in place to facilitate gas and electricity trade; and that such rules are needed to create a single regulatory space for the geographic extent of the concerned product markets,

Have decided to create an Energy Community.

Title I – Principles

Article 1

1. By this Treaty, the Parties establish among themselves an Energy Community.

2. Member States of the European Community may become Participants in the Energy Community pursuant to Article 95 of this Treaty.

Article 2

1. The task of the Energy Community shall be to organise the relations between the Parties and create a legal and economic framework in relation to Network Energy, as defined in paragraph 2, in order to:

(a) create a stable regulatory and market framework capable of attracting investment in gas networks, power generation, and transmission and distribution networks, so that all Parties have access to the stable and continuous energy supply that is essential for economic development and social stability,

(b) create a single regulatory space for trade in Network Energy that is necessary to match the geographic extent of the concerned product markets,

(c) enhance the security of supply of the single regulatory space by providing a stable investment climate in which connections to Caspian, North African and Middle East gas reserves can be developed, and indigenous sources of energy such as natural gas, coal and hydropower can be exploited,

(d) improve the environmental situation in relation to Network Energy and related energy efficiency, foster the use of renewable energy, and set out the conditions for energy trade in the single regulatory space,

(e) develop Network Energy market competition on a broader geographic scale and exploit economies of scale.

2. „Network Energy” shall include the electricity and gas sectors falling within the scope of the European Community Directives 2003/54/EC and 2003/55/EC¹.

Article 3

For the purposes of Article 2, the activities of the Energy Community shall include:

(a) the implementation by the Contracting Parties of the *acquis communautaire* on energy, environment, competition and renewables, as described in Title II below, adapted to both the institutional fra-

¹ Directive 2003/54/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 concerning common rules for the internal market in electricity, Official Journal of the European Union n° L 176 of 15 July 2003, p. 37 - 56; and Directive 2003/55/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 concerning common rules for the internal market in natural gas, Official Journal of the European Union n° L 176 of 15 July 2003, p. 57 - 78.

network of the Energy Community and the specific situation of each of the Contracting Parties (hereinafter referred to as „the extension of the *acquis communautaire*”), as further described in Title II;

(b) the setting up of a specific regulatory framework permitting the efficient operation of Network Energy markets across the territories of the Contracting Parties and part of the territory of the European Community, and including the creation of a single mechanism for the cross-border transmission and/or transportation of Network Energy, and the supervision of unilateral safeguard measures (hereinafter referred to as „the mechanism for operation of Network Energy markets”), as further described in Title III;

(c) the creation for the Parties of a market in Network Energy without internal frontiers, including the coordination of mutual assistance in case of serious disturbance to the energy networks or external disruptions, and which may include the achievement of a common external energy trade policy (hereinafter referred to as „the creation of a single energy market”), as further described in Title IV.

Article 4

The Commission of the European Communities (hereinafter referred to as „the European Commission”) shall act as co-ordinator of the three activities described in Article 3.

Article 5

The Energy Community shall follow the *acquis communautaire* described in Title II, adapted to both the institutional framework of this Treaty and the specific situation of each of the Contracting Parties, with a view to ensuring high levels of investment security and optimal investments.

Article 6

The Parties shall take all appropriate measures, whether general or particular, to ensure fulfilment of the obligations arising out of this Treaty. The Parties shall facilitate the achievement of the Energy Community’s tasks. The Parties shall abstain from any measure which could jeopardise the attainment of the objectives of this Treaty.

Article 7

Any discrimination within the scope of this Treaty shall be prohibited.

Article 8

Nothing in this Treaty shall affect the rights of a Party to determine the conditions for exploiting its energy resources, its choice between different energy sources and the general structure of its energy supply.

Title II – The Extension of the *acquis communautaire*

Chapter I – Geographic Scope

Article 9

The provisions of and the Measures taken under this Title shall apply to the territories of the Adhering Parties, and to the territory under the jurisdic-

tion of the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo.

Chapter II – The *Acquis* on Energy

Article 10

Each Contracting Party shall implement the *acquis communautaire* on energy in compliance with the timetable for the implementation of those measures set out in Annex I.

Article 11

The „*acquis communautaire* on energy”, for the purpose of this Treaty, shall mean (i) the Directive 2003/54/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 concerning common rules for the internal market in electricity, (ii) the Directive 2003/55/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 concerning common rules for the internal market in natural gas, and (iii) the Regulation 1228/2003/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 on conditions for access to the network for cross-border exchanges in electricity².

Chapter III – The *Acquis* on Environment

Article 12

Each Contracting Party shall implement the *acquis communautaire* on Environment in compliance with the timetable for the implementation of those measures set out in Annex II.

Article 13

The Parties recognise the importance of the Kyoto Protocol. Each Contracting Party shall endeavour to accede to it.

Article 14

The Parties recognise the importance of the rules set out in Council Directive 96/61/EC of 24 September 1996 concerning integrated pollution prevention and control. Each Contracting Party shall endeavour to implement that Directive.

Article 15

After the entry into force of this Treaty, the construction and operation of new generating plants shall comply with the *acquis communautaire* on environment.

Article 16

The „*acquis communautaire* on environment”, for the purpose of this Treaty, shall mean (i) Council Directive 85/337/EEC of 27 June 1985 on the assessment of the effects of certain public and private projects on the environment, as amended by Council Directive 97/11/EC of 3 March 1997 and Directive 2003/35/EC of the European Parliament and of the Council of 26 May 2003, (ii) Council Directive 1999/32/EC of 26 April 1999 relating to a reduction in the sulphur content of certain liquid fuels and amending Directive 93/12/EEC, (iii) Directive 2001/80/EC of the European Parliament and of the

² Official Journal of the European Union n° L 176 of 15 July 2003, p. 1 - 10

Council of 23 October 2001 on the limitation of emissions of certain pollutants into the air from large combustion plants, and (iv) Article 4(2) of Directive 79/409/EEC of the Council of 2 April 1979 on the conservation of wild birds.

Article 17

The provisions of and the Measures taken under this Chapter shall only apply to Network Energy.

Chapter IV – The acquis on Competition

Article 18

1. The following shall be incompatible with the proper functioning of the Treaty, insofar as they may affect trade of Network Energy between the Contracting Parties:

(a) all agreements between undertakings, decisions by associations of undertakings and concerted practices which have as their object or effect the prevention, restriction or distortion of competition,

(b) abuse by one or more undertakings of a dominant position in the market between the Contracting Parties as a whole or in a substantial part thereof,

(c) any public aid which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or certain energy resources.

2. Any practices contrary to this Article shall be assessed on the basis of criteria arising from the application of the rules of Articles 81, 82 and 87 of the Treaty establishing the European Community (attached in Annex III).

Article 19

With regard to public undertakings and undertakings to which special or exclusive rights have been granted, each Contracting Party shall ensure that as from 6 months following the date of entry force of this Treaty, the principles of the Treaty establishing the European Community, in particular Article 86 (1) and (2) thereof (attached in Annex III), are upheld.

Chapter V – The acquis for Renewables

Article 20

Each Contracting Party shall provide to the European Commission within one year of the date of entry into force of this Treaty a plan to implement Directive 2001/77/EC of the European Parliament and of the Council of 27 September 2001 on the promotion of electricity produced from renewable energy sources in the internal electricity market and Directive 2003/30/EC of the European Parliament and of the Council of 8 May 2003 on the promotion of the use of biofuels or other renewable fuels for transport. The European Commission shall present the plan of each Contracting Party to the Ministerial Council for adoption.

Chapter VI – Compliance with generally applicable standards of the European Community

Article 21

Within one year of the date of entry into force of this Treaty, the Secretariat shall draw up a list of the

Generally Applicable Standards of the European Community, to be submitted to the Ministerial Council for adoption.

Article 22

The Contracting Parties shall, within one year of the adoption of the list, adopt development plans to bring their Network Energy sectors into line with these Generally Applicable Standards of the European Community.

Article 23

„Generally Applicable Standards of the European Community” shall refer to any technical system standard that is applied within the European Community, and is necessary for operating network systems safely and efficiently, including aspects of transmission, cross-border connections, modulation and general technical system security standards issued where applicable via the European Committee for Standardization (CEN), the European Committee for Electrotechnical Standardization (CENELEC) and similar normation bodies or as issued by the Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity (UCTE) and the European Association for the Streamlining of Energy Exchanges (Easegas) for common rule setting and business practices.

Chapter VII – The adaptation and evolution of the acquis

Article 24

For the implementation of this Title, the Energy Community shall adopt Measures adapting the acquis communautaire described in this Title, taking into account both the institutional framework of this Treaty and the specific situation of each of the Contracting Parties.

Article 25

The Energy Community may take Measures to implement amendments to the acquis communautaire described in this Title, in line with the evolution of European Community law.

Title III – Mechanism for operation of Network Energy Markets

Chapter I – Geographic Scope

Article 26

The provisions of and the Measures taken under this Title shall apply to the territories of the Adhering Parties, to the territory under the jurisdiction of the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo, and to the territories of the European Community referred to in Article 27 .

Article 27

As regard the European Community, the provisions of and the Measures taken under this Title shall apply to the territories of the Republic of Austria, of the Hellenic Republic, of the Republic of Hungary, of the Italian Republic, and of the Republic of Slovenia. Upon accession to the European Union of an

Adhering Party, the provisions of and the Measures taken under this Title shall, without any further formalities, also apply to the territory of that new Member State.

Chapter II – Mechanism for Long-Distance Transportation of Network Energy

Article 28

The Energy Community shall take additional Measures establishing a single mechanism for the cross-border transmission and/or transportation of Network Energy.

Chapter III – Security of Supply

Article 29

The Parties shall, within one year of the date of entry into force of this Treaty, adopt security of supply statements describing in particular diversity of supply, technological security, and geographic origin of imported fuels. The statements shall be communicated to the Secretariat, and shall be available to any Party to this Treaty. They shall be updated every two years. The Secretariat shall give guidance and assistance with respect to such statements.

Article 30

Article 29 does not imply a necessity to change energy policies or purchasing practices.

Chapter IV – Provision of Energy to Citizens

Article 31

The Energy Community shall promote high levels of provision of Network Energy to all its citizens within the limits of the public service obligations contained in the relevant *acquis communautaire* on energy.

Article 32

For this purpose, the Energy Community may take Measures to:

- (a) allow for the universal provision of electricity;
- (b) foster effective demand management policies;
- (c) ensure fair competition.

Article 33

The Energy Community may also make Recommendations to support effective reform of the Network Energy sectors of the Parties, including *inter alia* to increase the level of payment for energy by all customers, and to foster the affordability of Network Energy prices to consumers.

Chapter V – Harmonisation

Article 34

The Energy Community may take Measures concerning compatibility of market designs for the operation of Network Energy markets, as well as mutual recognition of licenses and Measures fostering free establishment of Network Energy companies.

Chapter VI – Renewable Energy Sources and Energy Efficiency

Article 35

The Energy Community may adopt Measures to foster development in the areas of renewable energy sources and energy efficiency, taking account of their advantages for security of supply, environment protection, social cohesion and regional development.

Chapter VII – Safeguard Measures

Article 36

In the event of a sudden crisis on the Network Energy market in the territory of an Adhering Party, the territory under the jurisdiction of the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo, or a territory of the European Community referred to in Article 27, where the physical safety or security of persons, or Network Energy apparatus or installations or system integrity is threatened in this territory, the concerned Party may temporarily take necessary safeguard measures.

Article 37

Such safeguard measures shall cause the least possible disturbance in the functioning of the Network Energy market of the Parties, and not be wider in scope than is strictly necessary to remedy the sudden difficulties which have arisen. They shall not distort competition or adversely affect trade in a manner which is at variance with the common interest.

Article 38

The Party concerned shall without delay notify these safeguard measures to the Secretariat, which shall immediately inform the other Parties.

Article 39

The Energy Community may decide that the safeguard measures taken by the Party concerned do not comply with the provisions of this Chapter, and request that Party to put an end to, or modify, those safeguard measures.

Title IV – The Creation of a Single Energy Market

Chapter I – Geographic Scope

Article 40

The provisions of and the Measures taken under this Title shall apply to the territories to which the Treaty establishing the European Community applies under the conditions laid down in that Treaty, to the territories of the Adhering Parties and to the territory under the jurisdiction of the United Nations Interim Mission in Kosovo.

Chapter II – Internal Energy Market

Article 41

1. Customs duties and quantitative restrictions on the import and export of Network Energy and all

measures having equivalent effect, shall be prohibited between the Parties. This prohibition shall also apply to customs duties of a fiscal nature.

2. Paragraph 1 shall not preclude quantitative restrictions or measures having equivalent effect, justified on grounds of public policy or public security; the protection of health and life of humans, animals or plants, or the protection of industrial and commercial property. Such restrictions or measures shall not, however, constitute a means of arbitrary discrimination or a disguised restriction on trade between the Parties.

Article 42

1. The Energy Community may take Measures with the aim of creating a single market without internal frontiers for Network Energy.

2. Paragraph 1 shall not apply to fiscal measures, to those relating to the free movement of persons nor to those relating to the rights and interests of employed persons.

Chapter III – External Energy Trade Policy

Article 43

The Energy Community may take Measures necessary for the regulation of imports and exports of Network Energy to and from third countries with a view to ensuring equivalent access to and from third country markets in respect of basic environmental standards or to ensure the safe operation of the internal energy market.

Chapter IV – Mutual Assistance in the Event of Disruption

Article 44

In the event of disruption of Network Energy supply affecting a Party and involving another Party or a third country, the Parties shall seek an expeditious resolution in accordance with the provisions of this Chapter.

Article 45

Upon request of the Party directly affected by the disruption, the Ministerial Council shall meet. The Ministerial Council may take the necessary Measures in response to the disruption.

Article 46

Within one year of the date of entry into force of this Treaty, the Ministerial Council shall adopt a Procedural Act for the operation of the mutual assistance obligation under this Chapter, which may include the conferral of powers to take interim Measures to the Permanent High Level Group.

Title V – Institutions of the Energy Community

Chapter I – The Ministerial Council

Article 47

The Ministerial Council shall ensure that the objectives set out in this Treaty are attained. It shall:

- (a) provide general policy guidelines;
- (b) take Measures;

(c) adopt Procedural Acts, which may include the conferral, under precise conditions, of specific tasks, powers and obligations to carry out the policy of the Energy Community on the Permanent High Level Group, the Regulatory Board or the Secretariat.

Article 48

The Ministerial Council shall consist of one representative of each Contracting Party and two representatives of the European Community. One non-voting representative of each Participant may participate in its meetings.

Article 49

The Ministerial Council shall adopt its internal rules of procedure by Procedural Act.

Article 50

The Presidency shall be held in turn by each Contracting Party for a term of six months in the order decided by a Procedural Act of the Ministerial Council. The Presidency shall convene the Ministerial Council in a place decided upon by the Presidency. The Ministerial Council shall meet at least once every six months. The meetings shall be prepared by the Secretariat.

Article 51

The Presidency shall chair the Ministerial Council and be assisted by one representative of the European Community and one representative of the incoming Presidency as Vice-Presidents. The Presidency and the Vice-Presidents shall prepare the draft Agenda.

Article 52

The Ministerial Council shall submit an annual report on the activities of the Energy Community to the European Parliament and to the Parliaments of the Adhering Parties and of the Participants.

Chapter II – The Permanent High Level Group

Article 53

The Permanent High Level Group shall:

- (a) prepare the work of the Ministerial Council;
- (b) give assent to technical assistance requests made by international donor organisations, international financial institutions and bilateral donors;
- (c) report to the Ministerial Council on progress made toward achievement of the objectives of this Treaty;
- (d) take Measures, if so empowered by the Ministerial Council;
- (e) adopt Procedural Acts, not involving the conferral of tasks, powers or obligations on other institutions of the Energy Community;
- (f) discuss the development of the *acquis communautaire* described in Title II on the basis of a report that the European Commission shall submit on a regular basis.

Article 54

The Permanent High Level Group shall consist of one representative of each Contracting Party and

two representatives of the European Community. One non-voting representative of each Participant may participate in its meetings.

Article 55

The Permanent High Level Group shall adopt its internal rules of procedure as a Procedural Act.

Article 56

The Presidency shall convene the Permanent High Level Group at a place to be determined by the Presidency. The meetings shall be prepared by the Secretariat.

Article 57

The Presidency shall chair the Permanent High Level Group and be assisted by one representative of the European Community and one representative of the incoming Presidency as Vice-Presidents. The Presidency and the Vice-Presidents shall prepare the draft Agenda.

Chapter III – The Regulatory Board

Article 58

The Regulatory Board shall:

- (a) advise the Ministerial Council or the Permanent High Level Group on the details of statutory, technical and regulatory rules;
- (b) issue Recommendations on cross-border disputes involving two or more Regulators, upon request of any of them;
- (c) take Measures, if so empowered by the Ministerial Council;
- (d) adopt Procedural Acts.

Article 59

The Regulatory Board shall be composed of one representative of the energy regulator of each Contracting Party, pursuant to the relevant parts of the *acquis communautaire* on energy. The European Community shall be represented by the European Commission, assisted by one regulator of each Participant, and one representative of the European Regulators Group for Electricity and Gas (ER-GEG). If a Contracting Party or a Participant has one regulator for gas and one regulator for electricity, the Contracting Party or the Participant shall determine which regulator shall attend a meeting of the Regulatory Board, taking account of its agenda.

Article 60

The Regulatory Board shall adopt its internal rules of procedure by Procedural Act.

Article 61

The Regulatory Board shall elect a President for a term determined by the Regulatory Board. The European Commission shall act as Vice-President. The President and the Vice-President shall prepare the draft Agenda.

Article 62

The Regulatory Board shall meet in Athens.

Chapter IV – The Fora

Article 63

Two Fora, composed of representatives of all interested stakeholders, including industry, regulators, industry representative groups and consumers, shall advise the Energy Community.

Article 64

The Fora shall be chaired by a representative of the European Community.

Article 65

The conclusions of the Fora shall be adopted by consensus. They shall be forwarded to the Permanent High Level Group.

Article 66

The Electricity Forum shall meet in Athens. The Gas Forum shall meet at a place to be determined by a Procedural Act of the Ministerial Council.

Chapter V – The Secretariat

Article 67

The Secretariat shall:

- (a) provide administrative support to the Ministerial Council, the Permanent High Level Group, the Regulatory Board and the Fora;
- (b) review the proper implementation by the Parties of their obligations under this Treaty, and submit yearly progress reports to the Ministerial Council;
- (c) review and assist in the coordination by the European Commission of the donors' activity in the territories of the Adhering Parties and the territory under the jurisdiction of the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo, and provide administrative support to the donors;
- (d) carry out other tasks conferred on it under this Treaty or by a Procedural Act of the Ministerial Council, excluding the power to take Measures; and
- (e) adopt Procedural Acts.

Article 68

The Secretariat shall comprise a Director and such staff as the Energy Community may require.

Article 69

The Director of the Secretariat shall be appointed by a Procedural Act of the Ministerial Council. The Ministerial Council shall lay down, by Procedural Act, rules for the recruitment, working conditions and geographic equilibrium of the Secretariat's staff. The Director shall select and appoint the staff.

Article 70

In the performance of their duties the Director and the staff shall not seek or receive instructions from any Party to this Treaty. They shall act impartially and promote the interests of the Energy Community.

Article 71

The Director of the Secretariat or a nominated alternate shall assist at the Ministerial Council, the

Permanent High Level Group, the Regulatory Board and the Fora.

Article 72

The seat of the Secretariat shall be in Vienna.

Chapter VI – Budget

Article 73

Each Party shall contribute to the budget of the Energy Community as set out in Annex IV. The level of contributions may be reviewed every five years, on request of any Party, by a Procedural Act of the Ministerial Council.

Article 74

The Ministerial Council shall adopt the budget of the Energy Community by Procedural Act every two years. The budget shall cover the operational expenses of the Energy Community necessary for the functioning of its institutions. The expenditure of each institution shall be set out in a different part of the budget. The Ministerial Council shall adopt a Procedural Act specifying the procedure for the implementation of the budget, and for presenting and auditing accounts and inspection.

Article 75

The Director of the Secretariat shall implement the budget in accordance with the Procedural Act adopted pursuant to Article 74, and shall report annually to the Ministerial Council on the execution of the budget. The Ministerial Council may decide by Procedural Act, if appropriate, to entrust independent auditors with verifying the proper execution of the budget.

Title VI – Decision Making Process

Chapter I – General Provisions

Article 76

Measures may take the form of a Decision or a Recommendation.

A Decision is legally binding in its entirety upon those to whom it is addressed.

A Recommendation has no binding force. Parties shall use their best endeavours to carry out Recommendations.

Article 77

Save as provided in Article 80, each Party shall have one vote.

Article 78

The Ministerial Council, the Permanent High Level Group or the Regulatory Board may act only if two third of the Parties are represented. Abstentions in a vote from Parties present shall not count as votes cast.

Chapter II – Measures under Title II

Article 79

The Ministerial Council, the Permanent High Level Group or the Regulatory Board shall take Measures under Title II on a proposal from the Europe-

an Commission. The European Commission may alter or withdraw its proposal at any time during the procedure leading to adoption of the Measures.

Article 80

Each Contracting Party shall have one vote.

Article 81

The Ministerial Council, the Permanent High Level Group or the Regulatory Board shall act by a majority of the votes cast.

Chapter III – Measures under Title III

Article 82

The Ministerial Council, the Permanent High Level Group or the Regulatory Board shall take Measures under Title III on a proposal from a Party or the Secretariat.

Article 83

The Ministerial Council, the Permanent High Level Group or the Regulatory Board shall act by a two third majority of the votes cast, including a positive vote of the European Community.

Chapter IV – Measures under Title IV

Article 84

The Ministerial Council, the Permanent High Level Group or the Regulatory Board shall take Measures under Title IV on a proposal from a Party.

Article 85

The Ministerial Council, the Permanent High Level Group or the Regulatory Board shall take Measures by unanimity.

Chapter V – Procedural Acts

Article 86

A Procedural Act shall regulate organizational, budgetary and transparency issues of the Energy Community, including the delegation of power from the Ministerial Council to the Permanent High Level Group, the Regulatory Board or the Secretariat, and shall have binding force on the institutions of the Energy Community, and, if the Procedural Act so provides, on the Parties.

Article 87

Save as provided in Article 88, Procedural Acts shall be adopted in compliance with the Decision Making Process set out in Chapter III of this Title.

Article 88

The Procedural Act appointing the Director of the Secretariat provided for in Article 69 shall be adopted by simple majority on a proposal from the European Commission. The Procedural Acts on budgetary matters provided for in Articles 73 and 74 shall be adopted by unanimity on a proposal from the European Commission. The Procedural Acts conferring powers on the Regulatory Board provided for in Article 47(c) shall be taken by unanimity on a proposal from a Party or the Secretariat.

Title VII – Implementation of decisions and dispute settlement

Article 89

The Parties shall implement Decisions addressed to them in their domestic legal system within the period specified in the Decision.

Article 90

1. Failure by a Party to comply with a Treaty obligation or to implement a Decision addressed to it within the required period may be brought to the attention of the Ministerial Council by a reasoned request of any Party, the Secretariat or the Regulatory Board. Private bodies may approach the Secretariat with complaints.

2. The Party concerned may make observations in response to the request or complaint.

Article 91

1. The Ministerial Council may determine the existence of a breach by a Party of its obligations. The Ministerial Council shall decide:

(a) by a simple majority, if the breach relates to Title II;

(b) by a two-third majority, if the breach relates to Title III;

(c) by unanimity, if the breach relates to Title IV.

2. The Ministerial Council may subsequently decide by simple majority to revoke any decisions adopted under this Article.

Article 92

1. At the request of a Party, the Secretariat or the Regulatory Board, the Ministerial Council, acting by unanimity, may determine the existence of a serious and persistent breach by a Party of its obligations under this Treaty and may suspend certain of the rights deriving from application of this Treaty to the Party concerned, including the suspension of voting rights and exclusion from meetings or mechanisms provided for in this Treaty.

2. The Ministerial Council may subsequently decide by simple majority to revoke any decisions taken under this Article.

Article 93

When adopting the decisions referred to in Articles 91 and 92, the Ministerial Council shall act without taking into account the vote of the representative of the Party concerned.

Title VIII – Interpretation

Article 94

The institutions shall interpret any term or other concept used in this Treaty that is derived from European Community law in conformity with the case law of the Court of Justice or the Court of First Instance of the European Communities. Where no interpretation from those Courts is available, the Ministerial Council shall give guidance in interpreting this Treaty. It may delegate that task to the Perma-

nent High Level Group. Such guidance shall not prejudice any interpretation of the *acquis communautaire* by the Court of Justice or the Court of First Instance at a later stage.

Title IX – Participants and Observers

Article 95

Upon a request to the Ministerial Council, any Member State of the European Community may be represented in the Ministerial Council, the Permanent High Level Group and the Regulatory Board under the conditions laid down in Articles 48, 54 and 59 as a Participant, and shall be permitted to participate in the discussions of the Ministerial Council, the Permanent High Level Group, the Regulatory Board and the Fora.

Article 96

1. Upon a reasoned request of a neighbouring third country, the Ministerial Council may, by unanimity, accept that country as an Observer. Upon a request presented to the Ministerial Council within six months of the date of entry into force of this Treaty, Moldova shall be accepted as an Observer.

2. Observers may attend the meetings of the Ministerial Council, the Permanent High Level Group, the Regulatory Board and the Fora, without participating in the discussions.

Title X – Duration

Article 97

This Treaty is concluded for a period of 10 years from the date of entry into force. The Ministerial Council, acting by unanimity, may decide to extend its duration. If no such decision is taken, the Treaty may continue to apply between those Parties who voted in favour of extension, provided that their number amounted to at least two thirds of the Parties to the Energy Community.

Article 98

Any party may withdraw from this Treaty by giving six months notice, addressed to the Secretariat.

Article 99

Upon accession to the European Community of an Adhering Party, that party shall become a Participant as provided for in Article 95.

Title XI – Revision and Accession

Article 100

The Ministerial Council may, by unanimity of its Members:

- (i) amend the provisions of Title I to VII;
- (ii) decide to implement other parts of the *acquis communautaire* related to Network Energy;
- (iii) extend this Treaty to other energy products and carriers or other essential network infrastructures;
- (iv) agree on the accession to the Energy Community of a new Party.

Title XII – Final and Transitional Provisions**Article 101**

Without prejudice to Articles 102 and 103, the rights and obligations arising from agreements concluded by a Contracting Party before the signature of this Treaty shall not be affected by the provisions of this Treaty. To the extent that such agreements are not compatible with this Treaty, the Contracting Party concerned shall take all appropriate measures to eliminate the incompatibilities established, no later than one year after the date of entry into force of this Treaty.

Article 102

All obligations under this Treaty are without prejudice to existing legal obligations of the Parties under the Treaty establishing the World Trade Organisation.

Article 103

Any obligations under an agreement between the European Community and its Member States on the one hand, and a Contracting Party on the other hand shall not be affected by this Treaty. Any commitment taken in the context of negotiations for accession to the European Union shall not be affected by this Treaty.

Article 104

Until the adoption of the Procedural Act referred to in Article 50, the 2003 Athens Memorandum of Understanding³ shall define the order for holding the Presidency.

Article 105

This Treaty shall be approved by the Parties in accordance with their internal procedures.

This Treaty shall enter into force on the first day of the month following the date on which the European Community and six Contracting Parties have notified the completion of the procedures necessary for this purpose.

Notification shall be sent to the Secretary-General of the Council of the European Union who shall be the depositary for this Treaty.

In witness thereof the duly authorised representatives have signed this Treaty.

ANNEX I**Timetable for the Implementation of the EC Directives n° 2003/54 and 2003/55, and the EC Regulation n° 1228/2003, of 26 June 2003**

1. Subject to paragraph 2 below and Article 24 of this Treaty, each Contracting Party shall implement within twelve months of the entry into force of this Treaty:

(i) the European Community Directive 2003/54/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 concerning common rules for the internal market in electricity;

(ii) the European Community Directive 2003/55/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 concerning common rules for the internal market in natural gas;

3 Memorandum of Understanding on the Regional Energy Market in South East Europe and its Integration into the European Community Internal Energy Market, signed in Athens on 8 December 2003.

(iii) the European Community Regulation 1228/2003/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 on conditions for access to the network for cross-border exchanges in electricity.

2. Each Contracting Party must ensure that the eligible customers within the meaning of the European Community Directives 2003/54/EC and 2003/55/EC are:

(i) from 1 January 2008, all non-household customers; and

(ii) from 1 January 2015, all customers.

ANNEX II**Timetable for the Implementation of the Acquis on Environment**

1. Each Contracting Party shall implement Council Directive 85/337/EEC of 27 June 1985 on the assessment of the effects of certain public and private projects on the environment, as amended by Council Directives 97/11/EC of 3 March 1997 and Directive 2003/35/EC of the European Parliament and of the Council of 26 May 2003, on the entry into force of this Treaty.

2. Each Contracting Party shall implement Council Directive 1999/32/EC of 26 April 1999 relating to a reduction in the sulphur content of certain liquid fuels and amending Directive 93/12/EEC by 31 December 2011.

3. Each Contracting Party shall implement Directive 2001/80/EC of the European Parliament and of the Council of 23 October 2001 on the limitation of emissions of certain pollutants into the air from large combustion plants by 31 December 2017.

4. Each Contracting Party shall implement Article 4(2) of Directive 79/409/EEC of the Council of 2 April 1979 on the conservation of wild birds on the entry into force of this treaty.

ANNEX III**Article 81 of the EC Treaty**

1. The following shall be prohibited as incompatible with the common market: all agreements between undertakings, decisions by associations of undertakings and concerted practices which may affect trade between Member States and which have as their object or effect the prevention, restriction or distortion of competition within the common market, and in particular those which:

(a) directly or indirectly fix purchase or selling prices or any other trading conditions;

(b) limit or control production, markets, technical development, or investment;

(c) share markets or sources of supply;

(d) apply dissimilar conditions to equivalent transactions with other trading parties, thereby placing them at a competitive disadvantage;

(e) make the conclusion of contracts subject to acceptance by the other parties of supplementary obligations which, by their nature or according to commercial usage, have no connection with the subject of such contracts.

2. Any agreements or decisions prohibited pursuant to this article shall be automatically void.

3. The provisions of paragraph 1 may, however, be declared inapplicable in the case of:

- any agreement or category of agreements between undertakings,
- any decision or category of decisions by associations of undertakings,
- any concerted practice or category of concerted practices,

which contributes to improving the production or distribution of goods or to promoting technical or economic progress, while allowing consumers a fair share of the resulting benefit, and which does not:

(a) impose on the undertakings concerned restrictions which are not indispensable to the attainment of these objectives;

(b) afford such undertakings the possibility of eliminating competition in respect of a substantial part of the products in question.

Article 82 of the EC Treaty

Any abuse by one or more undertakings of a dominant position within the common market or in a substantial part of it shall be prohibited as incompatible with the common market in so far as it may affect trade between Member States.

Such abuse may, in particular, consist in:

(a) directly or indirectly imposing unfair purchase or selling prices or other unfair trading conditions;

(b) limiting production, markets or technical development to the prejudice of consumers;

(c) applying dissimilar conditions to equivalent transactions with other trading parties, thereby placing them at a competitive disadvantage;

(d) making the conclusion of contracts subject to acceptance by the other parties of supplementary obligations which, by their nature or according to commercial usage, have no connection with the subject of such contracts.

Article 86(1) and (2) of the EC Treaty

1. In the case of public undertakings and undertakings to which Member States grant special or exclusive rights, Member States shall neither enact nor maintain in force any measure contrary to the rules contained in this Treaty, in particular to those rules provided for in Article 12 and Articles 81 to 89.

2. Undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest or having the character of a revenue-producing monopoly shall be subject to the rules contained in this Treaty, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Community.

Article 87 of the EC Treaty

1. Save as otherwise provided in this Treaty, any aid granted by a Member State or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain

undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Member States, be incompatible with the common market.

2. The following shall be compatible with the common market:

(a) aid having a social character, granted to individual consumers, provided that such aid is granted without discrimination related to the origin of the products concerned;

(b) aid to make good the damage caused by natural disasters or exceptional occurrences;

(c) aid granted to the economy of certain areas of the Federal Republic of Germany affected by the division of Germany, in so far as such aid is required in order to compensate for the economic disadvantages caused by that division.

3. The following may be considered to be compatible with the common market:

(a) aid to promote the economic development of areas where the standard of living is abnormally low or where there is serious underemployment;

(b) aid to promote the execution of an important project of common European interest or to remedy a serious disturbance in the economy of a Member State;

(c) aid to facilitate the development of certain economic activities or of certain economic areas, where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest;

(d) aid to promote culture and heritage conservation where such aid does not affect trading conditions and competition in the Community to an extent that is contrary to the common interest;

(e) such other categories of aid as may be specified by decision of the Council acting by a qualified majority on a proposal from the Commission.

ANNEX IV

Contribution to the Budget

Parties	Contribution in percentage
European Community	94,9 %
Republic of Albania	0,1 %
Republic of Bulgaria	1 %
Bosnia and Herzegovina	0,3 %
Republic of Croatia	0,5 %
former Yugoslav Republic of Macedonia	0,1 %
Republic of Montenegro	0,1 %
Romania	2,2 %
Republic of Serbia	0,7 %
United Nations Interim Administration Mission in Kosovo	0,1 %

УГОВОР О ОСНИВАЊУ ЕНЕРГЕТСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Стране:

Европска Заједница, с једне стране,
и

Следеће Уговорне Стране, с друге стране:

– Република Албанија, Република Бугарска, Босна и Херцеговина, Република Хрватска, Бивша Југословенска Република Македонија, Република Црна Гора, Румунија, Република Србија, (у даљем тексту: Придружене Стране),

и

– Привремена Мисија Уједињених нација на Косову, сагласно Резолуцији 1244 Савета безбедности Уједињених нација,

надограђујући Атински процес и Атинске Меморандуме о разумевању из 2002. и 2003. године,

Имајући у виду да су Република Бугарска, Румунија и Република Хрватска државе кандидати за приступање Европској унији и да је Бивша Југословенска Република Македонија такође поднела захтев за пријем у чланство,

Имајући у виду да је Европски савет у Копенхагену у децембру 2002. године потврдио европску перспективу Републике Албаније, Босне и Херцеговине и Србије и Црне Горе, као потенцијалним кандидатима за приступање Европској унији и истакао решеност да подржи њихове напоре у приближавању Европској унији,

Присећајући се да је Европски савет у Солуну јуна 2003. године, подржао „Солунску агенду за Западни Балкан: приближавање европској интеграцији”, која је усмерена ка даљем јачању привилегованих односа између Европске уније и Западног Балкана и у којој је Европска унија охрабрила земље региона да усвоје правно обавезујући споразум о енергетском тржишту Југоисточне Европе,

Присећајући се процеса Евро-Медитеранског Партнерства и Европске политике према суседима,

Присећајући се доприноса Пакта за стабилност Југоисточне Европе који као своју суштину има потребу за јачањем сарадње између држава и нација Југоисточне Европе и подстицање услова за мир, стабилност и економски развој,

Решени да међу Странама оснују интегрисано тржиште за природни гас и електричну енергију, засновано на заједничком интересу и солидарности,

Сматрајући да би ово интегрисано тржиште касније могло да обухвати и друге енергетске производе и носиоце, као што су течни природни гас, бензин, водоник или друге основне мрежне инфраструктуре,

Одлучни да створе стабилан регулаторни и тржишни оквир способан да привуче инвестиције у гасне мреже, производњу електричне енергије и преносне мреже, тако да све Стране имају приступ стабилном и непрекидном снабдевању гасом и електричном енергијом, које је од суштинске важности за економски развој и социјалну стабилност,

Одлучни да успоставе јединствен регулаторни простор за трговину гасом и електричном енер-

гијом који је потребан да се њиме усклади географска распрострањеност односних тржишта производа,

Увиђајући да су територије Републике Аустрије, Републике Грчке, Републике Мађарске, Републике Италије и Републике Словеније природно интегрисане или под директним утицајем функционисања тржишта гаса и електричне енергије Уговорних Страна,

Одлучни да подстичу висок ниво снабдевања гасом и електричном енергијом свих грађана, заснован на обавези јавних служби и да остваре економски и социјални напредак и висок ниво запослености, као и уравнотежени и одрживи развој стварањем подручја без унутрашњих граница за гас и електричну енергију,

Желећи да унапреде сигурност снабдевања јединственог регулаторног простора обезбеђивањем стабилног регулаторног оквира неопходног за регион, у коме се могу развити везе са каспијским, северноафричким и блискоисточним резервама гаса и експлоатисати домаће резерве природног гаса, угља и хидроенергетски потенцијал,

Посвећени побољшању стања животне средине у вези са гасом и електричном енергијом, са њима повезаном енергетском ефикасношћу и обновљивим изворима енергије,

Одлучни да развију конкуренцију ширих размера на тржишту гаса и електричне енергије и искористе економију обима,

Имајући у виду да је за испуњење ових циљева потребно успоставити интегрисану структуру регулације тржишта која би била широког домаћаја и подржана од стране снажних институција и кроз ефикасни надзор, уз одговарајуће учешће приватног сектора,

Имајући у виду да је ради смањења притиска на системе за гас и електричну енергију на нивоу држава, као и ради доприноса решавању локалних несташица гаса и електричне енергије, неопходно усвајање посебних правила која би олакшала трговину гасом и електричном енергијом; и да су таква правила неопходна ради стварања јединственог регулаторног простора за географску распрострањеност дотичних робних тржишта,

Одлучиле су да оснују Енергетску заједницу.

НАСЛОВ I – НАЧЕЛА

Члан 1.

1. Овим Уговором, Стране између себе оснивају Енергетску заједницу.

2. Државе чланице Европске заједнице могу постати Учесници Енергетске заједнице, у складу са чланом 95. овог Уговора.

Члан 2.

1. Задатак Енергетске заједнице је да уреди односе између Страна и да створи правни и економски оквир у погледу Мрежне Енергије, како је она дефинисана ставом 2. овог члана, да би се:

а) створио стабилан регулаторни и тржишни оквир способан да привуче инвестиције у гасне

мреже, производњу електричне енергије и преносне и дистрибутивне мреже, тако да све Стране имају приступ стабилном и непрекидном снабдевању енергијом, које је од суштинске важности за економски развој и друштвену стабилност,

б) створио јединствен регулаторни простор за трговину Мрежном Енергијом који је неопходан да би се њиме ускладила географска распрострањеност односних тржишта производа,

ц) увећала сигурност снабдевања јединственог регулаторног простора кроз обезбеђивање стабилне инвестиционе климе у којој би могле да се развију везе са каспијским, северноафричким и блискоисточним резервама гаса и да се експлоатишу домаће резерве природног гаса, угља и хидроенергетски потенцијал,

д) унапредило стање животне средине у погледу Мрежне Енергије и са њом повезаном енергетском ефикасношћу, подстицало коришћење обновљивих извора енергије и утврдили услови за трговину енергијом на јединственом регулаторном простору,

е) развила конкуренција широк географских размера на тржишту Мрежне Енергије и искористила економија обима.

2. „Мрежна Енергија” обухвата секторе електричне енергије и гаса који су обухваћени применом Директива Европске заједнице 2003/54/ЕС и 2003/55/ЕС¹.

Члан 3.

За потребе члана 2. овог Уговора, активности Енергетске заједнице обухватају:

а) имплементацију релевантног *acquis communautaire* о енергетици, заштити животне средине, конкуренцији и обновљивим изворима од стране Уговорних Страна, како је то прописано у Наслову II овог Уговора, прилагођеног како институционалном оквиру Енергетске заједнице, тако и специфичној ситуацији сваке Уговорне Стране (у даљем тексту: „Проширење *acquis communautaire*”), надаље описане у Наслову II овог Уговора,

б) успостављање посебног регулаторног оквира који ће омогућити ефикасно функционисање тржишта Мрежне Енергије широм територија Уговорних Страна и делом територије Европске заједнице, укључујући и стварање јединственог механизма прекограничног преноса и/или транспорта Мрежне Енергије и надгледање једностраних мера заштите (у даљем тексту: „Механизам за функционисање тржишта Мрежне Енергије”), као што је даље описано у Наслову III овог Уговора.

¹ Директива бр. 2003/54/ЕС Европског Парламента и Савета од 26. јуна 2003. године која се односи на заједничка правила унутрашњег тржишта електричне енергије, Службени гласник Европске Уније бр. L176 од 15. јула 2003. године, стране 37-56; Директива бр. 2003/55/ЕС Европског Парламента и Савета од 26. јуна 2003. године која се односи на заједничка правила унутрашњег тржишта природног гаса, Службени гласник Европске Уније бр. L176 од 15. јула 2003. године, стране 57-78.

ц) стварање тржишта Мрежне Енергије без унутрашњих граница за све Стране, укључујући координацију узајамне испомоћи у случају озбиљних поремећаја у енергетским мрежама или спољних поремећаја, а које може обухватити и остварење заједничке спољне трговинске политике у енергетици (у даљем тексту: „Стварање јединственог тржишта енергије”), као што је даље описано у Наслову IV овог Уговора.

Члан 4.

Комисија Европских Заједница (у даљем тексту: „Европска Комисија”) је координатор трију активности описаних у члану 3. овог Уговора.

Члан 5.

Енергетска заједница ће следити *acquis communautaire* описан у Наслову II овог Уговора, прилагођен и институционалном оквиру овог Уговора и специфичној ситуацији сваке Уговорне Стране, ради обезбеђивања високог нивоа сигурности улагања и оптималних инвестиција.

Члан 6.

Стране ће предузети све одговарајуће мере, било опште било појединачне, којима ће се обезбедити испуњење обавеза које произилазе из овог Уговора. Стране ће омогућити испуњење задатака Енергетске заједнице. Стране ће се уздржавати од било каквих мера које би могле да угрозе остварење циљева овог Уговора.

Члан 7.

Забрањује се сваки вид дискриминације у погледу онога што је обухваћено опсегом примене овог Уговора.

Члан 8.

Ништа у овом Уговору не утиче на право било које Стране да утврди услове за коришћење својих енергетских ресурса, на њен избор различитих енергетских извора и на њену општу структуру снабдевања енергијом.

НАСЛОВ II – ПРОШИРЕЊЕ ACQUIS COMMUNAUTAIRE

ГЛАВА I – ГЕОГРАФСКИ ОБУХВАТ

Члан 9.

Одредбе у оквиру овог Наслова, као и Мере које се усвајају на основу овог Наслова, примењују се на територијама Придружених Страна и на територији под јурисдикцијом Привремене Мисије Уједињених нација на Косову.

ГЛАВА II – ACQUIS О ЕНЕРГЕТИЦИ

Члан 10.

Свака Уговорна Страна ће имплементирати *acquis communautaire* о енергетици у складу са роковима за имплементацију таквих мера прописаних у Анексу I овог Уговора.

Члан 11.

„*Acquis communautaire* о енергетици”, за потребе овог Уговора, подразумева: (i) Директиву

бр. 2003/54/ЕС Европског Парламента и Савета од 26. јуна 2003. године која се односи на заједничка правила за унутрашње тржиште електричне енергије, (ii) Директиву бр. 2003/55/ЕС Европског Парламента и Савета од 26. јуна 2003. године која се односи на заједничка правила за унутрашње тржиште природног гаса и (iii) Уредбу бр. 1228/2003/ЕС Европског Парламента и Савета од 26. јуна 2003. године о условима за приступ мрежи ради прекограничне размене електричне енергије².

ГЛАВА III – ACQUIS О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Члан 12.

Свака Уговорна Страна ће имплементирати ацџуис поммунатауре о заштити животне средине у роковима за имплементацију таквих мера прописаних у Анексу II овог Уговора.

Члан 13.

Стране препознају важност Кјото Протокола. Свака Уговорна Страна ће настојати да му приступи.

Члан 14.

Стране препознају важност правила прописаних Директивом Савета 96/61/ЕС од 24. септембра 1996. године која се односи на свеобухватно спречавање и контролу загађења. Свака Уговорна Страна ће настојати да примени ову Директиву.

Члан 15.

Након ступања на снагу овог Уговора, изградња и рад нових производних постројења морају бити у складу са ацџуис поммунатауре о заштити животне средине.

Члан 16.

„Acquis communautaire о заштити животне средине”, за потребе овог Уговора, обухвата: (i) Директиву Савета 85/337/ЕЕС од 27. јуна 1985. године о процени утицаја одређених јавних и приватних пројеката на животну средину, са изменама и допунама из Директиве Савета 97/11/ЕС од 3. марта 1997. године и Директиве 2003/35/ЕС Европског Парламента и Савета од 26. маја 2003. године, (ii) Директиву Савета 1999/32/ЕС од 26. априла 1999. године која се односи на смањење садржаја сумпора у појединим течним горивима и која мења и допуњује Директиву 93/12/ЕЕС, (iii) Директиву 2001/80/ЕС Европског Парламента и Савета од 23. октобра 2001. године о ограничењу емисија одређених загађивача у ваздух из великих ложишта, и (iv) члан 4 (2) Директиве Савета 79/409/ЕЕЦ од 2. априла 1979. године о очувању дивљих птица.

Члан 17.

Одредбе ове Главе, као и Мере које се усвајају на основу ове Главе, примењиве су само на Мрежну Енергију.

ГЛАВА IV – ACQUIS О КОНКУРЕНЦИЈИ

Члан 18.

1. Као неспојиво са исправном применом овог Уговора, у мери у којој могу утицати на трговину Мрежном Енергијом између Уговорних Страна, сматраће се:

а) сви споразуми између предузећа, одлуке удружења предузећа и договорне праксе, које као свој циљ или последицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције,

б) злоупотреба доминантне позиције једног или више предузећа на тржишту између Уговорних Страна, у целини или на његовом знатном делу,

ц) било каква јавна помоћ која нарушава или прети да наруши конкуренцију фаворизујући одређена предузећа или одређене енергетске ресурсе.

2. Било који поступак супротан овом члану биће процењиван на основу критеријума који произилазе из примене правила утврђених члановима 81, 82. и 87. Уговора о оснивању Европске заједнице (приложени у Анексу III овог Уговора).

Члан 19.

У погледу јавних предузећа и предузећа којима су додељена посебна или искључива права, свака Уговорна Страна ће обезбедити да се у року од 6 месеци од дана ступања овог Уговора на снагу испоштују начела Уговора о оснивању Европске заједнице, а нарочито члана 86 (1) и (2) истог (приложени у Анексу III овог Уговора).

ГЛАВА V – ACQUIS О ОБНОВЉИВИМ ИЗВОРИМА ЕНЕРГИЈЕ

Члан 20.

Свака Уговорна Страна је дужна да у року од годину дана од дана ступања на снагу овог Уговора поднесе Европској Комисији план за имплементацију Директиве 2001/77/ЕС Европског Парламента и Савета од 27. септембра 2001. године за промоцију електричне енергије произведене из обновљивих извора енергије на унутрашњем тржишту електричне енергије и Директиве 2003/30/ЕС Европског Парламента и Савета од 8. маја 2003. године за промоцију употребе биогорива или другог горива произведеног из обновљивих извора за транспорт. Европска Комисија ће план сваке Уговорне Стране доставити Министарском савету на усвајање.

ГЛАВА VI – УСАГЛАШЕНОСТ СА ОПШТЕ ПРИМЕЊИВИМ СТАНДАРДИМА ЕВРОПСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Члан 21.

У року од једне године од дана ступања на снагу овог Уговора, Секретаријат саставља листу Опште примењивих стандарда Европске заједнице коју ће поднети Министарском савету на усвајање.

Члан 22.

Уговорне Стране су дужне, да у року од једне године од дана усвајања наведене листе, усвоје

² Службени гласник Европске Уније бр. L 176 од 15. јула 2003. године, стране 1–10.

развојне планове за усклађивање својих сектора Мрежне Енергије са таквим Опште примењивим стандардима Европске заједнице.

Члан 23.

„Опште примењиви стандарди Европске заједнице” односе се на било који стандард техничког система примењен у Европској заједници који је неопходан за сигуран и ефикасан рад мрежних система укључујући аспекте преноса, прекограничних прикључака, модулације и општих техничко-сигурносних стандарда, издат, где је то примењиво, од стране Европског комитета за стандардизацију (CEN), Европског комитета за стандардизацију у електротехници (CENELEC) или сличног нормативног тела, или издат од стране Уније за координацију преноса електричне енергије (UCTE) и Европске асоцијације за унапређење размене енергије (Easengas) у погледу одређивања заједничких правила и пословне праксе.

ГЛАВА VII – ПРИЛАГОЂАВАЊЕ И РАЗВОЈ ASQUIS-a

Члан 24.

За имплементацију овог Наслова, Енергетска заједница је дужна да усвоји Мере којима ће прилагодити *acquis communautaire* описан у овом Наслову, узимајући у обзир како институционални оквир овог Уговора, тако и специфичну ситуацију сваке од Уговорних Страна.

Члан 25.

Енергетска заједница може предузети Мере ради имплементације амандмана на *acquis communautaire* описан у овом Наслову, у складу са развојем законодавства Европске заједнице.

НАСЛОВ III – МЕХАНИЗАМ ЗА ФУНКЦИОНИСАЊЕ ТРЖИШТА МРЕЖНЕ ЕНЕРГИЈЕ

ГЛАВА I – ГЕОГРАФСКИ ОБУХВАТ

Члан 26.

Одредбе овог Наслова, као и Мере које се предузимају на основу овог Наслова, примењују се на територијама Придружених Страна, територији под јурисдикцијом Привремене Мисије Уједињених нација на Косову и на територији Европске заједнице на начин описан у члану 27. овог Уговора.

Члан 27.

У погледу Европске заједнице, одредбе овог Наслова, као и Мере које се предузимају на основу овог Наслова, примењују се на територијама Републике Аустрије, Републике Грчке, Републике Мађарске, Републике Италије и Републике Словеније. По приступању неке од Придружених Страна Европској унији, одредбе овог Наслова, као и Мере које се предузимају на основу овог Наслова, ће се без икаквих даљих формалности примењивати и на територији те нове државе чланице.

ГЛАВА II – МЕХАНИЗАМ ЗА ПРЕНОС МРЕЖНЕ ЕНЕРГИЈЕ НА ВЕЛИКЕ УДАЉЕНОСТИ

Члан 28.

Енергетска заједница ће предузети додатне Мере којима се успоставља јединствени механизам за прекогранични пренос и/или транспорт Мрежне Енергије.

ГЛАВА III – СИГУРНОСТ СНАБДЕВАЊА

Члан 29.

Стране су дужне да, у року од једне године од дана ступања на снагу овог Уговора, усвоје извештаје о сигурности снабдевања којима нарочито описују диверсификацију снабдевања, технолошку безбедност и географско порекло увезених горива. Ове изјаве имају се доставити Секретаријату и биће доступне свим Странама овог Уговора. Наведени извештаји се ажурирају сваке друге године. Секретаријат даје смернице и пружа помоћ у погледу наведених извештаја.

Члан 30.

Члан 29. овог Уговора не намеће потребу измене енергетске политике или праксе куповине.

ГЛАВА IV – СНАБДЕВЕНОСТ ГРАЂАНА ЕНЕРГИЈОМ

Члан 31.

Енергетска заједница ће подстицати висок ниво снабдевености свих грађана Мрежном Енергијом у оквирима обавеза вршења делатности од општег интереса садржане у релевантном *acquis communautaire* о енергетици.

Члан 32.

У ту сврху, Енергетска заједница може предузети Мере како би:

- а) омогућила свеопшту снабдевеност грађана електричном енергијом;
- б) подстакла ефикасну политику управљања потражњом;
- ц) обезбедила праведну конкуренцију.

Члан 33.

Енергетска заједница такође може предлагати и Препоруке како би подржала ефикасне реформе сектора Мрежне Енергије Страна, укључујући, између осталог, повећање степена наплате енергије од свих купаца и подстицање приступачности цена Мрежне Енергије за све кориснике.

ГЛАВА V – ХАРМОНИЗАЦИЈА

Члан 34.

Енергетска заједница може предузети Мере које се односе на компатибилност модела за функционисање тржишта Мрежне Енергије, као и за узajамно признавање лиценци и Мере које подстичу слободно оснивање предузећа чија је делатност везана за Мрежну Енергију.

ГЛАВА VI – ОБНОВЉИВИ ИЗВОРИ ЕНЕРГИЈЕ И ЕНЕРГЕТСКА ЕФИКАСНОСТ

Члан 35.

Енергетска заједница може усвојити Мере ради подстицања развоја у областима обновљивих извора енергије и енергетске ефикасности, узимајући у обзир њихове предности у погледу сигурности снабдевања, заштите животне средине, друштвене кохезије и регионалног развоја.

ГЛАВА VII – МЕРЕ ЗАШТИТЕ

Члан 36.

У случају изненадне кризе на тржишту Мрежне Енергије на територији неке од Придружених Страна, на територији под јурисдикцијом Привремене Мисије Уједињених нација на Косову или на територији Европске заједнице описане у члану 27. овог Уговора, када су угрожене физичка сигурност или безбедност људи, апарата или инсталација Мрежне Енергије или је угрожен интегритет система на датој територији, погођена Страна може привремено предузети неопходне мере заштите.

Члан 37.

Наведене мере заштите морају бити такве да у најмањој могућој мери ремете рад тржишта Мрежне Енергије Страна, и не смеју бити ширег обима од оног који је неопходан да би се уклониле потешкоће које су настале. Оне не смеју реметити конкуренцију нити негативно утицати на трговину на начин који није у складу са заједничким интересом.

Члан 38.

Погођена Страна је дужна да без одлагања овим мерама заштите обавести Секретаријат, који ће о томе одмах обавестити остале Стране.

Члан 39.

Енергетска заједница може одлучити да мере заштите које је предузела погођена Страна нису у складу са одредбама ове Главе и захтевати од те Стране да предузете мере укине или измени.

НАСЛОВ IV – СТВАРАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНОГ ТРЖИШТА ЕНЕРГИЈЕ

ГЛАВА I – ГЕОГРАФСКИ ОБУХВАТ

Члан 40.

Одредбе овог Наслова, као и Мере које се усвајају на основу овог Наслова, примењују се на територијама на које се односи Уговор којим је основана Европска заједница под условима прописаним тим Уговором, на територијама Придружених Страна и на територији под јурисдикцијом Привремене Мисије Уједињених нација на Косову.

ГЛАВА II – УНУТРАШЊЕ ТРЖИШТЕ ЕНЕРГИЈЕ

Члан 41.

1. Царинске дажбине и квантитативна ограничења увоза и извоза Мрежне Енергије и све мере које имају исто дејство, забрањене су међу

Странама. Ова забрана обухвата и царинске дажбине фискалне природе.

2. Став 1. овог члана не спречава квантитативна ограничења или мере које имају исто дејство, а која су оправдана на основу државне политике или јавне безбедности; заштите здравља и живота људи, животиња или биљака; или заштите индустријске и трговачке својине. Међутим, таква ограничења или мере не смеју представљати средства произвољне дискриминације или прикривени облик ограничавања трговине између Страна.

Члан 42.

1. Енергетска заједница може предузети Мере са циљем стварања јединственог тржишта без унутрашњих граница за Мрежну Енергију.

2. Став 1. овог члана се не примењује на фискалне мере, на мере које се односе на слободно кретање људи, нити на мере које се односе на права и интересе запослених лица.

ГЛАВА III – СПОЉНА ПОЛИТИКА ТРГОВИНЕ ЕНЕРГИЈОМ

Члан 43.

Енергетска заједница може предузети Мере неопходне за регулисање увоза и извоза Мрежне Енергије у и из трећих земаља, са циљем обезбеђивања једнаког приступа на и са тржишта трећих земаља у погледу основних еколошких стандарда или ради обезбеђивања сигурног функционисања унутрашњег тржишта енергије.

ГЛАВА IV – МЕЂУСОБНА ИСПОМОЋ У СЛУЧАЈУ ПОРЕМЕЋАЈА

Члан 44.

У случају кад поремећај у снабдевању Мрежном Енергијом погађа једну Страну, а обухвата и неку другу Страну или трећу земљу, Стране су дужне да изнађу брзо решење у складу са одредбама ове Главе.

Члан 45.

Министарски савет ће се састати на захтев Стране која је директно погођена поремећајем. Министарски савет може усвојити неопходне Мере као одговор на настали поремећај.

Члан 46.

У року од годину дана од дана ступања на снагу овог Уговора, Министарски савет ће усвојити Процедурални Акт за спровођење обавезе међусобне испомоћи прописане овом Главом, који може обухватати и преношење овлашћења за предузимање привремених Мера на Сталну групу на високом нивоу.

НАСЛОВ V – ИНСТИТУЦИЈЕ ЕНЕРГЕТСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

ГЛАВА I – МИНИСТАРСКИ САВЕТ

Члан 47.

Министарски савет ће осигурати остварење циљева утврђених овим Уговором. Министарски савет:

- а) пружа опште политичке смернице;
- б) предузима Мере;

ц) усваја Процедуралне акте којима између осталог може, под прецизно утврђеним условима, поверити Сталној групи на високом нивоу, Регулаторном одбору или Секретаријату одређене задатке, овлашћења или обавезе у погледу спровођења политике Енергетске заједнице.

Члан 48.

Министарски савет се састоји од по једног представника сваке Уговорне Стране и два представника Европске заједнице. По један представник сваког Учесника, без права гласа, може присуствовати састанцима Министарског савета.

Члан 49.

Министарски савет ће усвојити свој интерни пословник о раду усвајањем Процедуралног Акта.

Члан 50.

Свака од Уговорних Страна ће вршити функцију Председавајућег у трајању од шест месеци, а по редоследу који ће бити утврђен Процедуралним Актом Министарског савета. Председавајући сазива Министарски савет на месту које Председавајући одреди. Министарски савет се састаје најмање једном у шест месеци. Састанке припрема Секретаријат.

Члан 51.

Председавајући председава Министарским саветом, а помажу му један представник Европске заједнице и један представник следећег Председавајућег, у својству Потпредседника. Председавајући и Потпредседници припремају нацрт Дневног реда.

Члан 52.

Министарски савет подноси годишњи извештај о активностима Енергетске заједнице Европском Парламенту и парламентима Придружених Страна и Учесника.

ГЛАВА II – СТАЛНА ГРУПА НА ВИСОКОМ НИВОУ

Члан 53.

Стална група на високом нивоу:

- припрема рад Министарског савета;
- даје сагласност на захтеве за пружање техничке подршке од стране међународних донаторских организација, међународних финансијских институција и билатералних донатора;
- извештава Министарски савет о учињеном напретку ка постизању циљева овог Уговора;
- предузима Мере уколико јој је то поверено од стране Министарског савета;
- усваја Процедуралне акте, који не укључују поверавање задатака, овлашћења и обавеза другим институцијама Енергетске заједнице;
- расправља о развоју *acquis communautaire* описаног у Наслову II овог Уговора, на основу извештаја који ће Европска Комисија редовно подносити.

Члан 54.

Стална група на високом нивоу се састоји од по једног представника сваке Уговорне Стране и два представника Европске заједнице. По један представник сваког Учесника, без права гласа, може присуствовати састанцима Сталне групе на високом нивоу.

Члан 55.

Стална група на високом нивоу ће усвојити свој интерни пословник о раду у облику Процедуралног Акта.

Члан 56.

Председавајући сазива Сталну групу на високом нивоу у месту које сам одреди. Састанке припрема Секретаријат.

Члан 57.

Председавајући председава Сталном групом на високом нивоу, а помаже му један представник Европске заједнице и један представник следећег Председавајућег, у својству Потпредседника. Председавајући и Потпредседници припремају нацрт Дневног реда.

ГЛАВА III – РЕГУЛАТОРНИ ОДБОР

Члан 58.

Регулаторни одбор:

- саветује Министарски савет или Сталну групу на високом нивоу у вези са детаљима статутарних, техничких и регулаторних правила;
- издаје Препоруке у погледу прекограничних спорова у које је укључено два или више Регулатора, на захтев било којег од њих;
- предузима Мере, уколико му је то поверено од стране Министарског савета;
- усваја Процедуралне акте.

Члан 59.

Регулаторни одбор сачињавају по један представник регулатора за енергетику сваке од Уговорних Страна, у складу са релевантним деловима *acquis communautaire* о енергетици. Европску заједницу представља Европска Комисија, потпомогнута од по једног регулатора сваког Учесника и једног представника Европске групе регулатора за електричну енергију и гас (ER-GEG). Уколико Уговорна Страна или Учесник има једног регулатора за гас, а другог за електричну енергију, таква Уговорна Страна или Учесник, имајући у виду дневни ред, одређује који ће регулатор присуствовати састанку Регулаторног одбора.

Члан 60.

Регулаторни одбор ће усвојити свој интерни пословник о раду усвајањем Процедуралног Акта.

Члан 61.

Регулаторни одбор бира Председника на период који одреди Регулаторни одбор. Европска Комисија има својство Потпредседника. Председник и Потпредседник припремају предлог Дневног реда.

Члан 62.

Регулаторни одбор се састаје у Атини.

ГЛАВА IV – ФОРУМИ

Члан 63.

Два Форума, сачињена од представника свих заинтересованих страна, укључујући индустрију, регулаторе, репрезентативне групе из индустрије и потрошаче, даваће савете Енергетској заједници.

Члан 64.

Представник Европске заједнице председава Форумима.

Члан 65.

Закључци Форума се усвајају консензусом. Закључци се прослеђују Сталној групи на високом нивоу.

Члан 66.

Форум за електричну енергију се састаје у Атини, а Форум за гас се састаје на месту одређеном Процедуралним Актом Министарског савета.

ГЛАВА V – СЕКРЕТАРИЈАТ

Члан 67.

Секретаријат:

а) пружа административну подршку Министарском савету, Сталној групи на високом нивоу, Регулаторном одбору и Форумима;

б) надгледа правилно извршавање обавеза Страна које су утврђене овим Уговором и подноси годишње извештаје о напретку Министарском савету;

ц) надгледа и помаже активности донатора које координира Европска Комисија на територијама Придружених Страна и територији под јурисдикцијом Привремене Мисије Уједињених нација на Косову и пружа административну подршку донаторима;

д) обавља друге задатке који су му поверени овим Уговором или Процедуралним Актом Министарског савета, изузимајући овлашћење да предузима Мере; и

е) усваја Процедуралне акте.

Члан 68.

Секретаријат сачињавају Директор и особље које је потребно Енергетској заједници.

Члан 69.

Директор Секретаријата поставља се Процедуралним Актом Министарског савета. Министарски савет Процедуралним Актом утврђује правила у погледу запошљавања, радних услова и географске заступљености особља запосленог у Секретаријату. Директор врши одабир и поставља особље.

Члан 70.

Током обављања својих дужности Директор и запослени неће тражити нити примати инструк-

ције од било које Стране из овог Уговора. Дужни су да поступају непристрасно и промовишу интересе Енергетске заједнице.

Члан 71.

Директор Секретаријата или именована замена помаже Министарском савету, Сталној групи на високом нивоу, Регулаторном одбору и Форумима.

Члан 72.

Седиште Секретаријата налази се у Бечу.

ГЛАВА VI – БУЏЕТ

Члан 73.

Свака Страна доприноси буџету Енергетске заједнице на начин утврђен Анексом IV овог Уговора. Висине доприноса се могу преиспитати на сваких пет година Процедуралним Актом Министарског савета, на захтев било које Стране.

Члан 74.

Министарски савет усваја буџет Енергетске заједнице Процедуралним Актом сваке друге године. Буџет ће покривати оперативне трошкове Енергетске заједнице неопходне за функционисање њених институција. Издаци сваке институције утврђују се у засебном делу буџета. Министарски савет усваја Процедурални Акт којим се посебно утврђује поступак за спровођење буџета и за презентовање и ревизију рачуна и инспекцију.

Члан 75.

Директор Секретаријата спроводиће буџет сагласно Процедуралном Акту усвојеном у складу са чланом 74. овог Уговора и да на годишњем нивоу извештава Министарски савет о реализацији буџета. Министарски савет може одлучити Процедуралним Актом, уколико је то примерено, да независним ревизорима повери верификацију правилне реализације буџета.

НАСЛОВ VI – ПОСТУПАК ДОНОШЕЊА
ОДЛУКА

ГЛАВА I – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 76.

Мере могу имати форму Одлуке или Препоруке. Одлука је правно обавезујућа у целости за оне на које се односи.

Препорука нема обавезујуће дејство. Стране ће настојати да у најбољој намери извршавају Препоруке.

Члан 77.

Свака Страна има један глас, изузев у случају прописаном чланом 80. овог Уговора.

Члан 78.

Министарски савет, Стална група на високом нивоу или Регулаторни одбор могу деловати само уколико су присутни представници две трећине Страна. Уздржавање од гласања Страна које су присутне неће се сматрати гласањем.

ГЛАВА II – МЕРЕ НА ОСНОВУ НАСЛОВА II

Члан 79.

Министарски савет, Стална група на високом нивоу или Регулаторни одбор предузимају Мере на основу Наслова II овог Уговора, на предлог Европске Комисије. Европска Комисија може изменити или повући свој предлог у сваком тренутку у току поступка који води ка усвајању Мера.

Члан 80.

Свака Уговорна Страна има један глас.

Члан 81.

Министарски савет, Стална група на високом нивоу и Регулаторни одбор доносе одлуке већином датих гласова.

ГЛАВА III – МЕРЕ НА ОСНОВУ НАСЛОВА III

Члан 82.

Министарски савет, Стална група на високом нивоу и Регулаторни одбор предузимају Мере на основу Наслова III овог Уговора, на предлог било које Стране или Секретаријата.

Члан 83.

Министарски савет, Стална група на високом нивоу и Регулаторни одбор делују на основу двотрећинске већине датих гласова, укључујући позитиван глас Европске заједнице.

ГЛАВА IV – МЕРЕ НА ОСНОВУ НАСЛОВА IV

Члан 84.

Министарски савет, Стална група на високом нивоу и Регулаторни одбор предузимају Мере на основу Наслова IV овог Уговора, на предлог било које Стране.

Члан 85.

Министарски савет, Стална група на високом нивоу и Регулаторни одбор предузимају Мере једногласно.

ГЛАВА V – ПРОЦЕДУРАЛНИ АКТИ

Члан 86.

Процедуралним Актом се уређују организациона, буџетска и питања транспарентности Енергетске заједнице, укључујући и поверавање овлашћења од стране Министарског савета Сталној групи на високом нивоу, Регулаторном одбору или Секретаријату и има обавезујући карактер за институције Енергетске заједнице, као и за Стране, уколико је то предвиђено самим Процедуралним Актом.

Члан 87.

Процедурални акти усвајају се у складу са Поступком доношења одлука утврђеним Главом III овог Наслова, изузев у случајевима прописаним чланом 88. овог Уговора.

Члан 88.

Процедурални Акт из члана 69. овог Уговора којим се поставља Директор Секретаријата усваја се простом већином на предлог Европске Комисије. Процедурални акти из члана 73. и 74. овог Уговора којима се уређују буџетска питања, усвајају се једногласно на предлог Европске Комисије. Процедурални акти којима се поверавају овлашћења Регулаторном одбору у складу са чланом 47 (ц) усвајају се једногласно на предлог било које Стране или Секретаријата.

НАСЛОВ VII – ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА
ОДЛУКА И РЕШАВАЊЕ СПОРА

Члан 89.

Стране ће применити Одлуке које се на њих односе у својим домаћим правним системима у року утврђеном Одлуком.

Члан 90.

1. Путем образложеног захтева било које Стране, Секретаријата или Регулаторног одбора, Министарски савет се обавештава о томе да Страна не поступа у складу са обавезом утврђеном овим Уговором или није имплементирала Одлуку која се на њу односи у утврђеном року. Приватна лица се могу обраћати Секретаријату путем притужби.

2. Страна о којој је реч може дати своје приредбе као одговор на захтев или притужбу.

Члан 91.

1. Министарски савет може утврдити да је Страна извршила повреду својих обавеза. Министарски савет одлучује:

а) простом већином, уколико се повреда односи на Наслов II овог Уговора;

б) двотрећинском већином, уколико се повреда односи на Наслов III овог Уговора;

ц) једногласно, уколико се повреда односи на Наслов IV овог Уговора;

2. Министарски савет може накнадно, простом већином, одлучити да укине било коју одлуку усвојену на основу овог члана.

Члан 92.

1. На предлог Стране, Секретаријата или Регулаторног одбора, Министарски савет може једногласно утврдити да Страна озбиљно и трајно повређује своје обавезе предвиђене овим Уговором и тој Страни може суспендовати одређена права која проистичу из примене овог Уговора, укључујући суспензију гласачких права, искључивање са састанака или из механизма предвиђених овим Уговором.

2. Министарски савет може накнадно, простом већином, одлучити да укине било коју одлуку усвојену на основу овог члана.

Члан 93.

Приликом доношења одлука прописаних чл. 91. и 92. овог Уговора, Министарски савет неће узети у обзир глас представника Стране на коју се одлука односи.

НАСЛОВ VIII – ТУМАЧЕЊЕ**Члан 94.**

Институције ће тумачити сваки израз или други појам употребљен у овом Уговору, а који је изведен из права Европске заједнице, у складу са прецедентним правом Суда правде или Првостепеног суда Европских Заједница. Када тумачења наведених судова нису расположива, Министарски савет ће пружити смернице у тумачењу овог Уговора. Он може делегирати овај задатак Сталној групи на високом нивоу. Такве смернице неће прејудуцирати било какво накнадно тумачење *acquis communautaire* од стране Суда правде или Првостепеног суда.

НАСЛОВ IX – УЧЕСНИЦИ И ПОСМАТРАЧИ**Члан 95.**

По подношењу захтева Министарском савету, било која држава чланица Европске заједнице може бити заступљена у Министарском савету, Сталној групи на високом нивоу и у Регулаторном одбору у својству Учесника, под условима прописаним чл. 48, 54, и 59. овог Уговора, и биће јој допуштено да учествује у дискусијама Министарског савета, Сталне групе на високом нивоу, Регулаторног одбора и Форума.

Члан 96.

1. На образложен захтев суседне треће државе, Министарски савет може једногласно прихватити ту државу као Посматрача. По захтеву поднетом Министарском савету, а у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог Уговора, Молдавија ће бити примљена као Посматрач.

2. Посматрачи могу присуствовати састанцима Министарског савета, Сталне групе на високом нивоу, Регулаторног одбора и Форума без права учешћа у дискусијама.

НАСЛОВ X – РОК ВАЖЕЊА**Члан 97.**

Овај Уговор се закључује на период од 10 година од дана његовог ступања на снагу. Министарски савет може једногласном одлуком продужити његово важење. Уколико таква одлука не буде донета, Уговор може наставити да важи између оних Страна које су гласале за његово продужење, под условом да оне чине најмање две трећине Страна Енергетске заједнице.

Члан 98.

Свака Страна се може повући из Уговора по истеку шест месеци од дана подношења обавештења о томе Секретаријату.

Члан 99.

Након приступања било које Придружене Стране Европској заједници, та страна ће постати Учесник у складу са одредбама члана 95. овог Уговора.

НАСЛОВ XI – ИЗМЕНЕ И ПРИСТУПАЊЕ**Члан 100.**

Министарски савет, једногласном одлуком својих Чланова, може:

(i) изменити одредбе Наслова I до VII овог Уговора;

(ii) одлучити о имплементацији других делова *acquis communautaire* који се односе на Мрежну Енергију;

(iii) проширити опсег овог Уговора на друге енергетске производе и енергенте или другу битну мрежну инфраструктуру;

(iv) сагласити се са приступањем нове Стране Енергетској заједници.

НАСЛОВ XII – ЗАВРШНЕ И ПРЕЛАЗНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 101.**

Без прејудуцирања чл. 102. и 103. на права и обавезе које проистичу из споразума које је Уговорна Страна закључила пре потписивања овог Уговора, неће утицати одредбе овог Уговора. У мери у којој такви споразуми нису у складу са овим Уговором, дотична Уговорна Страна ће предузети све одговарајуће мере да уклони успостављени несклад, у року од годину дана од дана ступања овог Уговора на снагу.

Члан 102.

Све обавезе које проистичу из овог Уговора су без утицаја на постојеће правне обавезе Страна преузете Уговором о оснивању Светске трговинске организације.

Члан 103.

Овај Уговор неће утицати на било коју обавезу преузету на основу споразума Европске заједнице и њене Државе чланице, с једне стране, и Уговорне Стране, с друге стране. Овај Уговор неће утицати на било коју обавезу преузету у контексту преговора о придруживању Европској унији.

Члан 104.

До усвајања Процедуралног Акта из члана 50. овог Уговора, примењиваће се редослед вршења функције Председавајућег утврђен Атинским Меморандумом о разумевању из 2003. године³.

Члан 105.

Стране ће одобрити овај Уговор у складу са својим унутрашњим процедурама.

Овај Уговор ступа на снагу првог дана у месецу који следи након дана када Европска заједница и шест Уговорних Страна изврше нотификацију о томе да су окончани поступци неопходни у ту сврху.

Нотификација се подноси Генералном секретару Савета Европске уније, који је депозитар овог Уговора.

Поверљивијући наведено, према њојисима овлашћени представници њојисали су овај Уговор.

³ Меморандум о разумевању о регионалном тржишту енергије у Југоисточној Европи и његовој интеграцији у унутрашње тржиште енергије Европске заједнице, потписан у Атини 8. децембра 2003. године.

АНЕКС I

РОКОВИ ЗА ИМПЛЕМЕНТАЦИЈУ ДИРЕКТИВА ЕВРОПСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ БР. 2003/54 И 2003/55, И УРЕДБЕ ЕВРОПСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ БР. 1228/2003 ОД 26. ЈУНА 2003.

1. У складу са параграфом 2. у наставку овог Анекса и чланом 24. овог Уговора, свака Уговорна Страна је дужна да у року од дванаест месеци од дана ступања на снагу овог Уговора имплементира:

(i) Директиву Европске заједнице бр. 2003/54/ЕС Европског парламента и Савета од 26. јуна 2003. године која се односи на заједничка правила за унутрашње тржиште електричне енергије;

(ii) Директиву Европске заједнице бр. 2003/55/ЕС Европског парламента и Савета од 26. јуна 2003. године која се односи на заједничка правила за унутрашње тржиште природног гаса;

(iii) Уредбу Европске заједнице бр. 1228/2003/ЕС Европског парламента и Савета од 26. јуна 2003. године о условима за приступ мрежи ради прекограничне размене електричне енергије.

2. Свака Уговорна Страна је дужна да обезбеди да су квалификовани потрошачи, у смислу Директива Европске заједнице 2003/54/ЕС и 2003/55/ЕС:

(i) од 1. јануара 2008, сви потрошачи изузев домаћинстава; и

(ii) од 1. јануара 2015, сви потрошачи.

АНЕКС II

РОКОВИ ЗА ИМПЛЕМЕНТАЦИЈУ ЗАКОНОДАВСТВА ЕУ КОЈЕ СЕ ОДНОСИ НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

1. Свака Уговорна Страна је дужна да, закључно са даном ступања на снагу овог Уговора, имплементира Директиву Савета 85/337/ЕЕС од 27. јуна 1985. године о процени утицаја одређених јавних и приватних пројеката на животну средину, са изменама и допунама из Директиве Савета 97/11/ЕС од 3. марта 1997. године и Директиве 2003/35/ЕС Европског Парламента и Савета од 26. маја 2003. године.

2. Свака Уговорна Страна је дужна да до 31. децембра 2011. године имплементира Директиву Савета 1999/32/ЕС од 26. априла 1999. године која се односи на смањење садржаја сумпора у појединим течним горивима и која мења и допуњује Директиву 93/12/ЕЕС.

3. Свака Уговорна Страна је дужна да до 31. децембра 2017. године имплементира Директиву 2001/80/ЕС Европског парламента и Савета од 23. октобра 2001. године о ограничењу емисија одређених загађивача у ваздух из великих ложишта.

4. Свака Уговорна Страна је дужна да, ступањем на снагу овог Уговора, имплементира члан 4(2) Директиве 79/409/ЕЕС Савета од 2. априла 1979. године о очувању дивљих птица.

АНЕКС III

Члан 81.

Уговора о оснивању Европске заједнице

1. Несподиви су са заједничким тржиштем и забрањени сви споразуми између предузећа, одлуке удружења предузећа и договорна пракса удруживања, која може да наноси штету трговини између Држава чланица и чији су циљ или последица спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције унутар заједничког тржишта, а нарочито који:

а) непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или друге услове размене,

б) ограничавају или контролишу производњу, пласман, технички развој или инвестиције,

ц) деле тржиште или изворе снабдевања,

д) примењују неједнаке услове на исте послове са различитим пословним партнерима, стављајући их на тај начин у неједнак конкурентски положај, и

е) условљавају склапање уговора прихватањем додатних обавеза, које по својој природи и трговачким обичајима немају везе са предметом уговора.

2. Сви споразуми или одлуке који су забрањени овим чланом ништави су.

3. Одредбе тачке 1. могу се, међутим, изузети од примене на:

– споразум или групу споразума између предузећа;

– одлуку или групу одлука удружења предузећа, и

– договорну праксу,

који доприносе унапређењу производње или дистрибуције робе или подстичу технички или економски развој, а који истовремено потрошачима омогућавају правично учешће у тако оствареним погодностима и који:

а) не намећу предузећима ограничења која су несподива с остварењем тих циљева;

б) не дају могућности тим предузећима да искључе конкуренцију у погледу битног дела производње која је у питању.

Члан 82.

Уговора о оснивању Европске заједнице

Није у складу са заједничким тржиштем и забрањена је свака злоупотреба у коришћењу доминантног положаја на заједничком тржишту или на његовом битном делу, од стране једног или више предузећа, уколико би то могло штетно утицати на трговину између Држава чланица.

Такве злоупотребе се састоје нарочито у:

а) непосредном или посредном наметању неогварајуће куповне или продајне цене или осталих услова размене;

б) ограничавању производње, пласмана или техничког развоја на штету потрошача;

ц) примењивању неједнаких услова на исте послове са различитим партнерима, стављајући их на тај начин у лошији конкурентски положај;

д) условљавању закључења уговора прихватањем додатних обавеза које по својој природи

или према трговачким обичајима нису у вези са предметом уговора.

Члан 86(1) и (2)

Уговора о оснивању Европске заједнице

1. У односу на јавна предузећа и предузећа којима Државе чланице дају посебна или искључива права, Државе чланице неће доносити или одржавати на снази било какве мере које су супротне одредбама овог Уговора, а нарочито одредбама члана 12. и чл. 81. до 89.

2. На предузећа којима је поверено вршење услуга од општег економског интереса или која имају карактер финансијског монопола примењују се одредбе овог Уговора, и нарочито прописи о конкуренцији, ако примена тих правила правно или фактички не спречава извршавање задатака који су им поверени. Развој трговинског промета не сме бити угрожен у мери која би била противна интересима Заједнице.

Члан 87.

Уговора о оснивању Европске заједнице

1. Ако овим Уговором није другачије одређено, сматраће се да су неспојиви са заједничким тржиштем у мери у којој угрожавају трговину између Држава чланица, сви облици државних, или из државних средстава одобрених субвенција, који путем повлашћивања одређених предузећа или производних грана прете да доведу или доводе до недозвољене нелојалне конкуренције.

2. У складу са заједничким тржиштем су:

а) помоћ социјалног карактера дата индивидуалним потрошачима, ако се при томе не прави дискриминација заснована на пореклу робе;

б) помоћ која се даје за накнаду штета насталих услед природних непогода или других изузетних догађаја;

ц) помоћ дата привреди одређених подручја СР Немачке погођеној поделом Немачке, у мери у којој су потребне да би се надокнадиле економске последице проузроковане поделом.

3. У складу са заједничким тржиштем могу бити:

а) помоћ за унапређење економског развоја подручја на којима је животни стандард изузетно низак или у којима постоји знатна незапосленост;

б) помоћ за унапређење важних пројеката од заједничког европског интереса или за отклањање знатног поремећаја у привредном животу једне Државе чланице;

ц) помоћ за унапређење развоја одређених привредних делатности или одређених привредних грана, ако се тиме не мењају услови пословања у мери у којој је то супротно заједничким интересима;

д) помоћ намењена унапређењу културе и очувању баштине, када она не утиче на услове размене и конкуренције у Заједници у мери која би била супротна заједничком интересу;

е) остале врсте субвенција које одређује Савет одлуком коју доноси квалификованом већином на предлог Комисије.

АНЕКС IV

ДОПРИНОСИ БУЏЕТУ

Стране	Допринос у процентима
Европска Заједница	91,2%
Република Албанија	0,1%
Република Бугарска	1%
Босна и Херцеговина	0,3%
Република Хрватска	0,5%
Бивша Југословенска Република Македонија	0,1%
Република Црна Гора	0,1%
Румунија	2,1%
Република Србија	0,7%
Република Турска	3,8%
Привремена Мисија Уједињених нација на Косову	0,1%

Члан 3.

О спровођењу Уговора о оснивању Енергетске заједнице из члана 1. овог закона стараће се министарство надлежно за рударство и енергетику.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1841

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о давању гаранције Републике Србије немачкој финансијској организацији КФВ по задужењу ЈП „Електропривреда Србије” (рехабилитација Хидроелектране Бајина Башта)

Проглашава се Закон о давању гаранције Републике Србије немачкој финансијској организацији КФВ по задужењу ЈП „Електропривреда Србије” (рехабилитација Хидроелектране Бајина Башта), који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 59
У Београду, 19. јула 2006. године
Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

ЗАКОН

о давању гаранције Републике Србије немачкој финансијској организацији KfW по задужењу ЈП „Електропривреда Србије” (рехабилитација Хидроелектране Бајина Башта)

Члан 1.

Република Србија преузима обавезу да као гарант измири обавезе ЈП „Електропривреда Србије” по задужењу код немачке финансијске организације KfW, у износу до 30 милиона евра.

Члан 2.

Гаранцију из члана 1. овог закона Република Србија (у даљем тексту: Гарант) даје немачкој финансијској организацији KfW на име обавезе из Уговора о зајму између KfW, Франкфурт на Мајни и ЈП „Електропривреда Србије” (ЕПС), Београд – Рехабилитација Хидроелектране Бајина Башта, закљученог 9. септембра 2005. године у Београду.

Члан 3.

Отплату зајма врши ЈП „Електропривреда Србије” (у даљем тексту: Зајмопримац), на рачун KfW-а, у еврима.

Средства за отплату зајма обезбедиће Зајмопримац, из сопствених прихода.

Зајмопримац је дужан да средства за отплату зајма обезбеђује према плану отплате за сваку повучену трансху, у износу који укључује главницу, провизију на неповучени део зајма, трошкове гарантовања и пратеће трошкове.

Члан 4.

Зајмопримац је дужан да за сврху расподеле повољних каматних услова зајма врши уплате годишњих износа, у динарској противвредности („Стопа учешћа”), на преостали износ зајма, у складу са Уговором из члана 2. овог закона.

Зајмопримац је дужан да врши уплате средстава из става 1. овог члана у буџетски фонд за финансирање примарних еколошких мера у сектору енергетике, којим ће управљати министарство надлежно за послове рударства и енергетике.

Средства буџетског фонда из става 2. овог члана користеће се за финансирање примарних еколошких мера у сектору енергетике, укључујући и мере енергетске ефикасности, које ће се ближе дефинисати споразумом закљученим између Гаранта, преко министарства надлежног за послове рударства и енергетике и Зајмопримца.

Члан 5.

Ако по основу издате гаранције Гарант изврши обавезу уместо Зајмопримца, има право на повраћај главнице, провизије на неповучени део зајма, трошкова гарантовања и пратећих трошкова који настану због неизвршења, односно неблаговременог извршења обавезе, до висине износа измирене обавезе, као и право да од Зајмопримца наплати обрачунату законску затезну камату.

Право на повраћај средстава из става 1. овог члана Гарант ће остварити тако што ће иницирати наплату са рачуна Зајмопримца на основу овлашћења добијеног од Зајмопримца или других инструмената обезбеђења, у складу са прописима којима се уређује платни промет.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

1842

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о престанку важења Закона о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство”

Проглашава се Закон о престанку важења Закона о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство”, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2006. години, 14. јула 2006. године.

ПР број 60

У Београду, 19. јула 2006. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.**ЗАКОН**

о престанку важења Закона о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство”

Члан 1.

Закон о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство” („Службени гласник РС”, број 53/95) престаје да важи даном ступања на снагу овог закона.

Члан 2.

Новинско-издавачка установа „Братство”, основана Законом о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство”, престаје са радом даном уписа у судски регистар Новинско-издавачке установе „Братство”, коју ће основати Национални савет бугарске националне мањине, у складу са законом.

Даном почетка рада Новинско-издавачке установе „Братство” коју ће основати Национални савет бугарске националне мањине преузеће права, обавезе, средства, запослене и документацију Новинско-издавачке установе „Братство” основане Законом о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство”, са стањем на дан 15. априла 2006. године.

Средства у државној својини која је користила Новинско-издавачка установа „Братство” основана Законом о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство” остају у државној својини и користе се у складу са законом.

До уписа у судски регистар Новинско-издавачке установе „Братство” коју ће основати Национални савет бугарске националне мањине, Новинско-издавачка установа „Братство” основана Законом о оснивању Новинско-издавачке установе „Братство” наставља са радом у складу са прописима по којима је основана.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОДЛУКЕ

1843

На основу члана 240. став 3. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 56/05 – пречишћени текст),

Народна скупштина Републике Србије, на седници Четвртог ванредног заседања у 2006. години, одржаној 19. јула 2006. године, донела је

ОДЛУКУ

о организацији и раду Службе Народне скупштине Републике Србије

Члан 1.

Одлуком о организацији и раду Службе Народне скупштине Републике Србије уређују се: организација и рад Службе Народне скупштине Републике Србије (у даљем тексту: Служба Народне скупштине), одређују и разврставају положаји и радна места запослених у Служби Народне скупштине и уређују друга питања од значаја за рад Службе Народне скупштине.

Члан 2.

Служба Народне скупштине врши стручне и друге послове за потребе Народне скупштине Републике Србије (у даљем тексту: Народна скупштина), њених радних тела, народних посланика и посланичких група, као и одређене послове за потребе Републичке изборне комисије.

Члан 3.

Служба Народне скупштине организује се и врши послове из свог делокруга као јединствена Служба.

Члан 4.

Службом Народне скупштине руководи секретар Народне скупштине Републике Србије (у даљем тексту: секретар Народне скупштине).

Секретар Народне скупштине, ради прописивања начина рада и извршавања послова Службе Народне скупштине, доноси правилнике, наредбе, упутства и решења.

Секретар Народне скупштине организује и обезбеђује јединствен рад Службе Народне скупштине за потребе Народне скупштине, њених радних тела, народних посланика и посланичких група и врши друге послове одређене законом, Пословником Народне скупштине Републике Србије и овом одлуком.

За рад Службе Народне скупштине секретар одговара Народној скупштини.

Члан 5.

Секретар Народне скупштине доноси Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Служби Народне скупштине Републике Србије (у даљем тексту: Правилник),

који усваја Административни одбор Народне скупштине.

Члан 6.

У погледу руковођења радом Службе Народне скупштине, заснивања и престанка радног односа запослених, остваривања права, дужности и одговорности запослених у Служби Народне скупштине, као и употребе и коришћења средстава за рад, секретар Народне скупштине има права и дужности функционера који руководи државним органом.

Члан 7.

Секретар Народне скупштине је наредбодавац за финансијско-материјално пословање Народне скупштине и Службе Народне скупштине.

Члан 8.

Секретар Народне скупштине има два заменика, које именује Народна скупштина на предлог Административног одбора Народне скупштине и који за свој рад одговарају Народној скупштини.

Заменик секретара Народне скупштине помаже у раду секретару Народне скупштине и замењује га у раду, у случају његове одсутности или спречености.

Заменик секретара Народне скупштине има права и дужности функционера који руководи државним органом.

Члан 9.

Послове Службе Народне скупштине обављају државни службеници и намештеници.

Запослени на радним местима у Кабинету председника Народне скупштине заснивају радни однос на одређено време до краја мандата председника Народне скупштине.

Члан 10.

Радна места на којима раде државни службеници деле се на положаје и извршилачка радна места.

Положаји су радна места која подразумевају овлашћења и одговорности везане за вођење органа и усклађивање рада у њему.

Државног службеника на положај поставља Административни одбор Народне скупштине, на предлог секретара Народне скупштине и директно је одговоран за свој рад секретару Народне скупштине.

Положаји у Служби Народне скупштине су шеф Кабинета председника Народне скупштине и помоћник секретара Народне скупштине.

Шеф Кабинета председника Народне скупштине поставља се на положај до краја мандата председника Народне скупштине и разврстава се у другу групу положаја.

Помоћник секретара Народне скупштине руководи сектором, поставља се на положај на пе-

риод од пет година и разврстава се у трећу групу положаја.

Члан 11.

Положаји, извршилачка и намештеничка радна места, одређују се Правилником.

Правилником се утврђују: уже унутрашње јединице унутар кабинета, секретаријата и сектора, њихов делокруг и међусобни односи; руковођење унутрашњим јединицама; овлашћења и одговорности руководиоца унутрашњих јединица; начин сарадње Службе Народне скупштине са другим органима и организацијама; број државних службеника који раде на положају и опис њихових послова; број радних места по сваком звању (за државне службенике) и свакој врсти радних места (за намештенике); називи радних места, описи послова радних места и звања (за државне службенике), односно врсте (за намештенике) у која су радна места разврстана; потребан број државних службеника и намештеника за свако радно место и услови за запослење на сваком радном месту.

Члан 12.

Унутрашње јединице Службе Народне скупштине образују се као основне, посебне и уже организационе јединице.

Основна унутрашња јединица је сектор.

Посебне унутрашње јединице су кабинет и секретаријат.

Уже унутрашње јединице су: одељење, одсек и група.

Унутрашње уређење Службе Народне скупштине и систематизација радних места морају:

- 1) да се заснивају на надлежностима Народне скупштине и радним процесима у њој;
- 2) да буду прилагођене целини послова који се обављају у Народној скупштини;
- 3) да обезбеде делотворан и складан рад Службе Народне скупштине и делотворан надзор над радом унутар ње;
- 4) да обезбеде брзо и делотворно остваривање послова из надлежности Народне скупштине;
- 5) да омогуће груписање истоврсних или сродних и међусобно повезаних послова у одговарајуће унутрашње јединице у Служби Народне скупштине;
- 6) да обезбеде јавност рада Народне скупштине.

Члан 13.

У Служби Народне скупштине организују се следеће организационе јединице:

- 1) Кабинет председника Народне скупштине;
- 2) Секретаријат Народне скупштине;
- 3) Сектор за послове посланичких група;
- 4) Сектор за послове радних тела;
- 5) Сектор за међународне односе;
- 6) Сектор за припрему и обраду седница Народне скупштине;
- 7) Сектор за организационе и административне послове;

8) Сектор за финансијско-материјалне послове;

9) Сектор за инвестиционо-техничко и текуће одржавање.

Члан 14.

Кабинету председника Народне скупштине организационо припадају и запослени који обављају послове за потребе потпредседника Народне скупштине.

Члан 15.

Заснивање радног односа државног службеника, врши се у складу са прописима који регулишу права и дужности државног службеника.

Заснивање радног односа намештеника, врши се у складу са општим прописима из области рада.

Спровођење интерног и јавног конкурса ради попуне упражњеног положаја или извршилачког радног места обавља конкурсна комисија која се образује и ради на начин утврђен актом Административног одбора Народне скупштине.

Члан 16.

О жалбама државних службеника у Служби Народне скупштине на решења којима се у управном поступку одлучује о њиховим правима и дужностима и о жалбама учесника интерног и јавног конкурса, одлучује Жалбена комисија.

Административни одбор Народне скупштине одређује број чланова и именује председника и чланове Жалбене комисије, из реда запослених у Служби, на предлог секретара Народне скупштине.

Члан 17.

Управа за заједничке послове републичких органа врши за потребе Народне скупштине послове: превоза, одржавања, сервисирања, гаражирања возила и послове угоститељских услуга, до преузимања ових послова у надлежност Народне скупштине.

Послове унутрашњег обезбеђивања и одржавања реда у згради и просторијама Народне скупштине врши Министарство унутрашњих послова.

Члан 18.

Секретар Народне скупштине донеће Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Служби Народне скупштине Републике Србије, у року од 15 дана од дана ступања на снагу ове одлуке.

Члан 19.

Административни одбор Народне скупштине, донеће решења о постављењу на положаје, а секретар Народне скупштине решења о распоривању државних службеника и закључиће уговоре о раду са намештеницима, у року од 15 дана од дана доношења Правилника.

Члан 20.

Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о организацији и раду Службе Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 60/91, 9/93 и 57/2001).

Члан 21.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

РС број 23

У Београду, 19. јула 2006. године

Народна скупштина Републике СрбијеПредседник,
Предраг Марковић, с.р.

1844

На основу члана 23. Закона о Народној банци Србије („Службени гласник РС”, бр. 72/03 и 55/04) и члана 134. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 56/05 – пречишћени текст),

Народна скупштина Републике Србије, на седници Четвртог ванредног заседања у 2006. години, одржаној 19. јула 2006. године, донела је

ОДЛУКУ**о избору члана Савета Народне банке Србије**

I

За члана Савета Народне банке Србије бира се:

– Борко Крстић, на период од пет година.

II

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

РС број 24

У Београду, 19. јула 2006. године

Народна скупштина Републике СрбијеПредседник,
Предраг Марковић, с.р.

1845

На основу члана 10. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, број 76/05) и члана 134. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 56/05 – пречишћени текст),

Народна скупштина Републике Србије, на седници Четвртог ванредног заседања у 2006. години, одржаној 19. јула 2006. године, донела је

ОДЛУКУ**о избору члана Националног савета за високо образовање**

I

За члана Националног савета за високо образовање бира се:

1. са Листе Конференције универзитета Србије:
– др Оскар Ковач, редовни професор Геокономског факултета Универзитета Мегатренд.

II

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

РС број 25

У Београду, 19. јула 2006. године

Народна скупштина Републике СрбијеПредседник,
Предраг Марковић, с.р.

На основу члана 165. став 3. Пословника Народне скупштине Републике Србије, даје се

ИСПРАВКА**Одлуке о избору судија**

У Одлуци о избору судија („Службени гласник РС”, број 60/2006), врши се исправка, која гласи:

У делу „II. ПОДРУЧЈЕ ОКРУЖНОГ СУДА У НИШУ” под редним бројем 3. треба да стоји име: „Братислав”.

03 број 119-926/2006

У Београду, 18. јула 2006. године

– Из Народне скупштине Републике Србије

Издавач ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ „СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК” Београд, Краља Милутина 27

Директор и главни и одговорни уредник **Бранко Глигорић**Помоћник главног и одговорног уредника **Драган Кабалајић**; уредник **Жељко Ђорац**; заменик уредника **Љиљана Голубовић**;уредник ошласа **Горанка Свилар 334-62-29**; технички уредници **Игор Ђорђевић** и **Синиша Орсић**

Телефони: Редакција 306-57-62 и 306-57-63; Преплата 323-30-37; Продаја 334-64-55 и 323-32-61, факс 323-05-80

(ПИБ: SR100002782)

(МАТИЧНИ БРОЈ: 07453710)

(ТЕКУЋИ РАЧУН: 160-14944-58)

Штампа: Штампарија „Борба”